

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำเนียบที่รัฐสภา ครั้งที่ ๓๑

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๘

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๑๕๔ คน

เนื่องจากประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปราชการต่างประเทศ รองประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงทำหน้าที่แทน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ บัดนี้มี
ท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ปรากฏว่าไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำเนียบที่
รัฐสภา ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑, ๒ และ ๓ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมได้ตรวจ
เสร็จแล้ว และทางสภาได้วางรายงานการประชุมดังกล่าวนี้ให้ท่านสมาชิกได้มีโอกาสตรวจดูแล้ว
จะมีท่านสมาชิกผู้ใดขอแก้ไขประการใดหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขหรือ
มีความเห็นประการใด ผมถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑, ๒ และ ๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว จะได้พิจารณาต่อจากการประชุมเมื่อวานนี้ ขอเชิญท่านคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณอมร จันทรสมบูรณ์ ได้ขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระเรื่องนี้เชิญครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระของร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. ขึ้นมาเป็นระเบียบวาระที่ ๓ เหตุผลที่ขอเปลี่ยนระเบียบวาระนั้น ประการแรกนั้น เดิมทีนั้นได้มีมติไว้แน่ชัดว่าหมู่บ้านไทยอาสาซึ่งเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในทางการเมืองและทั้งในการกระจายอำนาจ จะเป็นระเบียบวาระที่ ๑ ในวันพฤหัสบดี ซึ่งเป็นระเบียบวาระปกติ ในขณะที่ได้มีการขอสืบเปลี่ยนระเบียบวาระนั้น ก็ได้พูดกันแน่ชัดว่าในสองวันที่แล้วมานั้นจะเห็นเรื่องที่ส่งมาที่หลังเป็นเรื่องที่กรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ส่วนในวันนี้จะเป็นเรื่องที่เสนอหลักการใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา อันนี้เป็นเหตุผลประการหนึ่ง ว่าสภาได้ลงมติไปโดยคำนึงถึงว่าร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสานั้นจะได้รับการพิจารณาในวันนี้

เหตุผลประการที่ ๒ กระผมอยากจะให้ระลึกถึงความสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ปัจจุบันนี้เราได้พบเห็นเหตุการณ์ทั้งหลาย เช่นการเผาजनผู้ว่าราชการจังหวัดหรือว่าการขัดแย้งระหว่างหน่วยงานกับประชาชน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่บอกเหตุให้เราว่าการกระจายอำนาจของเรานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกลนั้น น้อยเกินไปถ้าหากว่าผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน่วยงานตำบลที่เชื่อถือได้ มีกำนันหรือมีหัวหน้าหมู่บ้านที่ประชาชน หรือราษฎรนับถือ การแจกจ่ายของในเรื่องการสงเคราะห์นั้น ตำบลหรือประชาชนเขายอมรับผิดชอบไปได้ และเขาย่อมมีความสามารถและรู้ว่า ผู้ใดเสียหายเท่าไร และควรจะได้รับการช่วยเหลืออย่างไร การรวมอำนาจไว้กับส่วนกลางนั้นจึงเป็นอันตรายในทางการเมือง กระผมอยากให้

LIRT

ระลึกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น มีทั้งในด้านประชาธิปไตย มีความสำคัญในด้านประชาธิปไตย และมีความสำคัญในด้านการเมืองอย่างยิ่ง อันนี้เป็นเหตุผลประการที่ ๒

เหตุผลประการที่ ๓ นั้น กฎหมายฉบับนี้ความจริงไม่ใช่ของผม แต่เป็นกฎหมายของประชาชนแท้ๆ กระผมได้พบเขาและถามเขาว่าต้องการอย่างไร เขาได้ปกครองเช่นนี้อยู่แล้วทุกวันเขาก็ทำผิดกฎหมาย เพราะว่าโครงสร้างของเขานั้นไม่ได้รับการยอมรับโดยทางราชการ กระผมจึงได้ไปพบเขาและเขาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะได้รับการรับรองโดยกฎหมาย และกระผมก็รับปากเขามา ดังนั้นกระผมก็ทำหน้าที่ของกระผมโดยนำเรื่องนั้นมาเขียนเป็นกฎหมาย และเสนอต่อสภานิติบัญญัตินี้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า บุคคลประมาณ ๕,๐๐๐ หมู่บ้านนั้น เขาไม่สามารถที่จะมาปรบมือให้ท่านได้ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องลาราชการ เพราะเขาไม่จำเป็นต้องลาครับ เขาอาจจะอยากมาขอรับรองท่าน แต่เขาทำไม่ได้ เพราะเขาต้องทำมาหากิน ต้องทำนา และนอกจากนั้นถ้าหากท่านไม่ให้แก่เขา เขาก็ไม่มีทางที่จะมายกโปสเตอร์อยู่หน้าสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาหรือหน้าสภานิติบัญญัตินี้ สิ่งที่เขาต้องการนั้นต้องการสิ่งที่มีอยู่แล้วเขาได้ทดลองหรือเขาไม่ได้ทดลองแต่เขาทำอยู่แล้ว สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องของกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครนั้นอยู่ไม่ได้ครับ ถ้าหากว่าไม่มีโครงสร้างตำบลซึ่งเป็นประชาชน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของประชาชนคนไทยที่อยู่ล้อมรอบนครหลวงนี้ไว้ กฎหมายฉบับนี้ตามความเข้าใจของกระผม นั้นสำคัญยิ่งกว่ากฎหมายกรุงเทพมหานคร และไม่ใช่เป็นการทดลอง เพราะเขาทำอยู่แล้ว กระผมอยากจะเรียนเชิญท่านสมาชิกสภาที่คิดจะสมัครผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้น กรุณาขึ้นรถยนต์ราคา ๘ แสนบาทไปสมัครเป็นผู้ว่าตำบลที่กระผมว่านี้สักหน่อยครับ ตอนเช้าท่านต้องทำนาครับ ตอนเที่ยงท่านจะต้องมาดูความเรียบร้อยในตลาดนะครับ ท่านจะต้องตรวจตราไม่ให้มีการเล่นบ่อนการพนันโดยเจ้าพนักงานที่ทุจริตท่านจะต้องคอยป้องกันลักลอบการตัดไม้ สิ่งเหล่านี้เป็นคนของตำบล คนของราษฎร เขาทำอยู่แล้ว เขาทำโดยทั้งๆ ที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย และนอกจากนั้นด้วยการที่เขาควบคุมไม่ให้ข้าราชการทุจริตนี้ละครับเขาอยู่กันใต้กลางคืนครับ เขาต้องกอดปิ่นครับ ท่านกรุณาไปดูเองเถอะครับ เขากอดปิ่นครับอยู่ในบังเกอร์ครับ เพราะว่าเขাপกครองตัวเขาเอง ไม่มีข้าราชการใดที่จะมาทำให้ระบอบประชาธิปไตยนั้นเสื่อมเสีย ดังนั้นกระผมก็ไม่ทราบว่าเขาถึงมีศัตรู ด้วยเหตุนี้เองกระผมจึงได้รับปากเขา

LIRT

ที่จะร่างสิ่งที่เขากระทำอยู่นั้นให้เป็นบทบัญญัติของกฎหมาย และขณะนี้ก็มาอยู่หน้าท่านแล้ว ก็เป็นเรื่องของท่านที่จะใช้พิจารณาเถาว่า กฎหมาย ๑ ฉบับ ซึ่งเป็นของประชาชนแท้ ๆ ไม่สามารถมาปรบมือให้ท่าน ไม่ว่าเขาจะต้องยื่นใบลาหรือไม่ และไม่สามารถที่จะมายกโปสเตอร์ อยู่หน้ารัฐสภานี้ ท่านจะให้เขาหรือไม่ เขารอคอยอยู่ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมว่าเพื่อประหยัดเวลาเรา อาจจะ ... คุณประกอบ เชิญครับ

พลตำรวจตรี ประกอบ วีระพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมประกอบ วีระพันธุ์ เมื่อวานนี้กระผมเสนอญัตติตัวนไปในหลักการสองหลักการด้วยกัน แต่ท่านประธานได้กรุณานำให้ที่ประชุมนี้พิจารณาเพียงหลักการเดียว กระผมจึงขอความกรุณาใครจะทบทวนว่า อีกหลักการหนึ่งซึ่งท่านยังไม่ได้พิจารณาแต่สั่งมาให้เสนอใหม่ในวันนี้ เพราะฉะนั้นกระผมถึงขอโอกาสนี้เสนอเป็นญัตติตัวนเพื่อเลื่อนระเบียบวาระการประชุมร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาที่คณะรัฐมนตรีเสนอขึ้นมาพิจารณาเป็นวาระแรกหลังจากพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กทม. ผ่านไปแล้วครับผม หากท่านผู้ใดเห็นพ้องกับญัตติของกระผมขอความกรุณาได้สนับสนุนด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มี ๒ ร่างแล้วนะครับ ในขณะที่เดียวกันทางรัฐบาลก็ได้เสนอมาว่า ร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งได้บรรจุระเบียบวาระตัวนอยู่ในลำดับที่ ๑๐ ก็เสนอขอมาให้พิจารณาก่อนหรือต่อจากร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. ซึ่งนายอมร จันทรมบูรณ์ และนายเอนก สิทธิประศาสน์ เป็นผู้เสนอด้วย

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังไม่เข้าใจที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณอมร เสนอให้นำร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสาขึ้นมาในวาระที่ ๓ นั้น ท่านหมายความว่า จะให้เอามาพิจารณาก่อนร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วใช้หรือไม่ ถ้าหากว่าใช่ กระผม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เกรงว่าอันนี้เป็นเรื่องที่ทำไม่ได้ เพราะว่าการเสนอของท่านนั้นก็เท่ากับเป็นการเสนอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา เพราะเหตุที่ว่าร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานครนั้นยังค้างการพิจารณาในวาระที่ ๒ อยู่ และได้จัดให้อยู่ในระเบียบวาระที่ ๓ ถ้าเอาเรื่องอื่นเข้ามาแทนก็เท่ากับว่าเป็นการยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาตามข้อบังคับข้อ ๓๔ (๗) ซึ่งอันนี้จะขัดกับข้อบังคับข้อ ๓๖ (๒) โดยตรง กระผมขออ่าน "ญัตติตามข้อ ๓๔ (๗) ห้ามมิให้เสนอในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ" เพราะฉะนั้นไม่ว่าเราจะเปลี่ยนระเบียบวาระอย่างไรในวันนี้ กระผมเข้าใจว่าตามข้อบังคับนั้น ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ต้องพิจารณาให้เสร็จเสียก่อน กระผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : อันนี้ตามความเข้าใจของกระผมนั้นไม่ใช่เป็นการเลื่อนเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา เลื่อนเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณานั้นหมายความว่าเรื่องเก่านั้นตกไปคือจะไม่ได้รับการพิจารณา แต่กรณีนี้นั้นเป็นการเปลี่ยนระเบียบวาระเมื่อครบวาระที่เปลี่ยนแล้วเรื่องที่น่าเอาเรื่องอื่นมาพิจารณานั้นก็ยังคงอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอให้ระลึกถึงความสำคัญของการกระจายอำนาจ ซึ่งนับวันจะต้องยิ่งเพิ่มพูนมากขึ้น และกระผมเข้าใจว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นท่านเข้าใจสถานการณ์อย่างนี้ดี และกระผมก็อยากจะขอให้ท่านประธานวินิจฉัยครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้มีเกียรติครับ จะเสียเวลาพูดกันเรื่องวาระนี้มากเกินไปโดยไม่มีประโยชน์ครับ ถ้าไม่ขัดข้องผมคิดว่าขอคะแนนเสียงเลยจะดีกว่า ถ้าจะวินิจฉัยไปอย่างใดอย่างหนึ่งก็จะได้แย้งกันได้อยู่ดี มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ ผมจะกำหนดประเด็นอย่างนี้ว่า เราจะเริ่มพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรื่องกรุงเทพมหานครนี้ต่อจากเมื่อวานนี้เลย แล้วจึงพิจารณาเรื่องวาระที่คุณอมรเสนอจะดีไหมครับ อันนี้ผมว่าเอาให้จบเสียก่อน แล้วคุณอมรจะเสนอต่อจากนั้น ผมก็จะให้โอกาสได้เสนอตอนนั้น

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : กระผมขอให้มิมติโหวดเลยครับว่า จะเห็นตามที่ท่านประธานเสนอหรือว่าจะนำร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสาไว้หน้าร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานครครับ

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับอย่างนั้นก็ได้รับ อย่างนั้นก็ดี

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ขอประทานโทษ กระผมเข้าใจว่าที่ท่านประธานได้กำหนด ประเด็นในครั้งแรกนั้นถูกต้องแล้ว ส่วนที่ท่านสมาชิกยังยืนยันจะให้ลงมติว่าจะเอาร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสาผาก่อนนั้น กระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่าขอความกรุณาอย่าทำเลย จะมาอ้างว่าเสียงสภานี้คือเสียงสวรรค์อะไรนั้นมันไม่ได้ เพราะว่าสภานี้ต้องรักษาข้อบังคับ ฯ ครับ ท่านพิจารณาวันที่ ๒ ดังอยู่ แล้วท่านก็เอาเรื่องขึ้นมา เรื่องเก่ามันก็ตกไปครับ มันไม่มีทางจะตีความเป็นอย่างอื่นนะครับ ท่านจะกลับเข้ามาได้อย่างไร อีก ๕๐ วัน ภายใน ๕๐ วันท่านเอากลับเข้ามาไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาว่าพิจารณาเรื่องกรุงเทพมหานครให้เสร็จ แล้วก็ถ้าอยากจะเร็วก็อย่าอภิปรายกันให้มันยืดเยื้อวุ่นวาย ให้เสร็จ ๆ ไปเสีย แล้วจึงเอาเรื่องใหม่เข้ามา กระผมคิดว่ามันควรจะเป็นอย่างนั้น ไม่ควรลงมติในข้อที่ขัดข้อบังคับ ฯ ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพราะฉะนั้นผมขอร้องคุณอมร อีกทีครับ ว่าเราพิจารณาเรื่องร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ให้เสร็จเสียก่อน แล้วคุณอมรเสนออีกทีจะดีกว่า

นายอมร จันทรมบูรณ์ : กระผมไม่ได้ฝ่าฝืนข้อบังคับ ฯ นะครับ แต่ว่ามตินี้เป็นมติที่สภาได้ลงไปแล้วครับ เมื่อวันก่อนว่า ร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสาผาก่อนนั้นจะเป็นวาระแรกครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่กระผมพูดเอง แต่เป็นเรื่องที่ผู้เสนอญัตติที่จะนำเอาเรื่องต่าง ๆ ที่ค้างอยู่มาไว้พิจารณานั้น ได้ตั้งเป็นเงื่อนไขไว้ และสภาได้มีมติอย่างนั้นว่าร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. จะเป็นวาระแรกครับ ในวันพฤหัสบดีนี้นะครับ และกระผมบอกแล้วว่าญัตตินี้ไม่ใช่เป็นการนำเรื่องอื่นมาพิจารณา เพราะว่าของเดิมนั้นไม่ได้ตกไปครับ เป็นญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระครับ ขอขอบคุณครับ

นายวาทัญญู ณ ถลาง : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพต่อท่านสมาชิกทั้งหลายกระผมก็เห็นใจในเจตนาดีของทุก ๆ ท่าน แต่กระผมคิดว่าสภานี้จำเป็นต้องรู้จักทำ

LIRT

อะไรให้มันเสร็จเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาเรื่องร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร พ.ศ. นั้นเรายังพิจารณาไม่เสร็จ จริงอยู่ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดว่า เราได้เคยมีมติว่าจะพิจารณาเป็นวาระแรก แต่นั่นในการนี้ที่เราได้พิจารณากฎหมายอะไรให้จบสิ้นไปแล้ว ในประเด็นอันสำคัญก็คือว่าร่างกฎหมายจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานครนั้น เราพิจารณาจนจะเสร็จอยู่แล้ว ถ้าเราไม่เสียเวลาในการอภิปรายจนเกินไป กระผมคิดว่าร่างกฎหมายนี้ก็จะผ่านไปในช่วงเวลาอันรวดเร็ว แล้วก็ให้นำร่างกฎหมายที่ท่านผู้มีเกียรติซึ่งเป็นที่เคารพของกระผมเสนอนั้นขึ้นมาพิจารณา ก็เป็นเรื่องที่ควรจะได้ ตามที่ท่านประธานได้ตั้งประเด็นอย่างเมื่อตะกี้ นั้นเป็นการถูกต้องแล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณครับ เพราะฉะนั้นผมขอความเห็นที่ประชุมนี้ว่า ที่ประชุมนี้จะให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานครต่อจากเมื่อวานนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ต่อจากเมื่อวานนี้ก่อน ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป ต่อจากเมื่อวานนี้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : เมื่อวานนี้ค้างอยู่มาตรา ๒๕ ตรีต่อไปเป็นมาตรา ๒๕ จัตวา คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อบกพร่องอะไรอยู่หลาย ๆ อย่าง กระผมเองเมื่อวานก็ไม่ได้พูดมา แต่กระผมคิดว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องชี้ข้อบกพร่องเหล่านั้น เพราะเหตุว่าบางท่านบอกว่าอยากจะทำให้ผ่านเร็ว แล้ว

LIRT

ก็อย่าอธิบายมาก แต่กระผมเห็นอันตรายว่า ถ้าเราไม่อธิบาย สภานี้จะทำสิ่งที่ร้ายยิ่งกว่า สิ่งอื่น คือการปล่อยให้กฎหมายออกไปในรูปซึ่งขาดตกบกพร่อง หรือขัดกันด้วยหลักการ ใน มาตรา ๒๕ จัตวา นี้ ให้อำนาจผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจสั่งรองผู้ว่าราชการฯ คนหนึ่ง คนใดให้พ้นจากตำแหน่งได้ในเมื่อเข้ากรณีตามที่ระบุไว้ ขอได้โปรดคำนึงถึงว่าวัตถุประสงค์ หลักการสำคัญซึ่งเป็นหลักการจริง ๆ ของร่างกฎหมายนี้ และสภานี้ได้รับหลักการไป แล้วก็เร่ง ที่จะทำให้ออกมาโดยเร็วที่สุดนั้น อยู่ในข้อที่จะให้มีการปกครองตนเองเป็นประชาธิปไตย มีการเลือกตั้ง ก็ถ้าหากว่าทั้งผู้ว่าราชการฯ และรองผู้ว่าราชการฯ ได้รับการเลือกตั้งไปจาก ประชาชน แต่ไหนเล่าเราเอาหลักเรื่องที่ว่าประชาชนเป็นผู้เลือกตั้ง แต่งตั้งขึ้นมานั้นมาใช้ ใน ขณะเดียวกันก็ให้อำนาจกับผู้ว่าราชการฯ ซึ่งได้รับเลือกตั้งมาเช่นเดียวกันพร้อมกันในขณะ เดียวกัน มาสั่งทำลายประกาศิตของประชาชนผู้เลือกตั้งรองผู้ว่าราชการฯ มา ถ้าหากว่ารองผู้ว่า ราชการฯ ได้กระทำการอันมิสมควร ก็น่าจะเขียนมาตรการอย่างอื่นไว้ให้มีวิธีการทำนอง เดียวกันกับที่จะถอดผู้ว่าราชการฯ ออกจากตำแหน่งก็ย่อมจะกระทำได้ ท่านก็อาจจะเหตุผล ว่าเร่งรัด และก็ที่สำคัญเหมือนผู้ว่าราชการฯ ดังนี้ แต่กระผมเห็นว่าเป็นการปฏิเสธหลัก ประชาธิปไตย เป็นการที่เอาบุคคลคนเดียวซึ่งก็ได้รับเลือกเช่นเดียวกับรองผู้ว่าราชการฯ มา ทำลายประกาศิตของประชาชนเสีย กระผมเห็นว่าเป็นการปฏิเสธหลักประชาธิปไตย และที่ เขียนไว้ดังนี้เป็นการล้มหลักการซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกเสนอขึ้นและรับการพิจารณา ในวาระที่ ๑ ขอบพระคุณครับ

นายทองต่อ กล้ายไม้ ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะ กรรมาธิการขอเรียนชี้แจงในประเด็นดังต่อไปนี้ ตามหลักการใหญ่ซึ่งเรากำหนดเกี่ยวกับเรื่อง การปกครองของกรุงเทพนี้ เรามีความประสงค์ที่จะให้ผู้ว่าราชการเป็นผู้รับผิดชอบโดยแท้จริง เพราะฉะนั้นกลไกต่างๆ เราจึงกำหนดให้ว่า เนื่องจากว่างานของกรุงเทพมหานครนั้นมากทั้ง ปริมาณและคุณภาพ จึงจำเป็นอย่างยี่งที่จะต้องมีรองผู้ว่าราชการเป็นผู้ช่วย ในการที่จะให้เป็น ผู้ช่วยนั้นเราได้เขียนในมาตราต่อไปว่า "แล้วแต่ผู้ว่าราชการจะมอบหมาย" อันนี้เป็นวัตถุประสงค์อันแท้จริงว่า อำนาจต่างๆ นั้นยังอยู่ที่ผู้ว่าราชการ ผู้ว่าราชการจะมอบหมายให้มาก น้อยแค่ไหนเพียงใดก็ตาม ทั้งนี้ถ้าหากว่าในการทำงานนั้น ถ้ารองผู้ว่าราชการเกิดพลาดพลั้งทำ

LIRT

เสียหายอย่างร้ายแรงขึ้น ถ้าหากว่าเราไม่มีมาตรการที่จะให้รองผู้ว่าราชการออกไป เราก็อาจจะเอาเขาไปแขวนไว้ได้โดยที่ไม่มอบหมายการทำงาน ซึ่งทำอย่างนั้นก็ได้ แต่ว่าเรายังยอมรับข้อเท็จจริงว่าทำอย่างนั้นเป็นการเสี่ยงประมาณของประชาชนโดยใช้เหตุ และเรามีวัตถุประสงค์ที่จะมีการประสานงานที่มั่งคั่งอย่างดี เราจึงมีมาตรการที่จะให้รองผู้ว่าราชการนั้นออกไป แต่การที่จะออกไปนั้นก็ไม่ใช่หมายความว่า เมื่อผิดอารมณ์ผู้ว่าราชการแล้วก็จะสั่งให้ออกไปได้ทันที ก็จะมีมาตรการที่จะต้องมีการสอบสวนพฤติการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้อย่างชัดเจนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น กระผมจึงขอเรียนสั้น ๆ เฉพาะประเด็นนี้ และเนื่องจากมาตรานี้ยังมีถ้อยคำซึ่งคิดว่า ถ้าแก้แล้ว ก็จะเป็นการดีขึ้น จึงขอกราบเรียนอนุญาตต่อที่ประชุมแก้ไขบางคำดังนี้ คือมาตรา ๒๕ จัตวา “เมื่อมีกรณีที่แสดงให้เห็นว่ารองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคนหนึ่งคนใด” คือเดิมคำว่า “คนหนึ่งคนใด” ลงไป “ได้ปฏิบัติการอันฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ละเลย ไม่ปฏิบัติการอันควรพึงปฏิบัติ หรือปฏิบัติการอันไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่กรุงเทพมหานครหรือแก่ราชการ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจสั่งให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคนนั้นพ้นจากตำแหน่งได้” อันนี้เป็นหลักการที่กระผมขอกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า การบริหารของกรุงเทพมหานครนั้น ไม่ได้บริหารเป็นคณะแบบคณะเทศมนตรี ซึ่งเราเคยชินกันมา ๔๐ กว่าปี เป็นการที่มอบอำนาจให้แก่ตัวผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครครับผม

นายแพทย์ อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากว่าไม่มีท่านผู้ใดยกมือขึ้นจะอภิปราย กระผมขอเสนอลงมติ ท่านผู้ใดรับรองครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ไม่จริงครับ กระผมยกมือขออภิปราย

นายแพทย์ อมาตยกุล : กระผมขอถอนประเด็นนั้น

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นที่กระผมยกไม่ได้อยู่ในเรื่องที่ว่า วัตถุประสงค์นั้นต้องการจะให้ผู้ว่าราชการเป็นผู้รับผิดชอบเป็นประการสำคัญ หรือว่าการบริหารกรุงเทพมหานครตามร่างนี้อยู่ที่การบริหารเป็นคณะ ประเด็นอยู่ตรงที่ว่า รองผู้ว่าราชการนั้นก็เป็นผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากประชาชนมา แต่ว่าผู้ว่าราชการกลับมีอำนาจตามร่างนี้ที่จะถอดถอนได้ กระผมว่าไม่ถูกต้องในหลักการนี้ คือประเด็นที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงมานั้น

LIRT

ไม่ได้แก้ข้อข้องใจอันนี้ไปแม้แต่อย่างใด อันนั้นเป็นประการสำคัญ ถ้าหากว่าต้องการจะให้ผู้ว่าราชการฯ แต่ผู้เดียวเป็นผู้รับผิดชอบและมีรองผู้ว่าราชการเป็นผู้ช่วย ซึ่งไม่มีปัญหา ต้องมีแน่ ถ้าตั้งนั้นก็โปรดอย่าเอารองผู้ว่าราชการฯ นั้นให้เป็นผู้ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ให้ผู้ว่าราชการฯ เป็นผู้แต่งตั้ง เมื่อรองผู้ว่าราชการฯ ทำไม่ได้อย่างไรก็ถอดถอนได้ มันจะได้สอดคล้องกันกับเรื่องที่ตั้งตั้งขึ้น กระผมคิดว่าร่างนี้ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่คณะกรรมการธิการ ซึ่งช่วยแก้ไขเพราะเหตุว่ากรรมการแต่ละท่านนั้นเป็นท่านที่มีความรู้ความสามารถทั้งนั้น แต่ท่านทำงานภายในเวลาอันจำกัดเหลือเกิน ร่างจึงออกมาอย่างนี้ และมีอีกมากมายที่ออกมาดังนี้ กระผมเห็นว่าหลักการนั้นที่บรรจุอยู่ในมาตรา ๒๕ จัดว่า ไม่ชอบ ท่านก็ต้องทำการกันเร่งด่วน กระผมเห็นใจ กระผมไม่ได้ตำหนิตาน แต่กระผมพูดขอให้พิจารณาแต่เฉพาะในเรื่องซึ่งมาปรากฏกับเราว่ามันเป็นการขัดกับหลักการ ขอได้โปรดพิจารณาในแง่นี้ และถ้าหากว่าท่านจะแก้ก็แก้ จะไม่แก้ จะปล่อยไปให้มันขัดอย่างนี้ ก็เรื่องแล้วแต่ท่าน แล้วก็แล้วแต่สภานี้จะเห็นสมควร แต่กระผมเป็นห่วง ท่านก็แก้จนกระทั่งเมื่อก็ท่านก็ขอเติมถ้อยคำอีก เพราะว่าท่านไม่มีเวลาจะพิจารณาโดยรอบคอบ ก็แล้วแต่ว่าท่านคณะกรรมการจะเห็นอย่างไร สภาจะเห็นอย่างไร แต่กระผมเป็นห่วงว่า ถ้าสภาผ่านกฎหมายออกไปในลักษณะอย่างนี้ก็เป็นที่น่าเสียดาย ว่าจะต้องมีคนกล่าวหาว่าสภาไม่ทำการโดยไม่รอบคอบไม่พิจารณาไตร่ตรองให้เพียงพอ ขอบพระคุณครับ

พลเอก ทวีข สนิวงศ์ ณ อยุธยา : ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นว่ามาตรา ๒๕ จัดว่าตัดออกก็จะเป็นการสมประสงค์ของทางท่านผู้อภิปรายคือ ดอกเตอร์อดุล วิเชียรเจริญ ที่ได้อภิปรายไปเมื่อคืน เพราะถ้าขึ้นจะคงทั้งไว้แล้วละก็มันเป็นการที่ทำให้เกิดความสงสัย โดยที่มาตรา ๒๕ (๘) ได้กำหนดเอาไว้แล้วว่า การที่จะให้ผู้ว่าราชการ รองผู้ว่าราชการนี้พ้นตำแหน่งได้นั้นนะก็อยู่ที่รัฐมนตรี โดยมติคณะรัฐมนตรีที่สั่งให้ออกจากตำแหน่งได้ กรณีก็อย่างเดียวกันกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕ จัดว่านี้ครับ ไม่มีผิดอะไรกันเลย ถ้าจะคงทั้งไว้ก็ก่อให้เกิดความสงสัยว่ารองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนี้จะพ้นตำแหน่งไปได้ก็โดย ๒ กรณี กรณีที่ ๑ ก็คือรัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรีให้พ้นตำแหน่งได้ แล้วก็อีกกรณีหนึ่ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็ให้รองผู้ว่าราชการที่พ้นตำแหน่งได้อีกมันจะมีปัญหาทางกฎหมายเกิดขึ้น

LIRT

หรือไม่ครับ ผมก็ไม่ใช่นักกฎหมาย อยากจะได้ฟังคำชี้แจงจากคณะกรรมการในเรื่องนี้ด้วย
ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการจะชี้แจงอะไรไหม
เชิญ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา (กรรมการ) : เหตุที่ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการ ฯ
จะออกได้นั้นเรำบัญญัติไว้ ๒ ทาง คือทางหนึ่งอยู่ในมาตรา ๒๕ (๘) คือรัฐมนตรีโดยมติคณะ
รัฐมนตรีเห็นว่าผู้ว่าราชการ ฯ หรือรองผู้ว่าราชการ ฯ หรือทั้งหมดกระทำความบกพร่องก็เป็น
การสั่งให้ออก อันนั้นเป็นระดับหนึ่งคือระดับการควบคุมจากรัฐบาล แต่ที่นี้การที่เราต้องมี
มาตรานี้ขึ้นมาเพื่อที่จะมีอีกระดับหนึ่งคือการภายใน ในระหว่างผู้ว่าราชการกับรองผู้ว่า
ราชการ

นายชิต นิลพานิช : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อที่ผมยกมือตั้งแต่มาตรา ๒๕ ตรี
นะครับ ที่นี้ผ่านไปแล้ว ท่านประธานไม่เห็น ไม่ทราบว่าจะขอพูดสักนิดหนึ่งเพื่อต่อรอง
กับกรรมการได้หรือไม่ทราบนะครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายชิต นิลพานิช : ท่านประธานสภาที่เคารพ สำหรับมาตรา ๒๕ ตรีนี้ ได้เขียน
ไว้ว่า เมื่อมีพฤติการณ์ดังระบุไว้ตามมาตรา ๒๕ (๘) ซึ่งเกี่ยวกับความประพฤติด้วย แต่ระบุ
เฉพาะผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเท่านั้น สำหรับรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนี้ไม่มีเลย
ถ้าจะเติมรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเข้าด้วยนี้ เพราะบางครั้งนี้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
อาจจะเห็นบอกว่ายังดีอยู่ แต่ประชาชนอาจจะเห็นว่าไม่ดีกันเกินไป จะมีทางทำได้โดยลง
ประชามติจะได้หรือไม่ ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า การกำหนดไว้ให้สภาลงมติเศษ ๓ ส่วน ๔ นี้เป็น
เรื่องที่ยากเหลือเกิน ทุกประเทศไม่เคยมี ที่รีคอล (recall) นี้เกินเศษ ๒ ส่วน ๓ ผมได้ค้นไว้
อย่างนั้นนะครับ อันหนึ่ง แล้วก็อีกอันหนึ่งก็คือว่า ในการลงประชามตินี้จะขอหลักเกณฑ์ไว้ว่า
ให้ประชาชนประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ หรือร้อยละ ๑๐ ของผู้มีสิทธินี้ แม้แต่พระราชบัญญัติ
ปกครองท้องถิ่นที่กำหนดไว้ อันนี้เป็นหลักการที่ต่างประเทศปฏิบัติกันอยู่ กระผมก็เพียงแค่

LIRT

ต่อรองอย่างนี้ว่า ไหน ๆ จะใช้ระบบของอเมริกาก็ขอให้ใช้ให้ตลอดนะครับ อยาเอาครึ่ง ๆ กลาง ๆ มาใช้ อันนี้กระผมไม่ทราบว่าการมาธิการจะเห็นด้วยหรือไม่ทราบนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานเหตุที่เรากำหนดให้มีการถอดถอนได้เฉพาะผู้ว่าราชการฯ ไม่รวมถึงรองผู้ว่าราชการฯ นั้นก็เพราะหลักการอย่างที่เราเรียนให้ทราบแต่ต้นแล้วว่า ความรับผิดชอบนั้นอยู่ในผู้ว่าราชการฯ ถ้ารองผู้ว่าราชการฯ ทำเสียหาย ตัวผู้ว่าราชการฯ ก็ต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นการถอดถอนก็ต้องถอดถอนผู้ว่าราชการฯ ครับผม

นายชิต นิลพานิช : สำหรับประเด็นที่สองนะครับ ที่ว่าขอให้ยึดถือหลักของการต่างประเทศนั้นะครับที่เขาเคยใช้ประชาตติกันไม่ว่าที่ไหนนะครับ เศษ ๒ ส่วน ๓ ก็ดีหรือประชาชนไม่เกินร้อยละ ๑๐ นี้ หรือร้อยละ ๑๐ นี้ะครับของผู้มีสิทธิ อาจร้องขอให้กรุงเทพมหานครดำเนินการให้มีประชามติ อะไรนั้นะครับ ในลักษณะเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคนี้จะได้หรือไม่ครับ อันนี้ยังไม่ตอบนะครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน คือรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องประชามตินั้นะครับ จำเป็นที่จะต้องมีการออกมามีฉบับหนึ่ง ซึ่งจำนวนนี้ก็อาจจะไปพิจารณาในรายละเอียดความเหมาะสมในพระราชบัญญัตินั้นได้ แต่ในปัจจุบันนี้คณะกรรมการใครจะขอยืนยันตามเดิม

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาเกี่ยวกับมาตรา ๒๕ ตรีกับมาตรา ๒๕ จัตวานั้น ความจริงเกี่ยวเนื่องกัน และเป็นนโยบายคณะกรรมการ กระผมเข้าใจอย่างนั้น และที่กระผมเป็นห่วงก็อยู่ตรงนี้ ก็คือว่า ในมาตรา ๒๕ ตรีนั้นการริเริ่มที่จะให้เสนอประชามตินั้นมาจากทางเดียวคือมาจากสภา แต่ของคุณชิตนั้นต้องการให้มี ๒ ทางจะได้เกิดระบบควบคุมมากขึ้น ก็คือจากประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงด้วย ถ้าหากไม่เขียนไว้ในนี้ก็เป็นที่แน่นอนว่า กฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามตินั้นจะไม่มีเรื่องสิทธิริเริ่มของประชาชน นอกจากนั้นกระผมอยากจะให้ข้อสังเกตนะครับ เพราะว่ากระผมบอกแล้ว กระผมไม่ค่อย การรับรื้อนออกมาที่ กระผมเกรงมีผลเสีย หลักการของคณะกรรมการ

LIRT

ธิการนั้นเห็นชัดเจนว่าอำนาจเด็ดขาดนั้นอยู่ที่ผู้ว่าราชการนะครับ ดังนั้นสิทธิริเริ่มก็ดี สิทธิริเริ่มในการที่จะไล่ผู้ว่าราชการออกก็ดีนั้น จึงถูกจำกัด หรือแม้แต่ประชามติของประชาชนนั้นเองก็ต้องถึง ๓ ใน ๔ คือหมายความว่าต้องมีคนที่ไปออกเสียงถึง ๓ ใน ๔ นะครับ แล้วก็ประชามติจะให้คะแนนเสียงเท่าไรนั้น ก็คงจะต้องเป็นไปตามที่เสียงข้างมากนะครับ คราวนี้ในเรื่องมาตรา ๒๕ จัตวา ก็จะเห็นว่าท่านลอกต่างประเทศมาไม่หมดหรอกครับ แล้วก็อิมพีชเมนต์ (impeachment) ของท่านโดยสภานั้นนะครับ ไล่ออกนั้นท่านบอกว่าไม่ให้ คือท่านมาให้ในทางประชามติ คิดดูซิครับว่า ลองคิดว่าสหรัฐอเมริกาன்றองประธานาธิบดีนั้นเวลาจะอิมพีชเมนต์นั้นยังต้องให้สภา แต่ว่าการนี้รองประธานาธิบดีก็ไม่ให้แก่สภา อันนี้กระผมก็ให้เป็นข้อสังเกตท่านนั้นนะครับว่า อันนี้คือโครงสร้างของคณะกรรมการ ถ้าเราพอใจโครงสร้างนี้เราก็รับได้ ถ้าเราไม่พอใจโครงสร้างนี้ ก็แล้วแต่จะพิจารณา

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยู่ชยา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมเกรงว่าที่ประชุมอาจจะไขว่ไขว่ในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องจำนวน คือการริเริ่มในการถอดถอนนั้นจะต้องมาจากทางสภากรุงเทพมหานคร โดยสมาชิกสภาเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ เป็นผู้ริเริ่มให้นำเรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุม เมื่อมีการประชุมแล้วจะมีมติอย่างใดนั้นจะต้องมีคะแนนเสียงถึง ๓ ใน ๔ ว่าให้ลงประชามติได้ ที่นี้เมื่อไปถึงขั้นการลงประชามติแล้วก็เป็ความเสี่ยงข้างมากธรรมดาซึ่งประชาชนมีประชามติที่จะให้ผู้ว่าราชการออก แม้จะเสียงมากกว่าเพียงคะแนนเดียวก็ต้องออก

นายชำนาญ พงนา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอเสนอให้ตัดมาตรา ๒๕ จัตวาออก และคงไว้เฉพาะมาตรา ๒๕ (๘) ซึ่งทางรัฐธรรมนูญก็มีอำนาจที่จะเสนอให้ออกได้อยู่แล้ว กระผมขอตัดมาตรา ๒๕ จัตวาออกครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระผมจะขอมติที่ประชุมเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่า ควรตัดมาตรา ๒๕ จัตวาออก ขอได้โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๑ คน)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตัดมาตรา ๒๕ จัดวาทออก ต่อไปครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๕ เบญจ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๕ ฉ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๕ สัตต คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ส่วนที่ ๓ สภากรุงเทพมหานคร มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ ตรี คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๖ ตรี คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๖ จัตวา คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๖ เบญจ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ ตรี คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๗ ตรี คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายชิต นิลพานิช : ผมคิดว่าไหนๆ ก็จะให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการเหนือรัฐมนตรีนะครับ ผมคิดว่ามันมีอยู่อันหนึ่งอาจจะเกิดขัดข้องในทางปฏิบัติ คือวรรคท้ายของมาตรา ๒๗ ตรีนะครับ ที่บอกว่า ในกรณีรัฐมนตรียังไม่สั่งยุบสภาภายใน ๑๕ วันนั้นนะครับ แล้วก็ในบรรทัดที่ ๓ บอกว่า รัฐมนตรีสั่งยุบสภากรุงเทพมหานคร และสั่งให้ อันนี้อยากเติมคำว่า "สั่งให้" นะครับ เพื่อไม่ให้เกิดข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ สั่งให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพ้นจากตำแหน่ง อันนี้อาจจะขอเขียนว่า "สั่งให้" ตกไปคำหนึ่งครับ ผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ คือเมื่อว่าคำสั่งนี้ไปถึงพร้อมกันก็จะรู้กันเสีย จะได้ทราบอะไรต่ออะไรทั้งหลายนั้นนะครับ เป็นทางปฏิบัตินะครับ อันนี้ผมคิดว่าถ้าหากว่าเขียนอย่างนี้จะก็ไม่ทราบว่าจะออกตอนไหน ออกอย่างไรนะครับ ถ้าหากว่าคำสั่งล่ะก็ มันจะโยงไปได้หมดขอบคุณครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมการ) : ก่อนอื่นคณะกรรมการขอเรียนเรื่องหลักการใหญ่นะครับ ว่ากรุงเทพมหานครนั้นยังอยู่ในความควบคุมของรัฐมนตรี

LIRT

ว่าการกระทรวงมหาดไทย ๑๐๐ เปอร์เซนต์นะครับ อันนี้ก็กรุณาย้ำให้ทราบด้วย ส่วนข้อความท่านจะตัดเพิ่มเติมอย่างไรนั้นก็พิจารณาแล้วคิดว่าคงจะไม่ได้แตกต่างอะไร แล้วแต่ที่ประชุมจะกรณาวินิจฉัย

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชิตขอเพิ่มคำว่า “สั่ง” คำเดียวใช้ใหม่เท่าที่ผมฟังดู

นายชิต นิลพานิช : ครับ คือข้อความอันนี้กลัวว่าจะเกิดขัดข้องทางปฏิบัติคือสั่งยุบสภา และสั่งให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครออกจากตำแหน่งนี้นะครับ พร้อมกันในคำสั่งเดียวกันหรืออย่างไรจะได้ทีเดียว ไม่ใช่ว่าอีกคนหนึ่งยังไม่ทราบว่าจะเอาตอนไหนอย่างไร

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : “และสั่ง” เพิ่มคำเดียว ที่ประชุมผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าตกลงให้เพิ่มคำว่า “สั่ง” ตามที่คุณชิตเสนอ ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข

นายชิต นิลพานิช : ท่านประธานสภาที่เคารพ เรื่องนี้กระผมสงวนไว้ แต่เนื่องจากว่าสภานี้ต้องการที่จะให้อำนาจเด็ดขาดแก่ผู้ว่าราชการฯ แล้ว กระผมจึงใคร่จะขอถอนครับ

LIRT

เพราะเหตุว่าในของกระผมนี้เป็นการทำงานร่วมกันที่สภาควรจะมีส่วนรู้เห็นบ้าง ในเมื่อสภานี้
คิดว่าสมาชิกสภากรุงเทพมหานครไม่ต้องการ กระผมขอถอนครับ ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๒
มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖
มีการแก้ไข

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะผ่านเรื่องเกี่ยวกับสภา
ไปขึ้นหมวดใหม่ว่าด้วยเรื่องอื่น กระผมขอประทานข้อสังเกตและก็ขอรับคำชี้แจงยืนยันจาก
คณะกรรมการธิการว่าเห็นเช่นนั้นจริง จะเอาอย่างนั้นหรือ ตามรูปที่ตังมานี้เมื่ออ่านดูทั้งหมดที่
เขียนไว้ในหมวดว่าด้วยสภา เรื่องที่เขียนมาก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของประธานสภา
ประกอบด้วยอย่างไรโครงสร้าง แต่อำนาจหน้าที่ของสภานั้นไม่มี มีแต่อำนาจจะตั้งกรรมการ
อย่างนั้นอย่างนี้ได้ มีหน้าจั่วมีอยู่ในหมวดหนึ่งในหมวดที่ว่าด้วยอำนาจของกรุงเทพมหานคร
ซึ่งในร่างเดิมเขียนว่ากรุงเทพมหานครอาจจะออกข้อบัญญัติโดยอนุมัติของสภากรุงเทพมหานคร
ออกประกาศใช้ข้อบัญญัติบังคับกับประชาชนในกรุงเทพมหานครได้ข้อนั้นก็ไปตัดแก้เปลี่ยน
เสียใหม่ เรื่องของสภาที่เขียนมานี้เป็นเรื่องแต่เพียงว่าให้มีขึ้นมาแล้วก็ไม่ได้ทำหน้าที่อะไร
นอกจากให้ตั้งกระทู้ถามได้ตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๐ ทวิ ที่ได้ขอเดิมขึ้นมาเมื่อร่างนี้ผ่าน
สภาเมื่อเราเริ่มพิจารณากันแล้ว แล้วก็พิมพ์แจกไป ที่ให้เปิดอภิปรายทั่วไปได้ แต่การเปิด
อภิปรายทั่วไปได้นั้นก็ลงมติในปัญหาที่อภิปรายไม่ได้ ต้องการเพียงให้มีรูปร่างเป็นตุ๊กตาเท่านั้น
หรือ ตั้งขึ้นมาให้เห็นว่ามีสภาของประชาชนอยู่ แต่ว่าไม่มีอำนาจอะไร นอกจากเรื่องที่จะตั้ง
กระทู้ถามแล้วก็เปิดอภิปรายทั่วไปซึ่งเดิมขึ้นมาใหม่ จะต้องการอย่างนั้นใช้ไหม แล้วก็ถ้าอย่าง
นั้นไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อะไรมากนอกเหนือไปจากที่บัญญัติไว้ แล้วก็รวมตลอดจนกระทั่งถึง
การที่จะเสนอแนะในการที่จะให้มีวิธีการให้ใช้ประจําติเพียงแค่นั้น จะเป็นการสมควรหรือ
ที่จะจัดให้มีสภา ซึ่งจะสิ้นเปลืองเงิน ซึ่งจะมีกระบวนการอะไรอีก ถ้าอย่างนั้นจะไม่เอาสภา
จะเป็นอย่างไร กระผมเลยขอประทานตั้งข้อสังเกต กระผมฟังท่านเลขาธิการรัฐสภา อ่านไม่มี
มาตรา ๔๐ ทวินะครับ เมื่อที่อ่านมาไม่มี ๔๐ ทวิ มี ๔๐ แล้วขึ้นไป ๔๑ กระผมไม่ทราบ ๔๐ ทวิ

LIART

นั้นได้เลิกไปแล้วหรืออย่างไร เพราะท่านเลขาธิการฯไม่อ่าน ถ้าอ่านกระผมไม่ได้ยิน ขอบ
พระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาชี้แจง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ขอประทานโทษ กระผมเผละไป
ครับคณะกรรมการธิการมาพิมพ์แจกเพิ่มเติมขึ้นไม่ได้อยู่ในรายงานเดิม มีครับ มาตรา ๔๐ ทวิ มี

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการธิการครับ เชิญ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ข้องใจถึงเรื่องอำนาจหน้าที่ของสภานั้น ขอกราบเรียนอย่างย่อที่สุด
ว่าอยู่ในอีกหมวดหนึ่งครับ คือหมวดว่าด้วยข้อบัญญัติ ขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา
อ่านต่อ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ต่อไปส่วนที่ ๔ อำนาจหน้าที่ของ
กรุงเทพมหานคร มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข

นายชานาญ พงนา : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๔๗ (๒๒) นั้น กระผมเห็น
ว่า คำว่า "หน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายระบุให้เป็นหน้าที่
ของกรุงเทพมหานคร" นั้น กระผมเห็นว่าควรจะได้เติม "หน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกรัฐมนตรี
คณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมอบหมาย" ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับในมาตรา ๒๑ (๔) ซึ่ง
อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็ได้บัญญัติไว้เหมือนกัน บอกว่า "บริหารราชการ
ตามที่นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมอบหมาย" อันนี้กระผมไม่ทราบว่าท่าน
คณะกรรมการธิการมีเจตนาจะตัดออก เป็นเพียงให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายอย่างเดียวหรือ
อย่างไร เพราะว่าในมาตรา ๒๑ (๔) ก็เขียนไว้ เพราะท่านายกรัฐมนตรีก็ดี รัฐมนตรีที่รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ควรที่จะได้มีอำนาจที่ได้มอบหมายให้กรุงเทพมหานครปฏิบัติเหมือนกัน
ไม่ใช่จะต้องรอเสนอคณะรัฐมนตรีสั่งมอบหมายทุกเรื่องทุกรายไปครับ กระผมมีความเห็น
อย่างนั้นครับ

LIRT

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน คณะกรรมการไม่ขัดข้องครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชำนานูจะให้เดิมข้อไหนครับ

นายชำนานู พจนา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเดิมในมาตรา ๔๗ (๒๒) ครับ โดยใช้คำว่า "หน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมอบหมาย" และต่อไป "หรือที่กฎหมายระบุให้เป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร" ครับ เพื่อให้สัมพันธ์กับมาตรา ๒๑ (๔) ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ข้อความเป็นอย่างนั้นะครับ (๒๒) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีมอบหมายให้" ถูกไหมครับ

นายชำนานู พจนา : "หรือ" ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : "หรือ" นะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการขอแก้ไขตามที่คุณชำนานูเสนอ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม ตามที่คุณชำนานูเสนอ

(นายวทัญญู ณ ถลาง ได้ยกมือขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในมาตราเดียวกันนี้นะครับ มาตรา ๔๗ นี่นะครับ เชิญครับ

นายวทัญญู ณ ถลาง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนตามท่านกรรมการธิการเพียงประเด็นเดียวใน (๔) ที่เกี่ยวกับการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม จัดการเกี่ยวกับที่อยู่

LIRT

อาศัย ประเด็นที่กระผมขอกราบเรียนถาม คือ ขอทราบถึงขอบข่ายของวงงานในเรื่องนี้ และ ลักษณะการจัดองค์กรในเรื่องนี้ รวมทั้งในเรื่องของการประสานงานหรือการร่วมมือกับการ เคหะแห่งชาติ ขอขอบคุณครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ขอกราบเรียนชี้แจงในประเด็นนี้ว่า เจตนาที่กำหนดอำนาจหน้าที่นี้ เพราะเหตุที่ว่ากรุงเทพมหานครมีหน้าที่ตามกฎหมายบางฉบับที่จะต้องปฏิบัติ ในการที่จะจัดให้แหล่งเสื่อมโทรมหรือ อาคารที่ชำรุดทรุดโทรมออกไป อาทิเช่น พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พระราช บัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นต้น หน้าที่เหล่านี้ ดิฉันคิดว่าจะเป็นการประสานงานกับทางการเคหะแห่งชาติ มิได้เป็นการซ้อนกัน กล่าวคือว่า ทางกรุงเทพมหานครนี้จะได้เข้าไปจัดการให้อาคารที่ชำรุดเหล่านั้นออกไป ทีนี้เมื่อออกไป แล้วก็ต้องมีการประสานงานกับหน่วยราชการซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเคหะสงเคราะห์ ว่าเมื่อ จัดให้บ้านช่องที่ชำรุดออกไปแล้ว ทางการเคหะแห่งชาติจะเข้ามาก่อสร้างอย่างไร หมายความว่า อย่างนั้น ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอใจแล้วใช้ไหมครับ ขอเชิญ ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไปครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายชิต นิลพานิช : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๔๘ นี้ กระผมมีความ คิดอยู่หนึ่งครั้ง ก็ไม่ทราบว่ากรรมาธิการจะมีความเห็นอย่างไรนะครับ กรุงเทพมหานคร อาจให้บริการแก่เอกชน ส่วนขององค์การรัฐหรือหน่วยราชการนี้ไม่เป็นไรนะครับ เอกชนนี้ อยากจะถามว่าบริการประเภทไหนครับ บริการประเภทที่ว่าถ้าเอกชนทำได้อยู่แล้วนี่นะครับ เทศบาลจะไปทำอีกไหม หรืออย่างไรครับ อันนี้กระผมอยากจะขอคำอธิบายจากกรรมาธิการ สักหนึ่งครั้ง ว่ามีความมุ่งหมายอย่างไร ที่ให้บริการแก่เอกชน

LIRT

คุณหญิงนันทกา สุประภาตนันท์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรณีที่จะเป็นตัวอย่างในการนำมากราบเรียนชี้แจงในมาตรานี้ได้นะคะ ตัวอย่างเช่นว่านี่ กรุงเทพมหานครก็มีเครื่องมือเครื่องมือในการจัดสวนสาธารณะบ้าง มีรถส้วมเคลื่อนที่บ้าง มีคนงานไปตั้งเต็นท์หรือไปจัดน้ำบริโภคบ้างเหล่านี้แหละค่ะ เวลาเอกชนจะจัดงานก็มาให้กรุงเทพมหานครเข้าไปทำให้ ที่นี้เวลานี้ระเบียบราชการของเรา กรุงเทพมหานครไม่สามารถที่จะเรียกค่าตอบแทนบริการเหล่านี้ได้ จึงได้กำหนดอันนี้ขึ้นไว้ เพื่อว่ากรุงเทพมหานครจะได้มีรายได้เข้ามาตอบแทนจากการที่ไปจัดบริการเหล่านี้ขอขอบคุณค่ะ

นายชิต นิลพานิช : ขอบขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔๔ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ขอบขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมเองก็กำลังจะงงกับร่างพระราชบัญญัตินี้เต็มทีครับ อำนาจหน้าที่คือขอบเขตของกรุงเทพมหานครนั้น ตามความเข้าใจของกระผมนั้น กระผมว่าไม่ค่อยชัดเจนว่าเป็นของท้องถิ่นหรือเป็นเรื่องของรัฐหรือในลักษณะมลรัฐ ในมาตรา ๔๔ ทวิ นั้น ใน (๑) นั้น บอกว่าการนั้นคือกรุงเทพมหานครนั้นทำได้ เมื่อการนั้นจำเป็นต้องทำ และเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขต เกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่ภายในเขต อันนี้ภายในเขตนะครับก็อยู่ในมาตรา ๔๗ ซึ่งกระผมเองก็งงอยู่เล็กน้อย ขอให้สังเกตนะครับว่า ในมาตรา ๔๗ นั้นบอกว่ากรุงเทพมหานครนี้มีอำนาจดำเนินการในเขตเกี่ยวกับ คืออำนาจดังต่อไปนี้ ขอให้สังเกตดู (๒๑) นะครับ (๒๑) นั้นการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร อันนี้ไม่ใช่เทศพาณิชย์นะครับ การพาณิชย์หมายความว่าการค้าขาย การค้าขายของกรุงเทพมหานคร ก็จะย้อนกลับไปในวรรคแรกของมาตรา ๔๗ กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่และดำเนินการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร อันนี้กระผมรู้สึกว่าจะหมายความว่าทำการค้าได้ทุกชนิดเช่นนั้นหรือไม่ แล้วยังมีมาตรา ๒๒ อีกนะครับ หน้าที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย อันนี้ทำให้กระผมเองไม่เห็นว่

LIRT

กรุงเทพมหานครนี้ขอบเขตของอำนาจหน้าที่เพียงใดนะครับ อันนี้กระผมให้ข้อสังเกตเท่านั้น
นะครับ เพราะกระผมชักจะงงครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่าน
ต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ส่วนที่ ๕ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ คณะกรรมาธิการตัดออก

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ในร่างกฎหมายนี้ มาตรา ๕๐ ซึ่ง
คณะกรรมาธิการตัดออกนั้นเป็นแห่งเดียวที่เขียนให้เห็นว่า สภากรุงเทพมหานครนั้นจะพึงมี
หน้าที่รับผิดชอบประการใดในร่างที่เขียนไว้นั้น ก็บอกว่ากรุงเทพมหานครโดยสภากรุงเทพ
มหานครมีอำนาจตราข้อบังคับกรุงเทพมหานครใช้บังคับกับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
ส่วนที่อื่นนั้นกระผมหากไม่เห็น แต่ว่าคณะกรรมาธิการก็กลับมาตัดร่างเดิมไปเสียเลย ที่เหลือ
อยู่ทั้งหมดก็เป็นแต่เพียงจะกล่าวถึงว่า ใครจะเป็นผู้เสนอข้อบัญญัติได้แล้วก็เมื่อเสนอแล้ว
ผู้ว่าราชการจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ลงชื่อประกาศอย่างไรเท่านั้น กระผมไม่ทราบว่าเจตนา
ของทางกรรมาธิการที่ตัดออกนี้ เพราะเหตุใด มีจุดมุ่งหมายความประสงค์อย่างใด เก่งไปว่า
การจะเขียนอย่างนี้ สภากรุงเทพมหานครจะมีอำนาจอะไรขึ้นมอย่างนั้นหรือ หรือว่าไม่ต้องการ
ปรากฏให้ชัดแจ้ง ก็เป็นที่น่าแปลกกว่าในการเขียนสภาเกี่ยวกับในกฎหมายนี้นั้น ไม่ปรากฏ
อะไรที่ให้เห็นว่าสภามีประโยชน์ กระผมได้ยกเรื่องนี้ขึ้นแล้วเป็นข้อสังเกตในตอนที่ผ่านมาหมวด
ว่าด้วยสภา แล้วก็อ้างมาถึงมาตรานี้ กระผมจึงใคร่อยากจะขอทราบเหตุผล ทำให้กระผมอด
แปลกใจไม่ได้ แล้วก็เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้รู้สึกว่าจะไปไม่ไหว

นายทองต่อ กล้ายไม้ ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
เหตุผลที่เราตัดออกนั้นก็เพราะว่าเราต้องการที่จะแจกแจงขั้นตอนของการทำร่างข้อบัญญัติ
กรุงเทพมหานครนั้นให้ละเอียดขึ้นเท่านั้นเอง แต่ว่าโดยเนื้อหาสาระแล้วยังมีครบร้อยเปอร์เซ็นต์
ครับ ซึ่งในมาตราซึ่งถัดกันไปนั้นเอง คือมาตรา ๕๒ นั้น ก็เขียนเอาไว้ชัดเจนว่า "ร่างข้อบัญญัติ
กรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็แต่โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือสมาชิกสภากรุงเทพ

LIRT

มหานคร” ซึ่งมันก็เป็นข้อความที่เหมือนกันกับว่ากรุงเทพมหานครโดยสภากรุงเทพมหานคร
มีอำนาจตราข้อบัญญัติเท่านั้นเอง ขอบพระคุณครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องที่กรรมการท่านชี้แจงมานั้น
กระผมก็พูดถึงขั้นตอนเหล่านี้ ว่าใครเป็นผู้เสนออย่างไร แต่ในหลักการใหญ่ที่ว่าสภานี้เป็นผู้
ตราข้อบังคับ ไม่ยอมไม่ยากเขียน ก็ถ้าจะเขียนแจจรายละเอียดก็ควรอย่างยิ่งที่จะเขียน
เพราะเหตุว่าถ้าไม่เขียนมา มันก็ปฏิบัติไม่ได้ มันต้องเขียนนั้นเป็นความบกพร่องที่ไม่เขียน
เรื่องขั้นตอนต่าง ๆ มา แต่เมื่อไม่เขียนแล้วก็ทำไมจะต้องไปตัดหลักการที่ว่า ใครเป็นผู้ตราออก
กระผมไม่เข้าใจในข้อนี้

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์อดุลจะเสนอให้คงไว้
หรือเปล่าครับ

นายอดุล วิเชียรเจริญ : กระผมขอประทานตั้งข้อสังเกตว่าร่างกฎหมายนี้รู้สึกว่
ไปไม่ไหวครับ

พลเอก ทวีข เสนีวงศ์ ณ อยุธยา : ผมขอช่วยกรรมการสักหน่อยเถอะครับ คือ
กรรมการได้ชี้แจงก็ไม่ตรงกับที่ท่านผู้ถามได้ถาม ความจริงนั้นที่ตัดมาตรา ๕๐ ไปแล้วนี้
มันมีบทบัญญัติอยู่แล้วในมาตรา ๔๘ ครับ คล้าย ๆ กันเลยครับ เพราะฉะนั้นถ้าตัดอันนี้ออก
ก็คงจะตัดได้ ผมว่าอย่างนั้นครับ ขอขอบคุณ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา
อ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ ทวี
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข

นายจรรณ สุภาพ : ท่านประธานที่สภาที่เคารพ กระผมได้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัตินี้ด้วยใจเป็นธรรม แล้วก็เมื่อวานที่เราพิจารณากันจนกระทั่งถึงตอนเย็นนั้น กระผม
รู้สึกว่าเราได้ปฏิรูปการปกครองกรุงเทพมหานครไปอย่างมากมาย กระผมก็ยินดีที่กรุงเทพ
มหานครต่อไปนี้จะเปลี่ยนโฉมหน้าใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ

LIRT

กรุงเทพมหานครซึ่งกระผมก็ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ดี เป็นเรื่องของประชาธิปไตย แต่ความดีในนั้นะมันไม่ได้หยุดลงเพียงแค่นั้น เมื่ออ่านต่อไปทั้งฉบับกระผมก็มีความรู้สึกว่กฎหมายฉบับนี้ได้สร้างกลไกบางอย่างที่ไม่เกิดดุลยภาพในเรื่องของการปกครองในลักษณะที่เป็นการเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตย ทำให้กระผมจึงพูดอย่างนี้ครับ กระผมมีเหตุผลครับที่ว่ามาตรา ๕๒ เขียนไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมาธิการก็ได้เพิ่มขึ้นมาใหม่ว่าร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็แต่โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร อะไรเหล่านั้นะครับ ในมาตรา ๕๒ กระผมมีความรู้สึกว่กฎหมายฉบับนี้ได้ให้อำนาจผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนี้ ทั้งอำนาจนิติบัญญัติ ทั้งอำนาจบริหาร หมายความว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้นถ้าจะเรียกว่าเป็นผู้มีความรับผิดชอบอย่างยิ่งอะไรก็แล้วแต่เนี่ย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนี้มีอำนาจมากมายเหลือเกิน นิติบัญญัติก็ได้ เสนอกฎหมายก็ได้ เรื่องพระราชบัญญัติงบประมาณอะไรนี้ต้องผู้ว่า ๆ ดูแลเสียก่อน สมาชิกสภากรุงเทพมหานครนี้ น่าสงสัยมากคือได้รับเลือกตั้งจากชาวบ้านเท่า ๆ กับเหมือน ๆ กับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งโดยศักดิ์ศรีฐานะตำแหน่งแล้วก็ควรจะเท่ากัน หลักธรรมชาติที่ว่าถ้ามาจากที่เท่ากันเหมือนกันอย่างเดียวกัน อำนาจก็ควรจะใกล้เคียงกัน แต่กระผมมีความรู้สึกว่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครนี้มีลักษณะเป็นเจรวีตอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวไว้คืออาจารย์อดุล วิเชียรเจริญ นั้นท่านได้พูดถูกต้อง ในมาตรา ๒๑ ผู้ว่า ๆ อำนาจบริหารตั้งแต่ (๑) มี ๖ ประการ ผู้ว่าราชการ ๆ มีอำนาจนิติบัญญัติตามมาตรา ๕๒ ผู้ว่าราชการ ๆ มีอำนาจยุบสภาตามมาตรา ๒๗ ตรี แล้วสภามีอะไร สภามีอำนาจประชาตีกิเขียนไว้งาม ๆ สวย ๆ แต่มันทำไม่ได้ กฎหมายก็ไม่มีแล้วทำได้ยาก ก็เป็นการปลอบประโลมใจว่าเจ้าสมาชิกมีอำนาจมหาศาลในการที่จะขอให้มีประชามติได้ มาตรา ๕๒ นี้ ความจริงนั้นเรื่องของข้อบัญญัตินั้นเป็นเรื่องของสภาของเทศบาลเขา แต่ว่าเขียนไว้แบบนี้ข้อบัญญัติอย่างว่านี้ ก็แสดงว่าอำนาจของสภาของเรานี้ สภากรุงเทพมหานครนี้ก็ถูกทอนลงไปเกือบครึ่งกว่า นอกจากนั้นในมาตรา ๔๐ ซึ่งผ่านมาแล้ว สมาชิกก็ตั้งกระทู้ถามได้ แต่ผู้ว่า ๆ จะไม่ตอบก็ได้ อะไรทำนองนั้น แล้วถ้าจะพูดถึงมาตรา ๕๒ ต่อไปอีกนี้ในเรื่องของการวิโต้ เจ้าสมาชิกสภานี้ก็สามารที่จะยืนยันตามเสียงเดิมต้อ ๓ ใน ๔ นี้ก็เกินไปนะครับ หมายความว่า กระผมพูดเลยไปหน่อย ถ้ากล่าวโดยสรุปแล้ว กระผมมีความรู้สึกว่กลไกมันเอียงกระเท่เร่ ให้อำนาจผู้ว่า ๆ ไว้มากมายเหลือเกิน ในสภาพออย่างนี้ะครับ กระผม

LIRT

ไม่แน่ใจว่า เราจะเสริมสร้างการปกครองท้องถิ่นในรูปประชาธิปไตยในลักษณะที่ดีในเหตุผลต่าง ๆ มีตุลยภาพ มีความเหมาะสม หรือเรากำลังทำลายระบบท้องถิ่น กระผมเชื่อหลักของฝรั่งครับ ที่เขาเขียนไว้ท่านลอร์ดแอคตัน ท่านบอกว่าอำนาจนั้น อำนาจจะคอร์รัปต์ (power corrupt) มีอำนาจมาก มันยิ่งพังมากเท่านั้น ถ้าจะอ้างผู้ว่าราชการฯ มาจากประชาชน ประชาชนเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นก็เป็นประชาธิปไตย แต่ว่าเขียนไว้อย่างนั้นนะครับ มาจากประชาชนจริง แต่มีอำนาจล้นฟ้าล้นแผ่นดินนี้ กระผมรู้สึกว่าการกระทำในลักษณะที่เป็นการทำลายตัวผู้ว่าราชการฯ เอง กระผมว่าไม่ใช่เป็นการเสริมสร้างนี้เชื่ออย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าความรู้สึก กระผมรู้สึกว่าเท่าที่กรรมการร่างขึ้นมาี้ กระผมมีความรู้สึกคล้าย ๆ รักพี่เสียดายน้อง คือเลือกผู้ว่าฯ เลือกสภาฯ คล้าย ๆ ว่าเรียนแบบฝรั่งอเมริกันเขามา คือเลือกทั้งฝ่ายบริหาร เลือกทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งในระบบอเมริกันนั้นเขามีการถ่วงอำนาจ ตุลอำนาจผู้ว่าฯ จะมากำก่ายในเรื่องของนิติบัญญัติได้ไม่มากนักนะครับ แต่ในขณะเดียวกัน เราก็เอาระบบรัฐสภามาด้วย คือให้ฝ่ายบริหารนี้มีอำนาจในเชิงนิติบัญญัติ คือผู้ว่าฯ มานั่งเสนอกฎหมายอะไรก็ได้ ก็แสดงว่าเราพยายามที่จะเสริมสร้างระบบอันหนึ่งขึ้นมา ซึ่งเป็นระบบซึ่งแปลกประหลาดที่สุดในโลก อันหนึ่งก็ในระบบการปกครองท้องถิ่นของเรา ก็คือใช้วิถีทางประชาธิปไตย ได้เขียนมาตรการหลายอย่างซึ่งดูเหมือนจะเป็นประชาธิปไตย แต่กระผมเชื่อว่าเป็นการทำลายประชาธิปไตย เป็นการทำให้ผู้บริหารประเทศ ขอบเขตงานที่โหดหินที่สุดของประเทศเรา คือกรุงเทพมหานครนั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจเหลือล้น โดยสภาพอย่างนี้ในแง่ของรัฐธรรมนูญ กระผมเข้าใจว่าเรากำลังจะก้าวล่วงเข้าไปสู่แดนสนธยา ก็คือทำให้ระบบอะไรก็ไม่ทราบได้เกิดขึ้นในหัวใจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในจุดกลางของประเทศ ซึ่งน่าจะเป็นรูปแบบที่สำคัญ และเป็นรูปแบบที่มีความหมายกระผมเองนั้นที่พูดนี้ไม่ได้มีมัจฉาทิฐิ ไม่ได้คิดว่าท่านผู้ร่างมาทั้งหมดนี้มีจิตใจในลักษณะที่ไม่มีบริสุทธิใจอะไรทั้งสิ้น กระผมเชื่อว่าท่านเจตนาดี ท่านเห็นกรุงเทพมหานครนี้ล้มลุกคลุกคลาน เจ้าสภาฯ ไปบิบบ้างค้ายบริหาร เพราะฉะนั้นท่านจึงสร้างกลไกแบบนี้ขึ้น เพื่อให้ฝ่ายบริหารนั้นเข้มแข็ง นี่กระผมเชื่อ แต่กระผมเข้าใจว่าควรจะเป็นอย่างนั้น แต่ว่าเขียนไปเขียนมานี้ กระผมมีความรู้สึกว่ามันจะมากเกินไป เพราะฉะนั้นโดยนัยนี้ กระผมจึงเห็นว่าในมาตรา ๕๒ นั้นนะครับ นี่กระผมก็ผ่านเรื่องผู้ว่าฯ เลือกจากประชาชน กระผมก็ไม่จิตใจ มันก็เป็นประชาธิปไตย แต่มองถึงตรงนี้ กระผมรู้สึกว่ามันจะมาก

LIRT

เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕๒ นั้น เมื่อกรรมการได้ขอเพิ่มขึ้นมาใหม่ กระผมก็ขอทราบเรียนว่า กระผมเห็นว่าข้อบัญญัตินี้ คนที่จะเสนอได้คือสมาชิกสภา ถ้าผู้ว่าฯ ต้องการก็ไปหาเสียงกับสมาชิกสภา แต่ไม่ใช่มานั่งเสนอเอง อันนี้กระผมรู้สึกว่าเป็นการเอาเปรียบนั้นประการหนึ่ง เรื่องงบประมาณก็เป็นเรื่องของสมาชิกสภาเขา อะไรๆ ต้องให้ผู้ว่าฯ ดูแลหมด เพราะฉะนั้น กระผมก็เชื่อว่า ถ้าเป็นอย่างนี้นั้นเรา เรียกว่า “พรรคภัยในระบบประชาธิปไตย” ซึ่งมันอาจจะเกิดขึ้น นี่กระผมทราบเรียนด้วยความเคารพและด้วยความสุจริตใจเป็นที่ตั้ง กระผมขอ จุญญ สุภาพ ครับ นี่โปรดรู้ไว้เถอะขอบคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมในฐานะที่คนไม่มีความรู้คนหนึ่ง กระผมขออภิปรายในประเด็นนี้ ตามที่ท่านสมาชิกพูดนั้น กระผมคิดว่าเราไปกันไกลเกินไป ความจริงแล้วตามร่างในมาตรา ๕๒ นี้ ได้กำหนดไว้ว่า ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็แต่โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ถ้าสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเสนอก็ต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกสภาทั้งหมด ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวกับการเงิน สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็โดยมีคำรับรองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สิ่งนี้เป็นไปตามสภานี้ทุกประการ ท่านสมาชิกที่เคารพ กระผมเองเป็นคนไม่มีความรู้ กระผมขอทราบเรียนท่านทั้งหลายว่า ถ้าเราสมาชิกสภานิติบัญญัติเป็นผู้เดียวเท่านั้น หรือสภานี้เท่านั้น จะเป็นผู้เสนอร่างกฎหมายได้โดยรัฐบาลไม่มีสิทธิอำนาจที่จะเสนอร่างกฎหมายได้แล้ว รัฐบาลก็คงจะไม่มีมือไม้ไม่มีกลไกที่จะบริหารประเทศไปได้ นี่ก็ท่านเองเดียวกัน สภานี้มีสิทธิที่จะเสนอกฎหมาย รัฐบาลก็มีสิทธิที่จะเสนอกฎหมายเข้าสู่สภานี้ ยกเว้นกฎหมายอันเป็นเกี่ยวกับการเงิน ซึ่งเมื่อสมาชิกสภาจะเสนอก็ต้องให้รัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ สิ่งนี้กระผมได้ทราบเรียนอีกครั้งหนึ่งก็ได้ว่า กระผมได้เสนอกฎหมายเกี่ยวกับวิธีการงบประมาณสภานี้ก็ไม่รับ เพราะว่าสิ่งนั้นจะไปผูกพันถึงการจ่ายเงินของรัฐบาล สิ่งนี้เป็นวิธิต่างที่ถูกต้องแล้ว และเป็นเหมือนกับสภานี้ทุกประการ กระผมขอทราบเรียนต่อสภานี้เถียงคนไม่มีความรู้ ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ - กระทบได้ฟัง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ มีความเป็นห่วงใยในมาตรา ๕๒ เกี่ยวกับเรื่องอำนาจของผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร และได้ฟังท่านกรรมาธิการ กระทบคิดว่าอาจจะเลือกเดินทางสายกลางระหว่าง ทั้งสองฝ่าย โดยการตัดในวรรคสองที่ว่า “ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการเงิน สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร” ถ้าหากตัดความในวรรคนี้ออกแล้วละก็ไปใช้ข้อความในวรรคแรกแทน ซึ่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครก็อาจจะเสนอได้ ถ้าหากมีสมาชิกลงนามรับรองไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ดังที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงเมื่อก็ ไม่ทราบว่าจะเป็นอย่างไร กระทบขอเรียนปรึกษาครับ

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่กรรมาธิการ ไม่สามารถจะรับได้ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงินนั้นถ้าให้สมาชิกเสนอ โดย ที่ผู้บริหารไม่ได้มีส่วนรู้เห็นแล้ว กำลังเงินอันเป็นรายรับไม่ว่าจะเป็นของประเทศหรือของ กรุงเทพมหานครก็ตาม ถ้าท่านสมาชิกเสนอขึ้นมาแล้วโดยผูกพันที่จะต้องจ่ายเงิน แต่ว่ากำลัง เงินของประเทศหรือกำลังเงินของกรุงเทพมหานครเองไม่มี เมื่อจะออกกฎหมายไปแล้วก็จะ เกิดความล่มจมขึ้น เป็นสิ่งที่ปฏิบัติไม่ได้ ฉะนั้นกรรมาธิการขอยืนยันตามร่างเดิม และก็ เป็นไปตามที่สภาและรัฐบาลนี้ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้แล้ว ขอขอบคุณ

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบคิดว่าความพยายามที่จะ มาแก้ไขอะไรขณะนี้มันแก้ไขข้อบางข้อ แต่ข้ออื่นที่บกพร่องมีอีกเยอะในร่างนี้ กระทบคิดว่า ขอให้ผ่านไปเถอะครับ

นายชิต นิลพานิช : ท่านประธานที่เคารพ กระทบคิดว่าคำชี้แจงของกรรมาธิการ น่าจะเลื่อมใสครับ โดยเปรียบเทียบสภานี้กับสมาชิกสภาเทศบาลในการร่างข้อบัญญัติ แต่อ่านไปๆ แล้วนี่นะครับ บังคับไว้ว่าการวิโถ่นั้น เศษ ๓ ส่วน ๔ คือ ๓ ใน ๔ ของสมาชิกทั้งหมดจึงจะ วิโถได้ สภานี้ไม่เคยมีครับ ขอขอบคุณครับ

นายจรูญ สุภาพ : ท่านประธานสภาครับ ผมอยากจะทราบเรื่องนี้ครับ มาตรา ๕๒ นี้เนื่องจากกรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นใหม่ สำหรับในส่วนตัวผมนี้เห็นด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า ในเรื่องนี้ควรจะมีการแก้ไข สำหรับความคิดเห็นของผมนี้ผมถือว่าร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

LIRT

จะเสนอได้โดยสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเป็นผู้เสนอเท่านั้น และเรื่องข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวกับการเงินนั้นก็เป็นเรื่องของสมาชิกสภาเช่นเดียวกัน ผมไม่ต้องการให้ฝ่ายบริหารเข้ามาเกี่ยว อันนี้เป็นการถ่วงดุลอำนาจ และผมก็เชื่อว่าทำให้เกิดหลักประกันในเรื่องเสรีภาพของประชาชนด้วย ขอขอบคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กรรมาธิการขอยืนยันตามร่างนี้ เพราะว่าถ้าจะให้ร่างข้อบัญญัติต่าง ๆ นั้น เป็นไปโดยเฉพาะสมาชิกเป็นผู้เสนอเท่านั้น โดยที่ผู้บริหารไม่มีสิทธิที่จะเสนอร่างบัญญัติแล้ว ผมว่าอย่าว่าแต่กรุงเทพมหานครเลย ทั่วประเทศใดพียงทั้งนั้นแหละครับ ขอขอบคุณ และยืนยันตามร่างเดิม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์จรูญจะเสนอเป็นญัตติอะไรไหมครับ ขอเปลี่ยนแปลงอะไร

นายจรูญ สุภาพ : กระผมก็อยากจะเสนอเป็นญัตติหมายความว่าให้ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แหละครับ ผู้เสนอต้องเป็นสมาชิกและข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนี้กระผมไม่ต้องการให้ฝ่ายบริหารมาเกี่ยว นั่นเป็นข้อเสนอของกระผมครับ ส่วนจะตบแต่งถ้อยคำกันอย่างไรนั้นก็แล้วแต่

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าจะตบแต่งข้อความก็ต้องตกลงกรรมาธิการนะครับ ไม่อย่างนั้นก็ต้องกลับไปร่างเดิมของคุณทองต่อ

นายเล็ก วานิชชองกูร : ท่านประธานสภาที่เคารพ ก่อนที่จะถึงการลงมติว่า จะเอาตามหลักการของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ อาจารย์จรูญ คือในหลักการของอาจารย์จรูญนั้นก็จะขอให้การเสนอข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครนั้นเป็นการเสนอจากด้านสมาชิก คือด้านสภาด้านเดียว โดยไม่ให้ทางฝ่ายบริหาร คือผู้ว่าราชการฯ หรือรองผู้ว่าราชการฯ เป็นผู้เสนอ นั้น กระผมขอกราบเรียนต่อสภานี้สักนิดหนึ่งว่า ในการบริหารงานของกรุงเทพมหานครนั้นความจริงผู้ที่รู้จะรู้ว่าความต้องการในการที่ออกเทศบัญญัติหรือออกข้อบัญญัติใด ๆ นั้นฝ่ายบริหารคือกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้บริหาร คือผู้ว่าราชการฯ นั้นก็ต้องปรึกษารื้อกับทางด้านปลัด ท่านปลัดซึ่งเป็นผู้ควบคุมกรุงเทพมหานครทั้งหมดในด้านธุรการแล้วก็ตาม

LIRT

ต้องการต่าง ๆ กระทั่งการตั้งงบประมาณ การเสนองบประมาณการจัดงบประมาณก็ต้องมาจากฝ่ายบริหารทั้งนั้น ที่นี้เราจะหวังจะให้สมาชิกแต่ฝ่ายเดียวที่จะคิดการอันนี้ขึ้นมา ที่จะทำการเสนอข้อบัญญัตินั้น กระผมคิดว่ามันยังไม่ถึงเวลาที่จะทำอย่างนั้นได้ และทำให้งานของกรุงเทพมหานครไม่เดินไปตามสมควร กระผมใคร่จะขอร้องให้สมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดเห็นในข้อนี้ครับ ในการที่ร่างไว้อย่างนั้นจะเป็นการประสมประสานกันตามครรลองที่จะเดินไปได้แล้วครับ กระผมขอกราบเรียน

นายกลม สัมวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขออภิปรายเล็กน้อย เพื่อพยายามที่จะเข้าใจว่าโครงสร้างที่ทางกรรมาธิการเสนอมานั้น ซึ่งปรากฏว่ามีการตบแต่งมากอย่างที่ท่านสมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตไว้นี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร กระผมเห็นด้วยกับท่านผู้อภิปรายบางท่านว่ารู้สึกว่สภาของกรุงเทพมหานครนั้นนี่ค่อนข้างจะมีอำนาจน้อย แล้วก็อำนาจของผู้ว่า ๆ นั้นค่อนข้างจะมากอันนี้เป็นร่างที่กระผมคิดว่าเสนอขึ้นมาจากประสบการณ์ของบุคคลซึ่งทำงานในกรุงเทพมหานครนานเป็นเวลานานพอสมควร แล้วก็เห็นปัญหาของกรุงเทพมหานครมากกว่าพวกเรา ซึ่งบางที่เป็นนักวิชาการ แต่ว่าเล่นอยู่กับทฤษฎี หลายทฤษฎีมากจนเกินไปกระทั่งอาจจะติดทฤษฎีมากไปหน่อยลักษณะที่เสนอมานั้นนี้ ซึ่งโดยทั่วไปกระผมสนับสนุน กระผมอภิปรายเพื่อสนับสนุนกรรมาธิการนั้นนี้เป็นแบบที่เน้นประสิทธิภาพมากกว่าประชาธิปไตย คือเน้นว่ากรุงเทพมหานคร หรือว่ามหานครใหญ่ ๆ แม้แต่ในโลกทั่วไปนี้ ปัจจุบันนี้มีปัญหามากเหลือเกิน ปัญหามันท่วมท้นขึ้นมอย่างรวดเร็ว เนื่องด้วยการพัฒนาและการเจริญของมนุษย์ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อจะเอาวิธีการแบบประชาธิปไตยโดยทฤษฎีนี้คือให้มีดุลอำนาจมีสิ่งที่เราเรียกว่าเป็นการแบ่งอำนาจกัน เช็คแอนด์แบแลนซ์ (check and balance) ต้องขอประทานโทษ แล้วนี้ งานมันเดินไปไม่เร็วพอ แล้วก็คนที่สูญเสียมากที่สุด ก็คือประชาชนนั่นเอง เพราะฉะนั้นการร่างขึ้นมาเท่าที่กระผมพยายามเข้าใจแล้วนี้ ก็คือเป็นร่างเพื่อที่จะให้มีประสิทธิภาพสูงกว่าปกติ คือจะเอารูปแบบของการปกครองของประเทศอย่างที่ท่านสมาชิกบางท่าน แล้วท่านกรรมาธิการบางคนอธิบายผิด ๆ มานั้นนี่ คงจะไปไม่ได้ เพราะว่ามันเป็นลักษณะคนละอย่าง ตัวอย่างอย่างเช่นบอกว่าในการบริหารประเทศนั้นนี้ การเสนองบประมาณนั้นจะต้องเป็นเรื่องของทางฝ่ายบริหารแต่เราลืมนึกไปว่าในระบบของรัฐสภา

LIRT

นั่นนี้ ฝ่ายบริหารกับ ฝ่ายนิติบัญญัติก็ค่อนข้างเหมือนกันนั่นเอง ฝ่ายบริหารก็คือฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งมีเสียงข้างมากที่สุดในสภานั้นเอง เพราะฉะนั้นเอารูปแบบของประเทศมาพยายามอธิบาย ให้เพื่อนสมาชิกบางคนซึ่งมีข้อสงสัยให้เข้าใจนั้น เข้าใจไม่ได้ เพราะมันไม่เหมือนกัน แต่ว่า ที่กระผมพยายามที่จะชี้หรือว่าพยายามที่จะให้ความเข้าใจ ก็คือว่ารูปแบบมันจะเหมือนกัน ไม่ได้เนื่องด้วยปัญหาที่วุ่นวายหรือวุ่นวายใหญ่ๆ นั่นนี้ มีปัญหาท่วมท้นเหลือเกิน เพราะฉะนั้นเห็นที่ที่เราจะต้องพยายามหาทางให้ฝ่ายบริหารนั้นมีประสิทธิภาพสูงผิดปกติอย่างที่เรารู้สึกว่าเป็นสตรองเอ็กsekคิวทีฟ (strong executive) ซึ่งบางครั้งนี่ก็อาจจะทำให้พวกเราซึ่งยังมีความรู้สึกแนบแน่นในเรื่องของการให้มีดุลแห่งอำนาจมาก ๆ นี่รู้สึกไม่ค่อยสบายใจ อย่างเช่น อาจารย์ดอกเตอร์อดุลหรือว่าอาจารย์จรรยา สุภาพ อย่างนี้เป็นต้น แต่กระผมใคร่จะเรียนชี้แจงให้เห็นว่า ถ้าจะต้องเลือกระหว่างประสิทธิภาพกับประชาธิปไตยในลักษณะของการปกครองแบบกรุงเทพมหานครซึ่งปัญหาล้นฟ้านี้กระผมขอเลือกเอาประสิทธิภาพมากกว่า เพราะฉะนั้นจะให้ฝ่ายนิติบัญญัติหรือว่าสภาเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณอย่างเดียวนั้นไปไม่ไหวแน่ พังแน่ๆ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ อย่างที่ท่านกรรมาธิการได้อภิปรายมาแล้ว คือมันเป็นเรื่องคนละเรื่อง เป็นเรื่องของฝ่ายบริหารเขาที่เขาจะต้องวางนโยบายว่า เขาจะบริหารกรุงเทพไปในลักษณะไหน ฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายสภานั้นไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะเป็นคนวางรายละเอียดดังกล่าวนี้ เพราะฉะนั้นทำไม่ได้ อย่างมากที่สุดก็คืออย่างที่ดอกเตอร์ชวรงค์เสนอมา คือให้มีการผสมผสานกันว่า ทางฝ่ายสมาชิกสภานั้นถ้าเพื่อมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ แล้วสามารถที่จะเสนอขึ้นมาได้ โดยที่ไม่ต้องให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นคนเซ็นนามรับรอง คืออาจารย์ชวรงค์ก็พยายามที่จะหาทางออกให้ ว่าไหนๆ ก็รู้สึกว่าคุณว่าการๆ นี่รู้สึกจะมีอำนาจมากเหลือเกิน แล้วก็สมาชิกมีอำนาจน้อยเหลือเกิน เพราะฉะนั้นหาทางออกอย่างนี้ได้ไหม ซึ่งกระผมก็ยังมีความรู้สึกว่าก็คงจะไปไม่ไหวอีกเหมือนกัน เพราะว่าในทางเทคนิคหรือว่าในทางปฏิบัติแล้วมันจะยุ่งกันมาก ๑ ใน ๕ นี่มันก็ไม่มากเท่าไร ถ้าเผื่อเป็นคนละพรรคกับของฝ่ายผู้ว่าราชการฯ ก็สามารถที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณขึ้นมา ซึ่งทำให้ผู้ว่าราชการฯ เขายิ่งยากลำบากใจมากเหลือเกิน แล้วก็ถึงแม้จะไม่ผ่านสภาก็ทำให้มีปัญหามากในการบริหาร มันจะไปไม่ไหว เพราะฉะนั้นกระผมก็ใคร่จะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกที่ยังสนใจอยู่ว่า ถ้าเผื่อจะ

LIRT

ต้องเลือกระหว่างประสิทธิภาพกับประชาธิปไตยในกรณีของการบริหารนครหลวงซึ่งมีปัญหา
มากมายแล้ว เห็นที่จะต้องเลือกประสิทธิภาพ ขอสันนิษฐานกรรมาธิการครับ ขอบคุณครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
คณะกรรมาธิการใครจะขอข้อความเข้าใจในเรื่องแบบวิธี คือมาตรา ๕๒ นี้ ไม่ใช่เป็นมาตรา
ซึ่งยกร่างขึ้นใหม่ เป็นการแก้ไขจากของเดิม เพราะฉะนั้นสภานี้มีทางเลือกอยู่ได้เพียง ๒ ทาง
คือจะเอาตามร่างเดิมหรือร่างซึ่งคณะกรรมาธิการได้แก้ไข แต่ตามร่างเดิมนั้นบอกว่า ผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานครจะเป็นผู้เสนอร่างข้อบัญญัติ เป็นการตัดสินใจของสมาชิกโดยสิ้นเชิง แต่ถ้าที่
ประชุมจะเอาอย่างนั้นก็ไม่ขัดข้อง ขอบคุณ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอมติจากที่ประชุมเลย
นะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย...

(นายจรรณ สุภาพ ได้ยกมือขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์จรรณ อีกทีครับ

นายจรรณ สุภาพ : ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการ
สักเล็กน้อยครับ ในมาตรา ๕๒ นี้ ที่ขีดเส้นใต้ไว้ทั้งหมดนี้ กรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นมาใหม่ใช่ไหม
ครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ

นายจรรณ สุภาพ : ถ้าใช่ ผมแปรญัตติได้ไหมครับ ผมขอประนีประนอม ผม
ไม่ได้คิดถึงประสิทธิภาพหรือประชาธิปไตยแต่เพียงอย่างเดียว ผมถือว่าประสิทธิภาพ
ได้ก็ดี และประชาธิปไตยได้ก็ดียิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นผมขอประนีประนอมว่า สำหรับมาตรา ๕๒
นี้ ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนั้นจะเสนอได้ก็แต่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครนะครับ
แค่นั้นคือตัดคำว่า "โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร" ออกไป สำหรับวรรคสองผมไม่ตั้งใจ
เห็นว่าน่าที่จะเป็นไปในทางปฏิบัติ ก็หมายความว่าผู้ว่าราชการฯ นี้จะต้องทำงาน อาจจะต้อง
พิจารณาเรื่องงบประมาณด้วย ผมขอตัดออกเฉพาะคำว่า "โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร"

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมการ) : กรรมการยืนยันตามที่กรรมการเสนอครับ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประทานมติ ท่านผู้ใด
เห็นว่าควรจะต้องได้ตามที่กรรมการได้เพิ่มเติม ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะใช้ร่าง
เดิมของผู้เสนอ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างที่
กรรมการเพิ่มเติม ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ต่อไป มาตรา ๕๒ ทวิ คณะกรรมา
ธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๒ ตรี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ๕๒ จัตวา คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๒ เบญจ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๒ ฉ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๒ สัตต คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๒ อัฐ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๓ คณะกรรมาธิการตัดออก ส่วนที่ ๖ การคลังและทรัพย์สินของกรุงเทพ
มหานคร มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข

นายพนัส สิมะเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๕๔ ที่ทางกรรมการ
แก้ไขนั้น กระผมมีข้อสังเกตอยากจะเรียนกรรมการอยู่ ๒ ประการ ในวรรคสองที่เพิ่มขึ้นนั้น
ท่านว่า “ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งได้กำหนดไว้ตามข้อบัญญัติงบประมาณ” กระผมเข้าใจว่าคงจะ
ตกคำว่า “ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ” เพราะคำนี้เป็นคำที่ใช้อยู่ใน
วรรคแรก อันนั้นประการหนึ่ง ประการที่ ๒ ในบรรทัดสุดท้าย “หรือมีความจำเป็นที่จะต้อง
ตั้งรายรับหรือรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปีก็ดี ให้ตราขึ้นเป็นข้อบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม”
กระผมเข้าใจว่าการที่มีการเพิ่มเติมประมาณการรายรับหรือการที่กรุงเทพมหานครจะมีรายรับ

LIRT

เพิ่มขึ้นนั้น ก็ไม่น่าจะมีความจำเป็นต้องไปตราเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายรับจะเก็บได้มากเท่าไรนะครับ ก็เป็นเรื่องของข้อเท็จจริง ถ้าเทียบกับการเงินของรัฐบาลกลางแล้ว จะมีการเก็บรายรับได้เพิ่มขึ้นหรือไม่อย่างไรนั้น รัฐบาลไม่มีการเสนองบประมาณเพิ่มเติมในด้านรายรับแต่ประการใด กระผมจึงเข้าใจว่า น่าจะเป็นกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปี ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วประโยคสุดท้ายก็น่าจะต้องเป็นว่า “ให้ตราขึ้นเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม” เช่นนี้กระผมเข้าใจถูกต้องไหมครับ ท่านกรรมาธิการ

นายทองต่อ กล้ายไม้ ณ อุรุยา (กรรมาธิการ): คณะกรรมาธิการขอขอบพระคุณท่านเข้าใจถูกต้องแล้วครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการจะเพิ่มเติมข้อความว่าอย่างไรตามที่คุณพนัสเสนอ ลองอ่านอีกที วรรคสุดท้าย “ถ้าในปีใด...”

นายทองต่อ กล้ายไม้ ณ อุรุยา (กรรมาธิการ): “ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งได้กำหนดไว้ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณปรากฏว่าไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปีก็ดี หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปีก็ดี ให้ตราขึ้นเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม”

นายพนัส สิมะเสถียร: ท่านประธานครับ สำหรับที่แก้ไขเพิ่มเติมมี ๓ ตอนครับ ทางกรรมาธิการอ่านเพียง ๒ บรรทัดสุดท้าย คือจะต้องเป็น “ที่จะต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปี” ไม่ใช่ “ตั้งรายจ่าย” ครับ “ตั้งงบประมาณรายจ่าย”

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ๓ แห่งนะครับ ท่านกรรมาธิการพอใจแล้วนะครับ เติม “งบประมาณ” อีกคำท่านที่เห็นด้วยตามที่คุณพนัสได้ตกลงกับกรรมาธิการแล้ว ขอแก้ไขเพิ่มเติม ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าแก้ตามที่คุณพนัสเสนอ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข

นายพนัส สิมะเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๕๕ นี้ผมเข้าใจว่า ทางกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมก็เป็นทำนองเดียวกันกับที่มีอยู่ในกฎหมายเทศบาลเมื่อปี ๒๔๙๖ คือ ๒๑ ปีมาแล้ว คือว่าผมสงสัยใน (๗) กับ (๘) พันธบัตรหรือเงินกู้ยืมนี้ครับ ไม่น่าจะถือว่าเป็นรายได้ รายได้ในความเข้าใจของผมนั้นคือเป็นเงินที่เราได้รับมาโดยไม่มีข้อผูกพันจะต้องชดใช้ คือแก่ผู้จ่าย แต่สำหรับพันธบัตรก็ดี หรือเงินกู้จากกระทรวงทบวงกรมองค์การต่าง ๆ ก็ดี ถ้าเรียกว่าเป็นรายได้ ผมเข้าใจว่าคงจะไม่ใช้ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เคยบัญญัติมาไว้แต่เดิมในปี ๒๔๙๖ ถ้าไหน ๆ จะแก้ไขให้ทันสมัยแล้วผมก็อยากจะขอให้ตัด (๗) กับ (๘) ออกเสีย เพราะอันนี้ไม่ใช่รายได้ อันนี้เป็นรายรับ ซึ่งในการคลังของทางรัฐบาลกลาง เงินที่ได้รับจากการขาย พันธบัตรก็ดี เงินกู้จากส่วนราชการกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ก็ดี นิติบุคคลต่าง ๆ ก็ดี พวกนี้เราไม่เรียกว่าเป็นรายได้ และผมมีข้อสังเกตอีกประการหนึ่งใน (๙) เรื่องถ้อยคำคำว่า “เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทบวงการเมือง” ผมเข้าใจว่าคำว่า “ทบวงการเมือง” นี้เดี๋ยวนี้เป็นศัพท์ที่เลิกใช้แล้ว ศัพท์ “ทบวงการเมือง” นี้เคยมีปรากฏอยู่ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเมื่อปี ๒๔๙๔ หรือ ๒๔๙๕ นี้แต่ตอนหลังเมื่อมีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ซึ่งประกาศใช้แทนกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน คำว่า “ทบวงการเมือง” นั้นเลิกใช้ และก็มิบัญญัติว่า คำว่าทบวงการเมืองในกฎหมายอื่นนั้น ให้หมายความถึงกระทรวง ทบวง กรม ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นคำว่า “ทบวงการเมือง” ในที่นี้ ก็ควรจะแก้เป็น “ส่วนราชการ” เสียให้ถูกต้องต่อไป อันนี้ขอเรียนถามกรรมาธิการครับ ขอขอบคุณ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมคิดว่าที่ท่านสมาชิกได้ชี้แจงเรื่องรายได้และรายรับนั้น กระผมคิดว่าใน (๗) และ (๘) นั้นในเมื่อเป็นรายรับแล้วก็น่าจะเป็นรายได้เช่นเดียวกัน กระผมเข้าใจอย่างนั้น ส่วนเรื่องทบวงการเมืองใน (๙) นั้นกระผมคิดว่าสำหรับเรื่องได้มีการเขียนทำนองนี้ในหลายฉบับด้วยกัน แม้แต่ในร่าง

LIRT

พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็กำหนดให้กรุงเทพมหานครเป็นทบวงการเมือง มีฐานะเป็นนิติบุคคล กระผมเข้าใจอย่างนั้นครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา (กรรมธิการ): กราบเรียนท่านประธานสำหรับ ประเด็นแรก คือเรื่องพันธบัตรและเงินกู้ นั่น คณะกรรมการคิดว่าถ้าตัดออกแล้วก็อาจจะ เสียความ หรือมีเงินนั้นก็จะต้องมีการเพิ่มเติมในมาตราอื่นอีกต่อไป ส่วน (๔) คำว่า ทบวง การเมืองหรือส่วนราชการนั้น ก็อย่างที่ท่านกรรมการได้เรียนชี้แจงว่ากฎหมายหลัง ๆ ก็มี ใช้อยู่บ้าง แต่ว่าคณะกรรมการก็ไม่ตั้งใจ แล้วแต่ที่ประชุม เพราะคิดว่าเท่ากัน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: หมายความว่าท่านกรรมการ เห็นว่าไม่ควรตัด (๗) (๘) ใช่ไหมครับ ผมจะได้ถามความเห็นจากที่ประชุม เชิญครับ ท่าน อาจารย์บุญมา

นายบุญมา วงศ์สวรรค์: ท่านประธานที่เคารพ เพื่อแก้ปัญหของท่านอธิบดี กรมบัญชีกลาง จะแก้ถ้อยคำในวรรคแรกได้ไหมครับ มาตรา ๕๕ ที่เขียนว่า "กรุงเทพมหานคร อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้" แก่คำว่า "รายได้" เป็น "รายรับ" เสียก็จะกว้างขึ้นนะครับ ไม่ขัดกับ ความหมายของถ้อยคำ นี่เป็นประการที่หนึ่งครับ ประการที่ ๒ อนุมาตรา (๗) นะครับ รู้สึกว่า ถ้อยคำมันไม่รับกับหัวเรื่อง คือรายได้หรือรายรับนี้เรามุ่งหมายถึงว่าเป็นเงิน แต่คำว่า "พันธบัตร" โผล่มาเฉย ๆ นี่แหละครับอาจจะหมายความว่า ๒ อย่างครับ หมายความว่ากรุงเทพมหานคร ไปรับพันธบัตรเป็นเอกสาร เป็นใบ ๆ มาจากใครคนหนึ่งหรืออาจจะหมายความว่าเงินค่า จำหน่ายพันธบัตรซึ่งกรุงเทพมหานครออกจำหน่ายเอง กระผมเข้าใจว่าแท้จริงน่าจะหมายความว่า ถึงประการหลัง ถ้าอย่างนี้ น่าจะแก้อนุมาตรา (๗) เป็นว่า "เงินที่ได้รับจากการจำหน่ายพันธบัตร โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร" อย่างนี้ ก็จะตรงกับเจตนาครับ ผมขอเสนอให้แก้ ๒ แห่งนะครับ บรรทัดแรกแก้คำว่า "รายได้" เป็น "รายรับ" ครับ และตรงพันธบัตรนี้แก้เป็นว่า "รายรับจากการจำหน่ายพันธบัตร" นอกจากนั้น ถ้อยคำคงเดิมครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา (กรรมธิการ): คณะกรรมการไม่ขัดข้อง ครับผม

LIRT

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ): ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมคิดว่า โดยเฉพาะในมาตรา ๕๕ ที่ว่า กรุงเทพมหานครอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้ นั้น เนื่องจากว่าอันนี้ คณะกรรมาธิการไม่ได้แก้ไขประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งนั้น กระผมคิดว่ารายได้ของกรุงเทพมหานครในปัจจุบันนั้นจะต้องเชื่อมโยงสัมพันธ์กับบรรดากฎหมายท้องถิ่นซึ่งให้รายได้อื่น ๆ อีกหลายฉบับด้วยกัน ซึ่งกระผมคิดว่ากฎหมายเหล่านั้นได้เขียนเป็นพระราชบัญญัติรายได้ทั้งสิ้น เช่นเป็นต้นว่าพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล รายได้สุขาภิบาลอะไรต่าง ๆ นี้ ไม่มีกฎหมายอันไหนเขียนว่า “พระราชบัญญัติรายรับสุขาภิบาล” หรือ “รายได้เทศบาล” กระผมคิดว่าในทำนองนี้อาจจะไม่สอดคล้องกัน ถ้าคงไว้ตามเดิมอาจจะดีกว่าครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านกรรมาธิการยืนยันตามที่อาจารย์บุญมาขอแก้ไขไหมครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กรรมาธิการขอขอบคุณท่านสมาชิก คืออาจารย์บุญมาที่ได้ให้ข้อความอย่างนั้นมา แล้วกรรมาธิการยอมประนีประนอมตามที่ท่านสมาชิก คือ อาจารย์บุญมา เสนอคือ คำว่า “รายได้” เป็น “รายรับ” ตามมาตรา ๕๕ และก็ตอนสุดท้ายที่เป็นเรื่องของรายได้จากพันธบัตร ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ผมจะขอความเห็นจากที่ประชุม นะครับ คือการแก้ตามที่อาจารย์บุญมากับกรรมาธิการขอตกลงกัน คือแก้มาตรา ๕๕ บรรทัดที่ ๑ “รายได้” เป็น “รายรับ” ส่วนอนุมาตรา (๗) แก้เป็น “รายรับจากการจำหน่ายพันธบัตร” และอนุมาตรา (๙) “เงินอุดหนุนจากรัฐบาลทบวงการเมือง” แก้ “ทบวงการเมือง” เป็น “ส่วนราชการ” ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยตามนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้
แก้ไขตามที่ผู้เสนอ ต่อไปครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข มาตรา ๕๗
มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๕๘ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมอมร จันทร-
สมบูรณ์ สิ่งที่กระผมเกรงกลัวอยู่ก็คือระบบควบคุมผู้ว่าฯ นั้นจะอ่อนมาก มาตรา ๕๘ ทวิ
นั้นมีความเพียง ๒ บรรทัดก็ตาม แต่เป็นมาตราที่มีความสำคัญมาก กระผมอยากจะให้ระลึก
ว่าแม้แต่ในบริษัทธรรมดา ซึ่งอาจจะมีเงินทุนเป็นแสนหรือเป็นแต่เพียงล้านเดียวนั้น ผู้สอบ
บัญชีนั้นยังต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถือหุ้นกระผมไม่แน่ใจว่ามาตรา ๕๘ ทวิ นั้น ท่าน
คงหมายความว่าให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้นเลือกผู้สอบบัญชีเอง เพราะว่าท่าน
บอกว่าจัดให้มีการตรวจสอบ อันนี้กระผมก็ไม่แน่ใจว่าท่านผู้ที่ยกร่างโครงสร้างทั้งโครงสร้าง
ของกรุงเทพมหานครนี้มีเจตนาอย่างไร ถ้าเผื่อว่าในต่างประเทศนั้นผู้สอบบัญชีจะต้อง
เลือกตั้ง อันนี้กระผมอยากจะให้ระลึกว่าสภาพเวลานั้นนั้นวิธีการที่จะเข้าถึงการกระทำทั้งหลาย
ของผู้ว่าฯ นั้นน้อยมาก คือโดยปกติแล้วสภาจะไม่มีการที่จะเข้าถึงเลยการที่จะเข้าถึงได้ก็มี
การเงิน โดยอาศัยผู้สอบบัญชีนะครับ หรือว่ามีการตั้งกระทู้ถาม แต่การตั้งกระทู้ถามนั้นบังเอิญ
ท่านก็เขียนในมาตรา ๔๐ ไว้แล้วครับว่า ไม่สอบก็ได้ คือถ้าเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์
สำคัญของกรุงเทพมหานครซึ่งอันนี้กระผมรู้สึกว่าการมาจากรัฐธรรมนูญนะครับ รัฐธรรมนูญ
นั้นในการเปิดอภิปรายของสภานั้นถ้าเปิดอภิปรายโดยไม่ลงมติแล้ว ไม่ตอบก็ได้ รัฐมนตรี
ไม่ตอบก็ได้ แต่ถ้าเปิดอภิปรายโดยจะลงมติแล้วต้องตอบเสมอครับ อันนี้ท่านจะไม่ตอบ
ท่านอ้างความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่น
ครับ ท่านพูดอย่างกับว่าเป็นความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของประเทศ อันนี้เมื่อมอง
อย่างนี้แล้วนะครับมาบวกกับการควบคุมทางการเงินอีกครั้งหนึ่งนี้ กระผมไม่แน่ใจจริง ๆ
ครับว่าเรากำลังจะทำอะไรกันครับ ขอบคุณครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับ กระผมคิดว่า สภากำลังอภิปรายเรื่องมาตรา ๕๘ ทวิ เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนชี้แจงเฉพาะมาตรา ๕๘ ทวิ คือวัตถุประสงค์ของการร่างมาตรานี้ก็มีเจตนาอยู่แล้วว่าจะให้การตรวจสอบเรื่องการเงินนั้น เป็นการตรวจสอบภายนอก คือมิใช่เป็นการตรวจสอบภายใน ซึ่งกระทำกันเองเป็นการภายใน เพราะฉะนั้น เพื่อความสบายใจของสภานี้ คณะกรรมาธิการใครจะขอแก้ไขถ้อยคำให้ชัดเจน ขึ้นดังนี้ มาตรา ๕๘ ทวิ ให้มีการตรวจสอบการรับเงิน จ่ายเงิน การบัญชี การเงินและทรัพย์สิน อื่นๆ ของกรุงเทพมหานคร ปกติอย่างน้อยปีละครั้ง โดยหน่วยราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายพนัส สิมะเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ ข้อเสนอของท่านกรรมาธิการก็ยังมี ความกำกวมอยู่เล็กน้อย ที่ท่านว่า ให้ตรวจสอบโดยส่วนราชการผู้มีอำนาจหน้าที่ในการนี้ ท่านหมายความว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินใช่ไหมครับ ถ้าใช่ จะระบุไปให้ชัดเจนเลย จะได้หรือไม่ กระผมใคร่ขอเรียนอีกอันหนึ่งว่าในมาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญเรามีบทบัญญัติ เกี่ยวกับผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภาซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ให้ผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการรับจ่ายเงินของแผ่นดิน และการรับจ่ายเงินและทรัพย์สิน ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งของท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” เพราะฉะนั้นถ้าพิจารณาแล้วกันดังนี้แล้ว ถ้าท่านตั้งใจจะให้ ผู้ตรวจสอบการเงินการบัญชีของกรุงเทพมหานครนั้นเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในทางกรณีซึ่ง ขณะนี้ก็คือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กระผมก็ใคร่ขอให้เขียนไปให้ชัดเจนเลย

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เดิม คณะกรรมาธิการก็อยากจะเขียนให้ชัดเจนอย่างนั้นเหมือนกัน แต่เนื่องจากคณะกรรมการ ตรวจสอบเงินแผ่นดินนั้นก็ยังไม่แน่ว่าจะอยู่กับรัฐสภา คือโอนมาอยู่กับรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ หรือว่าจะยังคงเป็นหน่วยงานของทางฝ่ายบริหาร เนื่องจากว่าเกรงใจในเฉพาะปัญหา นี้จึงได้ใช้ชื่อลอยๆ ไว้ ก็สุดแล้วแต่ที่ประชุม

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมไม่ทราบ ว่าท่านอธิบดีกรมบัญชีกลางที่ท่านได้เสนอในมาตรา ๕๘ ทวิ ซึ่งมีข้อความที่ให้คณะกรรมการ

LIRT

ตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบการรับเงิน จ่ายเงิน การบัญชี การเงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ของกรุงเทพมหานครที่ได้เสนอไว้แล้วนั้น ท่านจะยืนยันตามนี้หรือไม่ ซึ่งมีอยู่ ๓ วารรค์ด้วยกัน เพราะกระผมได้รับแจกอันนั้นมา ไม่ทราบว่ที่ท่านพูดนั้นประสงค์จะเป็นอย่างไรหรืออย่างไร

นายพนัส ลิ้มเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ อันนี้ที่เป็นข้อสังเกตของกระผม ที่เสนอท่านกรรมาธิการพิจารณา กระผมตั้งใจจะเขียนให้ชัดเจนเลยเหมือนกับบทบัญญัติ เกี่ยวกับการตรวจสอบการบัญชี การเงินของแผ่นดินที่เขียนไว้กฎหมายงบประมาณรายจ่าย กระผมตั้งใจจะเสนอไว้อย่างนี้ให้ทางคณะกรรมการพิจารณาว่า บทบัญญัติมาตรา ๕๘ ทวิ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบการรับเงิน จ่ายเงิน การบัญชี การเงินและ ทรัพย์สินอื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร กระผมตั้งใจจะให้เสนออย่างนี้ด้วยซ้ำว่า “เมื่อวันสิ้นปี งบประมาณ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ ที่สิ้นสุดนั้นในราชกิจจานุเบกษา และกรุงเทพกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า รายงานการรับจ่ายเงิน ประจำปีตามความในวรรคก่อน เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้ว ให้ทำ รายงานผลการตรวจสอบเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อเสนอสภากรุงเทพมหานคร” ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วจะสอดคล้องกับเรื่องอย่างการควบคุมการตรวจสอบการรับจ่ายเงินของ แผ่นดิน แต่ว่าอันนี้เป็นบทบัญญัติสำหรับใช้เฉพาะกรุงเทพมหานคร กระผมใคร่ขอเสนอว่า ท่านกรรมาธิการได้ฟังกระผมอ่านแล้วมีความรู้สึกอย่างไรถ้ารับได้ก็ใคร่ขอให้เป็นเรื่องของ ทางคณะกรรมการครับ

นายชนะ รุ่งแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คืออธิบดีกรมบัญชีกลางเสนอ แต่เท่าที่ปฏิบัติกันอยู่นั้นกระทรวง ทบวงกรมต่างๆ ไม่ได้ปฏิบัติเช่นนั้น แต่ถ้ากรุงเทพมหานครจะเป็นผู้ที่ริเริ่มขึ้นเพื่อให้มีการ กระทำในทำนองเดียวกันเยี่ยงกรุงเทพมหานครสำหรับกระทรวงต่างๆ ต่อไปแล้ว คณะ กรรมาธิการชุดนี้ขอน้อมรับข้อเสนอนี้ด้วยความยินดี ขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เกรงว่าถ้อยคำที่ท่านอธิบดี อ่านยาว ถ้าจะเขียนให้กรรมาธิการแล้วอ่านเสียอีกที่ที่ประชุมจะได้ฟังครับ

LIRT

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอ
นั้นคณะกรรมการธิการได้รับสำเนาเรียบร้อยแล้วครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องอ่าน ถ้าที่
ประชุมเห็นด้วยตามที่ดอกเตอร์ พันธ์ อำน และกรรมาธิการเห็นชอบด้วยแล้วโปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๗๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่ไม่เห็นด้วย โปรดยก
มือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าเป็นไปตามนั้น

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่าน
ต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ต่อไป ส่วนที่ ๗ ความสัมพันธ์
ระหว่างรัฐบาลกับกรุงเทพมหานคร มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๖๐
คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๖๑ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๖๑ ทวิ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๖๒ ทวิ ซึ่งคณะกรรมา
ธิการได้เพิ่มขึ้นใหม่นี้ มีข้อสงสัยที่ไปพัวพันเกี่ยวกับหลักการของร่างกฎหมายนี้ ตามร่าง
กฎหมายนี้แล้วก็หลักการซึ่งได้มีการอภิปรายพูดกันยืดยาวกันว่าประสงค์ที่จะให้มีการ
ปกครองตนเอง มีกระบวนการประชาธิปไตยเกิดขึ้นมาในการปกครองกรุงเทพมหานคร จึง
ร่างกฎหมายกันขึ้นมาแล้วก็ให้มีการเลือกตั้ง แต่ในขณะเดียวกันเมื่อมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการฯ
ขึ้นมาแล้ว ซึ่งก็เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย และให้มีอำนาจบริหารอย่างที่เราทราบกันอยู่
ตามโครงสร้างที่ได้เขียนไว้ แต่ครั้นกลับมาถึงในเรื่องของหมวด ๗ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล
กับกรุงเทพมหานคร คณะกรรมาธิการก็มาเพิ่มขึ้นในลักษณะที่ให้เห็นว่า การปกครองตนเอง
ซึ่งจะมอบให้แก่กรุงเทพมหานครนั้นกลับไม่มี เพราะเหตุว่าให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ควบคุม

LIRT

ดูแลการปฏิบัติราชการของกรุงเทพมหานคร ในร่างเดิมของเจ้าของร่างของคุณทองต่อนั้น เขียนมาในลักษณะซึ่งสอดคล้อง กล่าวคือว่า มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ นั้น เขียนไปในลักษณะเพื่อประสงค์ที่จะให้เห็นว่าความสัมพันธ์ที่อาจจะมี และควรจะมีนั้นจะกระทำในลักษณะใด แต่การรวมการก็ไปตัดออก แล้วก็เพิ่มมาตรา ๖๑ ทวิขึ้น ซึ่งทำให้หลักของการที่จะให้มีการปกครองตนเองนั้นไม่มี เพราะรัฐมนตรีมหาดไทยนั้นกลับเข้ามาควบคุมดูแลปฏิบัติหน้าที่ราชการ แล้วมันไม่เป็นการประชาธิปไตย ไม่ใช่แต่เพียงว่ารัฐมนตรีมหาดไทยเท่านั้นที่มันเป็นผู้ควบคุมดูแล แทนที่จะเป็นสภากรุงเทพมหานคร เพราะเหตุใดที่มันไปไกลถึงขนาดนั้น เพราะเหตุว่าตามรัฐธรรมนูญของเราปัจจุบันนั้นรัฐมนตรีอาจจะเป็นบุคคลซึ่งราษฎรมิได้เลือกตั้งก็เป็นรัฐมนตรีได้ ถ้าอย่างนั้นรัฐมนตรีมหาดไทยนี้บังเอิญเกิดเป็นรัฐมนตรีขึ้นมิใช่ผู้แทนราษฎรเลือกตั้งขึ้นมา แต่กฎหมายนี้กลับให้อำนาจมาควบคุมผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากประชาชน ตกลงร่างกฎหมายนี้ที่เข้ามา หวังไว้อย่างหนึ่งในหลักการ เวลาเข้ามาทำแล้วลักษณะมันไม่เป็นอย่างนั้น มันก็เปรียบเสมือนกับเป็นร่างกฎหมายคอกเทล ซึ่งเอาน้ำกับน้ำมันมาเขย่าผสมกันเข้านี้กว่าน้ำกับน้ำมันมันจะกลืนกัน แต่พอเขย่าเสร็จ เขียนออกมา น้ำมันอยู่ทางหนึ่ง อยู่ข้างบน น้ำอยู่ข้างล่าง แต่กระผมเห็นว่ามันขัดกับหลักการที่จะให้มีการปกครองตนเอง ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ นี่เป็นข้อสังเกตครับ กระผมไม่ขอประทานเสนอตัด ก็แล้วแต่สภาจะเห็นสมควร

นายชลอ ธรรมศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมอยากจะกราบเรียนในมาตรานี้ว่า คณะกรรมาธิการมีความคิดเห็นแต่เพียงว่า รัฐมนตรีมหาดไทยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในกฎหมายนี้ก็ควรจะเป็นตัวแทนรัฐบาลกลางในการดูแลทั่วๆ ไปเท่านั้น และในตอนท้ายของมาตรานี้ยังบอกว่า เป็นการยับยั้งการปฏิบัติราชการใดของกรุงเทพมหานครที่ขัดต่อกฎหมายก็ได้ โดยหลักการแล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นก็เป็นผู้ที่เลือกตั้งหรืออยู่ในพรรค หรือว่าเป็นบุคคลของคณะรัฐบาลกลาง ย่อมจะไม่กระทำการหนึ่งสิ่งใดอันเป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติภูมิของรัฐบาล ฉะนั้นคนที่เป็รัฐมนตรีนั้นไม่ว่าจะมาจากที่ใดก็ตาม เมื่อเข้ามาอยู่ในระบบพรรคการเมืองหรือเข้ามารับผิดชอบงานเช่นนี้แล้ว คงจะได้มีพิจารณาอย่างดีที่จะกระทำการนั้น สิ่งนี้ ฉะนั้นกฎหมายในมาตรา

LIART

นี้จึงเขียนไว้แต่เพียงว่า “รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่” คำว่า “ควบคุม” ในที่นี้ดูอาจจะรุนแรงไปนะครับ แต่ก็ควบคุมได้ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้เท่านั้น ถ้าหากว่ามีปัญหาข้อเท็จจริงก็อาจจะได้เรียกมาสนทนาปราศรัยสอบถามกันว่าเรื่องนั้นเรื่องนี้เป็นอย่างไร อันนี้ก็ควรจะเป็นวิสัยของนักบริหารที่จะทำกันได้ มิได้หมายความว่าความรุนแรงว่าจะยับยั้งเพื่อให้ขัดต่อระบอบประชาธิปไตยแต่อย่างใดคณะกรรมการการจึงเห็นว่าในมาตรานี้จึงควรจะได้มีไว้ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไปครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ(เลขาธิการรัฐสภา) : บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ ตี คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๖๒ ตี มีคุณชูวงศ์ ขอสงวนความเห็นไว้ เชิญครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอถอนคำสงวนครับ เนื่องจากว่าเป็นการสงวนที่สอดคล้องกับที่ได้ขอสงวนเมื่อวานนี้ครับ

นายชิต นิลพานิช : ท่านประธานสภาที่เคารพ สำหรับบทเฉพาะกาลนี้ กระผมคิดว่าไม่ทราบสภานี้จะมีความเห็นอย่างไรนะครับ ที่ให้เลือกตั้งโดยด่วน ทั้งนี้ก็กระทำการเร่งว่า สปริตทางการเมือง มารยาททางการเมืองนี้อาจจะกระทบกระเทือน เพราะเหตุว่าถ้าเลือกตั้งแล้วนี้ กฎหมายต่อไปนี้ออกคือ กฎหมายเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็ดี กฎหมายเลือกตั้งสมาชิกก็ดี กฎหมายอะไรก็ดี อันนี้กระผมอยากจะเรียนถามท่านกรรมการเสียก่อนว่า มีเหตุผลอะไรบ้างครับ กระผมอาจจะไม่เข้าใจครับ ขอขอบคุณครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เจตนาของสภานี้ที่ได้กรุณาสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ผ่านการพิจารณาในวาระแรกนั้นที่สำคัญที่สุดก็คือ ที่จะให้คนกรุงเทพมหานครนั้นได้มีการเลือกตั้ง เอาคนซึ่งคนประสงค์จะให้มาเป็นผู้บริหาร ผู้ปกครองเขา ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา อันนี้เรียกว่าเป็นหัวใจของร่าง

LIRT

พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงพยายามหาทุกวิถีทางที่จะให้การเลือกตั้งนี้ได้เกิดขึ้นโดยเร็วเท่าที่จะทำได้ แต่เนื่องจากการดำเนินการเลือกตั้งจำเป็นที่จะต้องมีการพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกเลือกตั้งผู้ว่าราชการ ซึ่งอาจจะต้องใช้ระยะเวลาอยู่บ้าง แต่ว่าสาระสำคัญใหญ่ ๆ เกี่ยวกับคุณสมบัติเกี่ยวกับอายุอะไรต่าง ๆ เราก็มาใส่มาในพระราชบัญญัตินี้ คล้าย ๆ กับรัฐธรรมนูญซึ่งมีข้อความเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเลือกตั้ง โดยพระราชบัญญัติเลือกตั้งนั้นเป็นวิธีรายละเอียดออกไป เพราะฉะนั้นเราจึงมีบทเฉพาะกาลที่จะให้นำเอาพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาใช้ในครั้งแรกนี้เพื่อที่จะสนองเจตนาของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชำนานู เชิญครับ

นายชำนานู พจนาน : ท่านประธานที่เคารพ ไหน ๆ ก็ท่านสมาชิกได้เสนอ ก็คงจะมีเจตนาอยากจะให้กฎหมายฉบับนี้สนองเจตนารมณ์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ท่านถึงเสนอเข้ามาเป็นเรื่องด่วนเรื่องสำคัญ เหตุใดท่านถึงกำหนดให้มีการเลือกตั้งช่วงระยะเวลาไว้ถึง ๑๘๐ วัน กระผมเห็นว่าควรจะได้เลือกตั้งเสียโดยเร็ว เพราะเรื่องนี้ทางรัฐบาลเองความจริงก็กำลังพิจารณากฎหมายฉบับนี้อยู่ แต่ว่าท่านทำไม่ทัน ทางสภานี้จึงนำเอากฎหมายที่สมาชิกเสนอ ๓ ท่านมาพิจารณารวมกัน เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะทราบว่า กฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งก่อนุโลมให้ใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่แล้ว ในระหว่างที่ยังไม่มี รวมทั้งการประกาศเขตเลือกตั้งต่าง ๆ ก็ก่อนุโลมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากจะเลือกตั้งเสียให้เสร็จภายใน ๙๐ วัน หรือ ๑๒๐ วัน จะไม่ได้หรือ เพราะว่าบางท่านก็อาจจะ คือพวกเราทั้งหลายก็อยากจะเห็นว่า เห็นหน้าคำตาดูว่าราชการกรุงเทพมหานครกับรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ๔ ท่านนี้ อยากจะเห็นเร็ว ๆ เหลือเกินครับ ขอขอบคุณครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ เรื่องนี้ต้องขอความกรุณา ขอประทานความเห็นใจที่ได้กำหนดเวลาไว้ ๑๘๐ วัน เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องใหม่เรามีการเลือกตั้งรวมกัน ทั้งเรื่องทางด้านสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ดิฉันคิดว่าอย่างน้อยทางกรุงเทพมหานครจะต้องทำการประชาสัมพันธ์พอสมควร ที่ประชาชนจะได้รู้จักเรื่องนี้ และก็รู้วิธีว่าจะเลือกอย่างไร อะไรเหล่านั้น และอีก

LIRT

อย่างหนึ่งถึงแม้ว่าจะอนุมัติให้ใช้กฎหมายเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร แต่ในรายละเอียด เราจะต้องมีระเบียบมีข้อบังคับอะไรออกมาปฏิบัติอีกมากโดยเหตุที่เป็นเรื่องใหม่สำหรับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการที่มีผนวกอยู่ในเรื่องนี้ด้วยค่ะ ดังนั้นจึงขอประทานความเห็นใจ และคิดว่าถ้าระหว่าง ๑๒๐ วัน กับ ๑๘๐ วันนี้ มันก็ห่างกันไม่เท่าไร และก็เพื่อความเรียบร้อยจะดีกว่า ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๓ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายชมพู อรรถจินดา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยกมือสำหรับที่จะถามสำหรับมาตรา ๖๓ ทวิ อยากจะเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า มีความคิดเห็นและมีเหตุผลอย่างไรที่ไปเดิมนำ ให้คำพิพากษาของศาลแพ่งเป็นที่สุด เพราะเหตุว่ารู้สึกว่าการหากไปใช้ศาลยุติธรรมแล้ว น่าจะต้องพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ ว่า สิทธิของบุคคลที่จะฟ้องหน่วยราชการย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลที่จะใช้สิทธิทางศาลยุติธรรมนั้น มี ๓ ศาล กระผมอยากทราบเหตุผลสำคัญว่าเหตุใดจึงไปให้คำพิพากษาของศาลแพ่งเป็นที่สุด ขอขอบคุณครับ

นายคณิง ภาไชย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในเหตุผลของกรรมาธิการที่กำหนดให้คำวินิจฉัยของศาลแพ่งเป็นที่สุดนั้น ก็ด้วยเหตุผล ๒ ประการ ในประการแรก คือเห็นว่าปัญหาที่เกี่ยวกับการปกครองในเรื่องนี้ ควรจะกระทำโดยฉับพลันหรือในเวลาอันไม่ช้านัก ในประการที่สอง ปัญหาที่จะนำมาสู่การพิจารณาของศาลนั้น เป็นปัญหาที่ได้มีการพิจารณาสอบสวน และมีคำสั่งไปชั้นหนึ่งแล้ว จึงเห็นเป็นการสมควรที่ว่าเพื่อมิให้มีการกล่าวอ้างหรือโต้แย้งว่า คำวินิจฉัยในชั้นต้นของรัฐมนตรีนั้น ไม่ถูกต้อง ก็ให้ศาลยุติธรรมอีกศาลหนึ่งเป็นผู้ชี้ขาด ขอขอบพระคุณครับ

นายชำนานู พจนา : ท่านประธานครับ ไม่ทราบว่าผ่านมาตรา ๖๓ ไปแล้วหรือยังครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๖๓ ทวิครับ

นายชำนานู พจนา : ผมยกมือแล้วไม่

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะพูดมาตรา ๖๓ หรือครับ

นายชำนานู พจนา : ครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายชำนานู พจนา : กระผมสงสัยอยู่หนึ่ง ก็เพราะผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในปัจจุบันนั้น ก็แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีหรือนักการเมืองสมัครเล่น เพราะฉะนั้นโดยมารยาทในทางการเมืองแล้วผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นก็ควรจะอยู่ในตำแหน่งนานจนกว่าจะมีการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นระยะเวลาถึง ๖ เดือน ความจริงข้าราชการหรือพนักงานฝ่ายประจำนั้นก็มีอยู่แล้ว เพราะเหตุใดถึงให้รักษาการไปโดยถึงระยะเวลานานถึง ๑๘๐ วัน จนกว่าจะมีการเลือกตั้ง ซึ่งรู้สึกว่ในทางมารยาทในทางการเมืองนั้น ก็รู้สึกว่าจะไม่ค่อยเหมาะสมครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยู่ธูยา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คือจากประสบการณ์ในทางปฏิบัติเพียงระยะปีสองปีที่มีกรุงเทพมหานครนั้น และได้เปลี่ยนผู้ว่าราชการที่หนึ่งนั้นมันวุ่นวายเหลือขนาด เพราะฉะนั้นก็คิดว่าในระยะเพียงบทเฉพาะกาลนี้ เราจึงเห็นว่าไม่ควรที่จะเปลี่ยนหัวหน้าผู้บริหาร แต่ว่าโดยมารยาทหรือว่าเพื่อเทนิวอย่างไรก็ตาม เราจึงได้มีบัญญัติข้อความต่อไปว่า ถ้าหากว่าท่านผู้ว่าราชการปัจจุบันนี้ท่านไม่พึงประสงค์ที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป ก็ให้รัฐบาลใหม่ที่จะเข้ามาได้เป็นผู้ทั้งผู้ที่เห็นสมควรเข้ารับรักษาการครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นข้อสังเกตเท่านั้นนะครับ เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๖๓ ตรี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายชิต นิลพานิช : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่ามาตรานี้เกี่ยวข้องกับกำหนดผู้ใหญ่บ้านซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเดิม กระผมใคร่จะขอให้สมาชิกได้โปรดระลึกว่ากรุงเทพมหานครนั้นมีท้องที่ทั้งเป็นเขตชนบทและในเมือง กระผมคิดว่าในระยะสองปีนี้

LIRT

การขยายตัวเมืองนั้นคงจะไปไม่ถึงมินบุรี หนองจอก ทางโน้นนะครับ ทางลาดกระบัง ซึ่งเป็นท้องถิ่นท่าไกล ถ้าหากว่าจะยกเลิกภายในสองปีนี้ การติดต่อระหว่างท่านผู้ใหญ่นั่นก็จะขาดตอนลง โดยถ้าเป็นข้าราชการก็ทำงานเพียง ๘ โมงเช้าครึ่ง แล้วก็เลิก ๔ โมงครึ่ง การติดต่อของเจ้าหน้าที่ของรัฐก็คงจะลำบาก ดังประสบการณ์ที่กระผมเคยอยู่นอกเขตมาก่อน ที่นี้กระผมคิดว่า ถ้าหากว่าไม่ทราบว่าจะมีช่องทางที่กรมการจะเขียนว่า จะขยายต่อไปเป็นสองปี ๆ นี้จะได้หรือเปล่าครับ ขอขอบคุณครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานคือ วัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ก็อยากจะให้กรุงเทพมหานครนั้นเป็นการปกครองท้องถิ่น เราต้องการที่จะสร้างบรรยากาศใหม่ ต้องการสร้างความรู้สึกนึกคิดใหม่ แต่ว่าเราก็มอมรับในข้อเท็จจริงว่า ในการดำเนินงานนั้นก็จำเป็นที่จะต้องค่อยเป็นค่อยไป ในซานเมืองนั้นระบบท่านผู้ใหญ่นั่นก็อาจจะมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติอยู่ เราจึงมีบทเฉพาะกาลให้ระยะสองปี แต่ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอว่า ขอให้เลื่อนต่อไปได้อีกครั้งละสองปี คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้องครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ลองแก้ด้วยคำดูครับ จะได้เสนอที่ประชุม ต้องไม่เกินครั้งละสองปี อย่างนั้นหรือครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา (กรรมการ) : แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชิต พอใจไหมครับ

นายชิต นิลพานิช : พอใจครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอความเห็นจากที่ประชุม นะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่คุณชิตได้ขอแก้ไข และกรรมการเห็นชอบด้วยแล้ว ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้แก้ไขตามที่คุณชิตขอแก้ไข และกรรมธิการเห็นชอบด้วยแล้ว ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ต่อไป การรักษาพระราชบัญญัตินี้ มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ ไม่มีการแก้ไข

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสังเกตหนึ่งครับ เกี่ยวกับหมวดวิชาการ คือตามแบบกฎหมายที่เขาแบ่งเป็นหมวดนี้ มาตราวิชาการเขามักเอาไว้ข้างหน้าครับ เขาไม่เอามาไว้ข้างหลังอย่างนี้ครับ คือควรจะไปอยู่ก่อนที่จะขึ้นหมวด ๑ คือไปเป็นมาตรา ๕ ทั่วครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นเรื่องของรูปแบบ ท่านกรรมธิการเห็นอย่างไรครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา (กรรมธิการ) : คณะกรรมการพิจารณาแล้ว ก็เห็นว่ามันมีทั้งสองแบบครับ ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะวินิจฉัย

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระผมใคร่ขอให้ท่านประธานกรรมการดูในมาตรา ๕ อีกทีครับ มันจะไปซ้ำ ๆ กันอยู่จะไม่สยคำว่า "รัฐมนตรี" หมายความว่ารัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในมาตรา ๕ เรามีคำนิยามขึ้น

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีกฎหมายซึ่งคิดว่าคงจะไม่ล้าสมัยนัก คือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ คือพระราชบัญญัติเทศบาลนี้เองครับ ก็มีอยู่ข้างท้ายเลยว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้ามีตัวอย่างอย่างนั้น คุณเฉลิมชัยจะปล่อยไปก่อนหรืออย่างไรครับจะได้จบกัน

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : อันนี้กระผมกราบเรียนเป็นข้อสังเกตเท่านั้นครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับขอบคุณมากครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓

นายพนัส สิมะเสถียร : ก่อนจะพิจารณาในวาระที่ ๓ กระผมมีเรื่องที่ใครขอให้พิจารณาในเรื่องถ้อยคำซึ่งอาจจะขัดหรือแย้งกันในกฎหมายนี้ครับ ในตอนที่กระผมอภิปรายในมาตรา ๕๕ (๔) เรื่องเกี่ยวกับคำว่า ทบวงการเมือง ซึ่งกระผมได้กราบเรียนแล้วว่าเป็นถ้อยคำซึ่งเดี๋ยวนี้น่าจะเป็นคำที่ไม่มีความหมายแล้ว และทางสภาได้กรุณาเปลี่ยนคำว่า ทบวงการเมืองในมาตรา ๕๕ (๔) เป็นส่วนราชการ แล้วก็ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ก็ได้บอกว่าในมาตรา ๖ ก็ได้มีการใช้คำว่าทบวงการเมือง ในมาตรา ๖ ร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ได้มีการใช้คำว่า ทบวงการเมืองเหมือนกัน เมื่อเป็นดังนั้นก็เกิดปัญหาว่า เราจะปล่อยให้มีคำว่า ทบวงการเมือง อยู่ในมาตรา ๖ หรือไม่ ซึ่งกระผมเห็นว่าเมื่อคำว่า ทบวงการเมืองเป็นคำที่ไม่มีความหมายแล้วก็น่าจะใช้คำอื่นแทน คำว่า ทบวงการเมืองในมาตรา ๖ ในประกาศของคณะปฏิวัติที่เกี่ยวกับกรุงเทพมหานครนั้นก็มีคำหนึ่งที่กระผมชอบ คือว่าให้กรุงเทพมหานครนั้นเป็นนครหลวงของประเทศไทย ในนี้หายไป ถ้าจะเปลี่ยนคำว่าทบวงการเมืองนี้เป็นและ เป็นนครหลวงของประเทศไทย “และเป็น” อันนี้จะขัดข้องประการใดหรือไม่ เพราะว่าจะให้กรุงเทพมหานครเป็นอะไรนั้นจะเป็นทบวงการเมืองจะเป็นกระทรวงทบวงกรม หรือเป็นส่วนราชการหรืออะไรนั้น ถ้าปล่อยให้ใช้คำว่า “ทบวงการเมือง” นั้นก็ไม่มีความหมายอยู่แล้ว อันนี้ขอเรียนท่านกรรมาธิการครับ

นายคณิ่ง ภาไชย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ทางกรรมาธิการเห็นว่าในมาตรา ๖ นั้น คำว่า ทบวงการเมือง น่าจะยังมีความจำเป็นอยู่ทั้งนี้ก็โดยเหตุผลที่ว่า คงเป็นที่ทราบทั่ว ก่อนที่การปกครองในพื้นที่กรุงเทพมหานครจะเป็นกรุงเทพมหานคร ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๕ นั้น การปกครองก็เป็นทั้งจังหวัดและก็เป็นทั้งเทศบาลแล้วมีส่วนท้องถิ่นอยู่ด้วย ที่นี้ปัญหามันเกิดอยู่ที่ว่า มีกฎหมายอื่นบางฉบับที่กล่าวถึง ทบวง

LIRT

การเมือง ร่างกฎหมายเทศบาลนั้นเป็นทบวงการเมือง จังหวัดไม่เป็นทบวงการเมือง แม้ว่าจะ
เป็นนิติบุคคลละนั้นเมื่อมีกฎหมายพิเศษบางฉบับกล่าวถึงทบวงการเมืองขึ้นมาภายหลังที่
กรุงเทพมหานครได้เกิดขึ้นแล้วก็เป็นปัญหาขึ้นว่า กรณีจะเป็นประการใด เป็นต้นว่าประมวล
กฎหมายที่ดินมีอยู่มาตราหนึ่งที่บอกว่าอธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจที่จะมอบหมายให้ทบวงการ
เมืองเป็นผู้ดูแลทรัพย์สินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินได้ ก็เกิดเป็นปัญหาขึ้นมา ว่า
เทศบาลนครกรุงเทพที่เคยมีที่ดินที่ได้รับมอบหมายดูแลอยู่ แล้วก็เปลี่ยนเป็นกรุงเทพมหานคร
ไปนั้น จะมีอำนาจหรือไม่ ด้วยเหตุผลหลายประการนี้ ทางคณะกรรมการการจึงเห็นว่าสมควร
จะเพิ่มเติมข้อความนี้ไปเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าว ขอขอบพระคุณครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมคิดว่าที่ท่านสมาชิกได้
ทักท้วงนั้นเนื่องจากว่าได้เปลี่ยนจาก “ทบวงการเมือง” ในมาตราเมื่อสักครู่นี้เป็น “ส่วนราชการ”
นั้น กระผมคิดว่าในมาตรา ๖ นั้นคำว่า “ทบวงการเมือง” ความจริงที่ใส่ไว้ก็คงจะมีความหมายว่า
ให้ทบวงการเมืองเป็นนิติบุคคล และก็กระผมคิดว่าจะก่อให้เกิดความสับสนในการเข้าใจ
กันหลายอย่าง กระผมสนับสนุนความคิดของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ว่า ถ้าจะเปลี่ยน หรือ
ว่าตัดคำว่า “ทบวงการเมือง” ออก กระผมคิดว่าจะเป็นที่เข้าใจง่ายขึ้น

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อรุณยา (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการขอยืนยัน
ตามเดิมครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็คงจะไม่ต้องลงมติอีกเป็น
แต่เพียงข้อสังเกตของคุณพนัสเท่านั้น ก็ปล่อยไปตามนั้น ทั้งนี้มาตรา ๖๓ ตรี ท่านเลขาธิการ
รัฐสภาให้ทราบเรียนที่ประชุมว่า ที่เพิ่มเติม “ต้องไม่เกินครั้งละ ๒ ปี” นั้น จะได้ความใหม่
ขอได้โปรดอ่านอีกสักครั้งหนึ่ง จะได้ความตามที่ต้องการหรือไม่ เพราะคุณชิตเสนอไว้ ถ้ามัน
จำเป็นก็ให้ต่อได้ที่ละ ๒ ปี แต่ว่าข้อความไม่ชัดอย่างนั้น คุณชิตกรุณาดูอีกครั้งหนึ่งครับ
เชิญครับ

นายชิต นิลพานิช : ท่านประธานสภาที่เคารพ ถ้าหากว่าวรรคหนึ่งนี้ครับ คงไว้
ตามเดิมนะครับ แล้วเติมในวรรคสองว่าอย่างนี้ “ในท้องที่ใดที่มีความจำเป็นจะต้องมีกำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน”

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดี่ยว มาตรา ๖๓ ตรี มีวรรคเดียววนะครับ

นายชิต นิลพานิช : มาตรา ๖๓ ตรี นั้นครับ แต่ถ้าหากว่าเพิ่มอีกรวรรคหนึ่งจะชัดเจนขึ้นนะครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อ้อ เพิ่มขึ้นอีกรวรรคหนึ่ง

นายชิต นิลพานิช : ครับ "ในท้องที่ใดที่มีความจำเป็นจะต้องมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ประกาศขยายเวลาต่อไปอีกคราวละไม่เกินสองปี" อันนี้ไม่ทราบว่าการรวมการจะเห็นด้วยหรือเปล่าครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเติมครึ่งละ ๒ ปี ๆ เรื่อยไปนั้นก็เท่ากับว่าก็ไม่มี ความหมายในทางปฏิบัติอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะตัดคำว่า "แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ" ก็คงจะตรงความประสงค์ของท่านสมาชิก

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอใจนะครับคุณชิต ตัดออกเสียก็หมายความว่าต่อได้อีกหลายครั้ง

นายชิต นิลพานิช : ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอขอบคุณมากครับ มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขคำอีกไหมครับ เชิญคุณประกอบ จะพูดเรื่องนี้หรือเปล่าครับ

พลตำรวจตรี ประกอบ วีรพันธุ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ในมาตรา ๕ เมื่อก่อนนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เติมคำนิยามไป ๒ คำ คือ คำว่า "ผู้ว่าราชการ" กับ "รองผู้ว่าราชการ" ซึ่งกระผมตรวจดูจนจบเมื่อสักครู่แล้ว ไม่มีคำย่อได้เลย เพราะฉะนั้นคำนิยามที่เติมเมื่อก่อนนี้ กระผมคิดว่าควรจะต้องออกครับผม ขอขอบคุณครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านกรรมการฯ ว่าจะอย่างไรครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อุทยาน (กรรมการฯ) : คณะกรรมการฯ เห็นด้วยครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงเป็นอันว่าไม่มีคำวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า “ผู้ว่าราชการ” และ “รองผู้ว่าราชการ” ดูเหมือนคุณนิติพัฒน์ ไม่ใช้หรือครับ เสนอเมื่อวานนี้

นายนิติพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ครับ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรตัดออกก็ตัดออกได้ ผมขอความเห็นจากที่ประชุมเลยนะครับ ที่เรามัดไปเมื่อวานนี้ขอให้เติมวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ผู้ว่าราชการ” กับ “รองผู้ว่าราชการ” คืออะไรนั้น ทางกรรมการฯ เห็นว่าควรที่จะตัดออก ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าตัดออกไม่มีวิเคราะห์ศัพท์ของคำ ๒ คำนั้น จะมีท่านผู้ใดเสนออีก

นายสนอง ตูจินดา : ท่านประธานครับ ในมาตรา ๖ ที่ให้กรุงเทพมหานครเป็นทบวงการเมืองและเป็นนิติบุคคลนะครับ เมื่อทางคณะกรรมการฯ ไม่เห็นชอบด้วยตามที่คุณพนัสเสนอแก้คำว่า “ทบวงการเมือง” แล้ว ผมจะขอเรียนท่านคณะกรรมการฯ ว่าขอตัดคำว่า “และนิติบุคคล” ได้ไหมครับ เพราะว่าทบวงการเมืองนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติอยู่แล้วว่า เป็นนิติบุคคล ถ้าไม่อย่างนั้นที่ไหนท่านบอกว่าให้เป็นกรมและเป็นนิติบุคคล หรือให้เป็นกระทรวงและเป็นนิติบุคคล ซึ่งผมคิดว่าคำมันจะซ้ำกันไปนะครับ ถ้าตัดออก ผมคิดว่าความมันกะทัดรัดและเข้าใจดีอยู่แล้วครับ ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าตัดออกนะครับ เพราะในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กำหนดอยู่แล้วว่า ทบวงการเมืองเป็นนิติบุคคล

นายเล็ก วานิชังกูร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านสมาชิกขอตัด อันนี้ อ้างในร่างของกฎหมายว่ามีอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่กระผมเข้าใจว่า ประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงต่อสภาว่า ที่มีคำว่า "ทบวงการเมือง" เอาไว้นี้ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ เช่น กฎหมายที่ดินต่าง ๆ ที่ให้อำนาจเทศบาลทำงานได้ มีระบุให้คำว่า "ทบวงการเมือง" ยังคงเหลืออยู่ คนละประเด็นกันละครับ กระผมอยากจะให้ท่าน ประธานกรรมการได้ชี้แจง หรือจะยินยอมอย่างไร ก่อนจะตัด

นายสนอง ตูจินดา : กระผมเข้าใจว่าท่านกรรมการคงจะเข้าใจผิด กระผมไม่ ตัดคำว่า "ทบวงการเมือง" นะครับ กระผมตัดคำว่า เมื่อมีทบวงการเมืองแล้ว คำว่า "นิติบุคคล" นี้ไม่จำเป็น เพราะไม่อย่างนั้นก็ให้เป็นกระทรวง มันก็ต้องไปเขียนว่า "และนิติบุคคล" ให้เป็นกรม และนิติบุคคล มันไปซ้ำกันโดยใช้เหตุ เพราะว่ามันมีกฎหมายบัญญัติอยู่แล้วว่า กระทรวงทบวงกรม ทบวงการเมืองนี้เป็นนิติบุคคล

นายคณิง ภาไชย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในความเห็น ของกระผมก็ยังคิดว่าน่าจะมีความว่า "นิติบุคคล" เข้าไปด้วย ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าถึงแม้ตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทบวงการเมืองจะเป็นนิติบุคคลแล้วก็ตาม ปัญหามันเกิดขึ้น เมื่อ มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ซึ่งมีอยู่ข้อหนึ่งบัญญัติไว้ มีใจความว่าคำว่า "ทบวง การเมืองที่มีมาก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัตินี้ใช้บังคับ ให้มีความหมายเฉพาะกระทรวง ทบวงกรมเท่านั้น" และเป็นปัญหาขึ้นมาว่า คำว่า "กระทรวงทบวงกรม" ในขณะนั้นมันเป็นอย่างไร แค่นั้น เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าเพื่อป้องกันความบกพร่องที่อาจจะเกิดขึ้นได้ถ้าหากว่า ถ้อยคำที่ใช้ไม่พอ ก็น่าจะเพิ่มคำว่า "นิติบุคคล" เข้าไป ซึ่งกระผมคิดว่า เมื่อเพิ่มเข้าไปแล้ว ก็น่าจะแก้ปัญหาทุก ๆ อย่างได้ ขอขอบคุณครับ

นายสนอง ตูจินดา : ท่านประธานครับ สำหรับคำนี้ครับ ไม่มีที่ไหนบัญญัติ ว่าทบวงนี้เป็นนิติบุคคลนะครับ เมื่อไม่มีกฎหมายที่ไหนบัญญัติ และมีกฎหมายรับรองว่า กระทรวงทบวงกรมเป็นนิติบุคคล ฉะนั้นอันนี้ถ้าคงไว้อย่างเดิมนะ กระผมรู้สึกว่ามัน

LIRT

จะเป็นกฎหมายที่เขียนคำมั่นเชยไปหน่อย และก็รู้สึกว่ายากเกินไป แต่กระผมไม่ขัดข้อง เมื่อคณะกรรมการมาพิจารณายิน เพราะว่ามันก็เห็นได้ว่า ถ้าตัดออก มันก็กะทัดรัด เพราะว่าให้เป็นทบวงแล้ว ไม่จำเป็นจะต้อง “และเป็นนิติบุคคล” ไม่อย่างนั้นของที่เป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว จะไปเขียนบอกว่าให้เป็นนิติบุคคลอีก กระผมรู้สึกว่ามันอย่างไร กระผมขอกราบเรียน คณะกรรมการท่านหนึ่งช่วยได้ปรึกษากันแล้วว่า ถ้าตัดได้จะดี เพราะร่างพระราชบัญญัตินี้ทำอะไรก็สวยดีอยู่แล้ว กระผมว่าอย่าให้มันเชย

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านกรรมการยืนยันหรือครับ

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ อุรุยา (กรรมการ) : คณะกรรมการยืนยันครับ เพราะว่าดังเหตุผลที่ท่านประธานคณะกรรมการได้อธิบายไปเมื่อกี้นี้ว่า ทบวงการเมืองนั้นมันมีประกาศของคณะปฏิวัติซึ่งจะให้หมายความกลับไปถึงกระทรวงทบวงกรม ที่นี้กรุงเทพมหานครไม่เป็นกระทรวงทบวงกรม ก็จะทำให้มีปัญหาขึ้นได้ เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณาว่าเป็นการเผื่อเหนียวเอาไว้เท่านั้นเองครับผม

นายสนอง ตูจินดา : ท่านประธานที่เคารพครับ มันไม่ตรงกันอีกละครับ ตามที่ชี้แจงนี้ ไม่ตรงกันเลย คือทบวงนี้กระผมให้คงไว้ แต่ไม่มีที่ไหนบอกว่า ทบวงนี้ไม่เป็นนิติบุคคล และมีรับรองว่าทบวงนี้เป็นนิติบุคคล ที่ชี้แจงนี้ไม่ตรงกันเลยครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าตกลงกันไม่ได้ ผมก็ขอมติ

นายสนอง ตูจินดา : กระผมไม่ว่าอะไรครับ แต่ว่าให้ทราบไว้ว่า ไม่มีกฎหมายที่ไหนบอกว่า ทบวงไม่เป็นนิติบุคคล และมีกฎหมายรับรองในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์รับรองว่าทบวงเป็นนิติบุคคล และทำไมถึงจะมาเขียนซ้ำยืนยันว่า คนนี้แล้วคือเป็นคนอีก

นายเฉลิมชัย วลีนนท์ : ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยกขึ้น กระผมเห็นด้วยครับ เพราะว่าการจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคลนี้ เพื่อประโยชน์ในการที่จะเป็นบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่นี้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์รับรองแล้วว่าทบวงการเมืองนี้เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแล้ว ความจำเป็นกระผมว่าไม่น่าจะมี ที่นี้ท่านกรรมการไปพูดว่าทบวงการเมืองตามประกาศของคณะปฏิวัติหมายถึง

LIRT

กระทรวงทบวงกรม นั้นคนละประเด็นครับ ปัญหาที่เราต้องการให้กรุงเทพมหานครนี้เป็น
บุคคลตามกฎหมายแพ่ง ก็เมื่อกฎหมายแพ่งเขารับรองว่าเป็นอยู่แล้ว ก็ไม่น่าจำเป็นจะต้อง
เขียน เรื่องนี้ความจริงกระผมก็ไม่ได้ตั้งใจแต่เดิมนะ ที่นี้เมื่อมีท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องปัญหา
ขึ้นมา เราก็แก้ไขอย่าให้มันเสียเลยครับ ขอบพระคุณครับ

นายชานาญ พจนนา : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงจะว่าเขยมันก็ประกาศปฏิวัติ
ก็เขยมาแล้วครับ ที่ท่านประธานกรรมาธิการอ้าง คือข้อ ๖๗ อย่างที่ท่านประธานกรรมาธิการ
ชี้แจงทบวงการเมืองนั้นให้หมายความรวมเฉพาะกระทรวงทบวงกรม ตามประกาศของคณะ
ปฏิวัติฉบับนี้แต่ในข้อ ๕ ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ นั้นเอง ก็ยังไปเขียนว่า
ส่วนราชการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีฐานะเป็นนิติบุคคล ความจริงอันนี้ก็ไม่ต้องเขียนไว้
เพราะอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องได้กล่าวแล้ว ในประมวลกฎหมายแพ่ง ฯ ได้ระบุไว้ชัดว่า
ทบวงการเมืองนั้นเป็นนิติบุคคลอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าขอให้ท่านประธานได้ตาม
มติที่ประชุมในเรื่องนี้ ผมขอเสนอเป็นญัตติด้วยครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพื่อประหยัดเวลาให้ผู้เสนอ
ญัตติขอให้ตามความเห็นที่ประชุม ผมจะขอความเห็นที่ประชุม ดังต่อไปนี้ ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรจะตัดคำว่า "และนิติบุคคล" ออก ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ให้คงไว้
ตามเดิมขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าตัดออกครับ มีท่าน
ผู้ใดจะแก้ถ้อยคำอะไรอีกไหมครับ เชิญอาจารย์อดุล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายอดุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ยกมือมาตั้งนานแล้ว บังเอิญท่านประธานไม่เห็นกระผมครับ ตั้งแต่เมื่อพูดกันถึงมาตรา ๖๓ ตรี ที่มีการแก้ไขถ้อยคำ กลับโดยให้ตัดข้อความตามที่คุณชิตขอ และซึ่งคณะกรรมการก็ยอมรับไปแล้ว และภีสภานี้ได้ลงมติรับตามที่คณะกรรมการขอแก้ และก็มาแก้กลับใหม่เพราะเหตุว่าเห็นว่าอ่านไม่ได้ ความ ซึ่งความจริงมันอ่านไม่ได้ความตั้งแต่ตอนนั้น ตอนที่คณะกรรมการรับ แต่ว่าสภานี้ลงมติรับไป ท่านจะกลับใหม่เท่าที่กระผมจำได้ ท่านประธานไม่ได้ขอมติสภา แต่ว่าขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นและก็ตกลงกับคุณชิต กระผมเห็นว่าถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้มันเขยอย่างนี้ มันเป็นเรื่องที่เขย ก็อย่าให้สภานี้ต้องเขยตามเลยครับ ลงมติไปว่าให้รับ เมื่อหากว่าจะไม่รับแก้ไขถ้อยคำใหม่กลับอีก น่าจะเป็นมติของสภานี้ ไม่ใช่เรื่องที่กรรมการจะแก้กลับได้ด้วยตัวเองครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ถ้าอย่างนั้น มาตรา ๖๓ ตรีตามที่คุณชิตเสนอขอแก้และตกลงกับกรรมการแล้วนั้น มีวรรคสองเพิ่มเติมขึ้นมาคงจะจำได้นะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมเสียเลย ท่านเห็นด้วยว่าควรจะแก้ไขตามที่คุณชิตและกรรมการเห็นชอบด้วยโปรดยกมือขึ้นครับ ตัดแล้ว แล้วก็ยังมีข้อความวรรคสองครับ ตัดทิ้งเลยใช้ใหม่ครับ วรรคสองตัดทิ้งเลย และก็ตัดข้อความคำว่า “ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าควรตัดออกตามที่คุณชิตและกรรมการตกลงกัน ขอได้โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรตัด ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันบรรลุต้าย “ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” ให้ตัดออก ท่านผู้ใดมีอะไรที่จะแก้ไขถ้อยคำอีกไหมครับ ถ้าไม่มีถือว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จสิ้นแล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ ๓ ผมขอถามมติที่ประชุมว่า สมควรจะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร พ.ศ. เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร พ.ศ. เป็นกฎหมายได้

เวลานี้ก็ ๑๒.๓๐ นาฬิกาแล้ว

พลตำรวจตรี ประกอบ วีระพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผู้ตัดสินว่าที่กระผมเรียนเสนอเมื่อตอนเช้า กระผมใคร่จะให้ที่ประชุมได้พิจารณากันเลยตอนนี้ครับ แล้วในตอนบ่ายจะได้หยิบร่างกฎหมายได้ถูกต้องว่า จะเอาร่างกฎหมายฉบับไหนมาพิจารณา ขอท่านประธานได้กรุณานำเรียนต่อที่ประชุมด้วย

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณประกอบเสนอให้ชัดอีกที่ครับที่ประชุมอาจจะสับสนกัน มีหลายร่างเหลือเกินครับ

พลตำรวจตรี ประกอบ วีระพันธุ์ : คือกระผมขอเสนอผู้ตัดสินให้เลื่อนระเบียบวาระการประชุมร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ขึ้นมาพิจารณาเป็นอันดับแรกในตอนบ่ายวันนี้ครับกระผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในระเบียบวาระที่ ๑๕ ขอให้พิจารณาเป็นวาระแรกในตอนบ่าย

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ปัจจุบันนี้กระผมก็รู้สึกว่ามีร่างกฎหมายอยู่ ความจริงกระผมก็เห็นใจนะครับ ทั้งร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาและร่างพระราช

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา ซึ่งเป็นของบุคคลที่อยู่ในต่างจังหวัด กระผมไม่ขัดข้องถ้าหากว่าจะนำเอาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาขึ้นก่อนและตามด้วยร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสานครับ แต่ถ้าหากว่าจะตัดตอนหมู่บ้านไทยอาสา กระผมเห็นจะต้องยืนยันครับ เพราะว่ากระผมรับปากกับประชาชนของเขาจริง ๆ นะครับ เพราะเขาอยู่จริง ๆ เป็นอยู่แล้ว และฝ่าฝืนกฎหมายอยู่ทุกวัน ถ้าหากว่ารวมกันและก็โหวตเอาอาชีวศึกษาขึ้นก่อน แล้วก็หมู่บ้านไทยอาสา กระผมยินดีครับ เพราะว่าเวลาคงจะทัน เพราะว่ายังเหลือเวลาอีก ๑ วัน

นายสิงห์โต จ่างตระกูล : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมมีความเคารพผู้การประกอบ และก็ดอกเตอร์คุณอมรเป็นอย่างยิ่ง แต่เนื่องจากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเห็นแล้วว่าในระยะตั้งแต่ ๑ อาทิตย์มานี้มีนักศึกษาวิทยาลัยครูเป็นจำนวนมากได้เดินทางมาจากต่างจังหวัดหลายจังหวัดได้มารอคอยอยู่ที่นี้ และเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวิทยาลัยครูนั้นได้ผ่านวาระที่ ๑ มาแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนท่านผู้การคุณประกอบ และก็ดอกเตอร์อมร ขอเปลี่ยนร่างวาระที่ ๕ ในระเบียบวาระวันนี้ให้รับร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูมาต่อจากร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการปกครองกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ผ่านไปแล้ว กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมนี้ครับ เรื่องปัญหาเหล่านี้ก็เป็นปัญหาที่ได้ผ่านมาแล้วในวาระที่ ๑ และอีกอย่างพวกนักศึกษาวิทยาลัยครูก็ได้มาออกอยู่เสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก คิดว่าจะพิจารณาก็คงจะไม่กินเวลานานัก ขอประทานโทษและก็ขอที่ประชุมนี้กรุณาได้เห็นใจในการที่ต้องเปลี่ยนระเบียบวาระประชุมจากร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูนั้นมาเป็นวาระต่อไปในตอนบ่ายนี้เป็นวาระแรกครับ

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบขอบพระคุณคุณอมร ที่ได้ยอมให้ร่างวาระที่ ๑ เกี่ยวกับสถาบันเทคโนโลยีอาชีวศึกษาขึ้นก่อน แล้วก็จะต่อด้วยหมู่บ้านไทยอาสานั้น ส่วนร่างวาระที่ ๒ ที่ ๓ ของท่านอาจารย์สิงห์โต กระผมคิดว่าอย่างไร ๆ ก็สภานี้ต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับที่มีวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ให้หมดให้จงได้ กระผมขอความกรุณายังมีวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ อีกหลายร่างพระราชบัญญัติซึ่งยังค้าง แต่ว่าคงจะหมดแน่ กระผมขอกราบเรียนว่าเห็นจะต้องเป็นอย่างนั้น ตอนบ่ายก็ขอเริ่มต้นด้วยเทคโนโลยี

LIRT

ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง และกระผมก็ได้เสนอญัตติเอาไว้แล้วประกอบกับคุณประกอบแล้ว
ขอกราบขอบพระคุณครับผม

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : กระผมอยากจะไหว้ทพร้อมกันไปเลยนะครับ แล้วก็
อยากจะขอมติว่าคงจะไม่มีการรื้อฟื้นอีกนะครับว่า บ่ายนี้เริ่มเทคโนโลยีแล้วก็ต่อด้วยหมู่บ้าน
ไทยอาสา และก็ต่อด้วยวาระที่ ๒ ที่ ๓ ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสิงห์โตพอใจหรือยังครับ

นายสิงห์โต จ่างตระกูล : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเห็นใจครับ ตอนนี
ต้องเห็นใจพวกเด็กนักศึกษาที่รออยู่นะครับ ตอนบ่ายนี้แกอยากกลับบ้าน ถ้าจะขอพิจารณา
กระผมเข้าใจว่าถ้ามากันครบตามเวลาแล้วไม่เกิน ๓๐ นาที เพราะว่าในการแปรญัตตินั้นก็มีการ
แปรญัตติแล้วก็พอใจทุกฝ่าย กระผมขอกราบเรียนท่านที่เสนอคือท่านผู้การประกอบ อาจารย์
อมร แล้วก็อาจารย์เพทายครับ กระผมขอเสนอเป็นญัตติด่วนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ดังนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุม
เลยนะครับ ประเด็นมีอยู่ว่า

(คุณเฉลิมชัย วสินนท์ ได้ยกมือขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณเฉลิมชัย

นายเฉลิมชัย วสินนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสังเกตเล็กน้อย
เกี่ยวกับการจะเปลี่ยนวาระการประชุมนี้ครับ ถือถ้าเรารับเอากฎหมายซึ่งจะต้องมาพิจารณา
ในเรื่องรับหลักการ กระผมเข้าใจว่าก็ต้องพิจารณากัน ๓ วาระ เพราะถ้าเราจะตั้งคณะกรรมการ
ธิการ กระผมเข้าใจว่าไม่ทัน กฎหมายที่พิจารณา ๓ วาระโดยใช้กรรมาธิการเต็มสภานี้กระผม
ว่าเสียเวลามาก กระผมไม่อยากจะให้กฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของกรรมาธิการนี้ไปเสียก่อน
ส่วนที่เหลือเวลาที่เหลือจะทำ ๓ วาระ กฎหมายใดจะเอาให้เสร็จเป็นพระราชบัญญัติ ๆ ไป ถ้าเรา
พิจารณาความสำคัญของกฎหมายที่สมาชิกเสนอ กฎหมายที่รัฐบาลเสนอท่านก็มีความรีบด่วน
เช่นเดียวกัน กระผมว่าถ้ามาพิจารณาวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภานะครับ
กระผมเกรงว่าจะไม่ได้กฎหมายอะไรสักฉบับเลยครับ ขอบพระคุณ

LIRT

นายอุกฤษ มงคลนาวิน : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมรู้สึกว่เท่าที่เรารู้กันถึงระเบียบวาระนี้ พูดกันมาหลายต่อหลายครั้ง แล้วก็พระราชบัญญัติแต่ละฉบับนี้ก็ยอมรับกันแล้วว่าเป็นพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญ เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนทั้งนั้น อย่างร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้ผ่านการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการแล้ว แล้วก็เข้ามาแล้วหลายวัน แต่ก็ถูกแขงอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งในที่สุดก็มีเสียงกล่าวกันว่า สภานี้มีเจตนาที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าการที่ถ้าเราจะเอาแต่ใจตัว คือนึกว่าร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับมีความสำคัญทั้งนั้น แล้วก็สำคัญกว่าร่างพระราชบัญญัติอื่น กระผมคิดว่าสภานี้ น่าจะพิจารณาไม่ถูกต้องแล้วครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าควรจะพิจารณาตามวาระอย่างที่เคยตกลงกันได้ คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการเสร็จสิ้นไปเสียก่อน ซึ่งถ้าเราประหยัดเวลาไม่พูดกันมากนัก จนเกินความจำเป็น ร่างพระราชบัญญัติเหล่านี้อาจจะเสร็จสิ้นในวันนี้ก็ได้ แล้วก็เสร็จแล้วก็พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอันอื่นต่อไปตามที่พูดไว้แล้ว ถ้าพูดกันอย่างนี้อีก ๒-๓ วันจนหมดสมัยก็ไม่เสร็จละครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม จันทรวิทุร : ท่านประธาน กระผมอยากจะกราบเรียนขอให้ท่านประธานมติอันแรกได้ครับ ที่ญัตติของคุณประกอบ และญัตติของคุณอมร และคุณเพทายครับ กระผมว่าน่าจะลงมติได้แล้วครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติต่อที่ประชุมนะครับ คือมีทางเลือกอยู่ ๒ อย่างครับ ว่าจะให้พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติอาชีวศึกษา และก็ตามด้วยหมู่บ้านไทยอาสาอันหนึ่ง และพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูอันหนึ่งสำหรับวาระแรกของบ่ายวันนี้ ท่านที่เห็นด้วยว่าควรจะนำร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ซึ่งผ่านการพิจารณาแล้วมาพิจารณาในวาระแรกของบ่ายวันนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะยกร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาในตอนบ่ายวันนี้ ตามด้วยร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าตอนบ่ายวันนี้จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. เป็นวาระแรก ผมขอพักการประชุมและเริ่มประชุมใหม่เวลาบ่าย

พักการประชุมเวลา ๑๒.๓๕ นาฬิกา

เริ่มการประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในภาคปายนี้มีท่านสมาชิกรวมประชุม ๑๓๒ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมก่อนที่จะดำเนินการประชุมต่อไปผมใคร่ขอเรียนข้อความเข้าใจสักเล็กน้อยครับ เมื่อเข้าก่อนพักการประชุมตอนเช้า ตามที่ได้ลงมติไปว่าให้ยกร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ขึ้นมาปรึกษากันเป็นวาระแรกนั้น ก็จะตามด้วยร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ.

นายสมภพ โตตระกูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลอยากจะใคร่ขอความกรุณาที่ท่านประธานและท่านสมาชิกได้โปรดเห็นใจรัฐบาลบ้าง เพราะเหตุที่ว่าเท่าที่ได้สัปดาห์รับฟังถึงการอภิปรายของท่านสมาชิกรวมเป็นเวลา ๓ วัน ก็ได้เห็นว่าได้มีการเสนอญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระกันอยู่บ่อย ๆ ทางรัฐบาลนั้นเองด้วยความเกรงใจต่อท่านสมาชิกทั้ง ๆ ที่มีร่างกฎหมายสำคัญ ๆ ก็ยังมีได้ขอเสนอประการใด ในด้านของกระผมที่ได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีก็มีความห่วงใยในร่างกฎหมายฉบับหนึ่ง คือร่างกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้เสนอมายังประธานสภามาเป็นเวลาหลายสัปดาห์แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสภาจะมีทางที่จะได้กรณานักกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาพิจารณาก็จะย่อมเป็นประโยชน์แก่บรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะได้รับผลประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ เพราะโดยฐานะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องเงินประจำตำแหน่งของตัวเองได้และความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมายฉบับนี้ก็มีความสำคัญอยู่ ๒ ประการ คือ ๑. กำหนดเงินค่าตอบแทนสำหรับหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านและปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งเพื่อที่จะให้เหมาะสมกับที่จะต้องเสียภาษีด้วย เพราะเมื่อก่อน ๆ นั้นเงินค่ารับรองหรือเงินประจำตำแหน่งนั้นเองทางรัฐบาลออกภาษีให้ แต่เมื่อมาใช้ระบบที่จะต้องเสียภาษีเองแล้วก็ควรที่จะปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งนี้ รัฐบาลก็หวังในความกรุณาของท่านสมาชิกที่จะได้ให้ความเห็นแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีขึ้นในอนาคตช่วยนำผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปด้วย

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะเสนออย่างไรครับ

LIRT

นายสมภพ โทตระกูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผมก็ขอความกรุณาว่า ถ้าหากว่าท่านประธานจะกรุณาจัดให้ได้โดยรวดเร็ว แต่ทว่าด้วยความเห็นใจต่อนักเรียนที่มีความสนใจต่อร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู และร่างพระราชบัญญัติเทคโนโลยีอาชีวศึกษา ผมขอประณามเสนอว่า ขอได้โปรดนำร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง ฯ ขึ้นต่อภายหลังร่างพระราชบัญญัติเทคโนโลยีอาชีวศึกษาครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตามที่ท่านรัฐมนตรีขอให้เลื่อนวาระเรื่องร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งขึ้นมามีต่อร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูนั้น ผมได้ตรวจดูแล้วก็เห็นกฎหมายเพียง ๑๒ - ๑๓ มาตราครับ ถ้าที่ประชุมเห็นชอบด้วยก็อาจพิจารณาเร็วได้ เพราะฉะนั้นผมขอหารือที่ประชุมว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ ถ้าที่ประชุมเห็นด้วยก็จะได้เลื่อนขึ้นตามทางรัฐบาลได้ขอ และตามข้อบังคับ ฯ นั้น ถ้ารัฐบาลขอแล้วโดยมากประธานก็จะจัดให้ เขียนไว้ชัดในข้อบังคับ ฯ อันนี้ ผมก็จะขอหารือที่ประชุม

นายกระจาง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ ผมว่าเป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาลที่จะบรรจุในระเบียบวาระได้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่มีอยู่ในข้อบังคับ ฯ ของเราบอกว่า "ทั้งนี้แล้วแต่ที่ประชุม" ที่รัฐบาลขอเรื่องนี้ ถ้าเราเห็นใจเราก็อาจจะยกมือให้ท่านตามที่ท่านขอ เพราะฉะนั้นผมขอความเห็นจากที่ประชุมว่าจะเลื่อนลำดับของร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง ฯ ขึ้นมาต่อจากร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูหรือไม่ท่านที่เห็นชอบด้วยโปรดยกมือขึ้นครับ

นายนิคม จันทรวิทุร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ขอหลังจากที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา คือเป็นอันดับ ๓ ไม่ใช่อันดับ ๒ ครับ ท่านขออย่างนั้นครับ หลังจากพิจารณาเรื่องวิทยาลัยครู และร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถูกต้องไหมครับท่านรัฐมนตรีครับ

นายสมภพ โทตระกูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ถูกต้องครับ

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าถูกต้องก็ให้เป็นไปตามนั้น
เอาอีกทีนะครับ จะเลื่อนวาระการประชุมร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง ฯ มาต่อจาก
ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้
เลื่อนร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง ฯ มาต่อจากร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยี
อาชีวศึกษา

ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
วิชาการการศึกษาได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๕๖

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๔ มกราคม ๒๕๑๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การศึกษา ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะ
กรรมการการศึกษาพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภา ฯ พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บุญถิ่น อัตถากร

(นายบุญถิ่น อัตถากร)

ประธานคณะกรรมการการศึกษา

กองกรรมการ

โทร. ๘๒๐๘๔๐

รายงานของคณะกรรมการการศึกษา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะ
กรรมการการศึกษาพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
นายจรูญ มลิินทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และนายบุญชู นาถวงษ์
หัวหน้ากองการฝึกหัดครู กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ
นาวาเอก เจริญ เจริญวิทย์ภักย์

๓. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๔</u>	"	"
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	"	"
<u>มาตรา ๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๘</u>	"	"
<u>มาตรา ๙</u>	มีผู้แปรญัตติ	"

LIRT

<u>หมวด ๒ การดำเนินงาน</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐ ทวิ</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘ ทวิ</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๓</u>	"	คณะกรรมการธิการตัดออก
<u>มาตรา ๒๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๘</u>	"	"
<u>หมวด ๓ ปริญญาและเครื่องหมาย</u>		
<u>วิทยฐานะ</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๐</u>	"	"

LIRT

<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๓๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ บทกำหนดโทษ</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข

๔. รายละเอียดการพิจารณาคำแปรญัตติ

<u>มาตรา ๕</u>	นาวาเอก เจริญ เจริญรัชต์ภาคย์ คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๒๔</u>	นาวาเอก เจริญ เจริญรัชต์ภาคย์ คณะกรรมการธิการได้ตัดออกแล้ว	ขอแปรญัตติตัดออกทั้งมาตรา
<u>มาตรา ๓๒</u>	นาวาเอก เจริญ เจริญรัชต์ภาคย์ คณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ	ขอแปรญัตติไว้

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ

เมื่อได้ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้แล้ว จะมีวิทยาลัยครูอยู่สองประเภท คือ ประเภทแรกได้แก่วิทยาลัยครูตามพระราชบัญญัตินี้ และอีกประเภทหนึ่งได้แก่วิทยาลัยครูที่มีอยู่แล้ว แต่ยังไม่ได้รับการยกฐานะขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นจึงขอให้ทางรัฐบาลดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อป้องกันความสับสนในเรื่องชื่อของวิทยาลัยครูที่ยังไม่ได้ทำการสอนถึงระดับปริญญา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงาน
นี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **สิปปนนท์ เกตุทัต**
(นายสิปปนนท์ เกตุทัต)
เลขาธิการคณะกรรมการการ

ร่าง
พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครู

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิทยาลัยครู” หมายความว่า วิทยาลัยต่าง ๆ ที่ได้จัดตั้งขึ้นหรือยกฐานะขึ้นตาม
มาตรา ๖

“สภา” หมายความว่า สภาการฝึกหัดครู

“อธิการ” หมายความว่า อธิการวิทยาลัยครู

“รองอธิการ” หมายความว่า รองอธิการวิทยาลัยครู

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การ
ศึกษาวิชาการและผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาชีพและวิทยฐานะของ
ครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษา และทะนุบำรุงวัฒนธรรมและให้บริการทาง
วิชาการแก่สังคม

ให้วิทยาลัยครูเป็นส่วนราชการในกรมการฝึกหัดครู สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๖ รัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทยมีอำนาจจัดตั้งวิทยาลัยครูตาม
พระราชบัญญัตินี้ โดยสนธิสัญญา

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเห็นสมควรจัดตั้งวิทยาลัยครูในท้องที่ใด
หรือเห็นว่าสมควรยกฐานะสถาบันฝึกหัดครูที่ได้ดำเนินการสอนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับเป็นวิทยาลัยครูตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอเรื่องต่อสภาเพื่อพิจารณาอนุมัติให้
ความเห็นชอบและเมื่อสภาอนุมัติแล้วให้ทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยโดยกระทรวง
มหาดไทย

การจัดตั้งวิทยาลัยครูหรือการยกฐานะสถาบันฝึกหัดครูตามวรรคแรก ให้ตรา
เป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ วิทยาลัยครูแต่ละแห่ง มีส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการ

(๒) คณะวิชา

สำนักงานอธิการ อาจแบ่งออกเป็นแผนก

คณะวิชาอาจมีแผนกวิชาได้

มาตรา ๘ การแบ่งส่วนราชการของวิทยาลัยครู การแบ่งแผนกในสำนักงานอธิการ และการแบ่งแผนกภาควิชาในคณะวิชา หรือการยุบเลิกการแบ่งส่วนราชการหรือแผนกหรือภาควิชาดังกล่าวให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่กรรมการฝึกหัดครู ตามที่เห็นสมควรเพื่อดำเนินกิจการวิทยาลัยครู ทั้งนี้ โดยแยกเป็นพิเศษจากงบประมาณเพื่อการอื่นของกรรมการฝึกหัดครู

เงินงบประมาณ เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ รวมทั้งทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่กรรมการฝึกหัดครูเนื่องมาจากเพื่อกิจการวิทยาลัยครูแห่งใด ให้กรรมการฝึกหัดครูจัดสรรเพื่อประโยชน์และวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยครูแห่งนั้น

รายได้ที่กรรมการฝึกหัดครูได้รับจากกิจการวิทยาลัยครูแต่ละแห่งไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๐ ให้มีสภากรรมการฝึกหัดครู ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนายสภา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นรองนายสภา อธิบดีกรมการฝึกหัดครู อธิการ และหัวหน้ากองการฝึกหัดครู เป็นกรรมการสภาโดยตำแหน่ง กับกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบคน และไม่เกินห้าสิบคน

(๑) นายสภา ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยตำแหน่ง

(๒) อุปนายสภา ได้แก่ อธิบดีกรมการฝึกหัดครู โดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการสภาโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมสามัญศึกษา อธิบดีกรมอาชีวศึกษา อธิบดีกรมวิชาการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รองอธิบดีกรมการฝึกหัดครูฝ่ายวิชาการและหัวหน้ากองการฝึกหัดครู

LIRT

(๔) กรรมการสภา ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งอธิการจำนวนไม่เกินหกคน

(๕) กรรมการสภา ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำจำนวนไม่เกินหกคน

(๖) กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก โดยคำแนะนำของนายกสภา อุปนายกสภาและกรรมการสภาตาม (๓) (๔) และ (๕) มีจำนวนไม่เกินหกคน

ให้รองอธิบดีกรรมการฝึกหัดครูฝ่ายวิชาการเป็นเลขานุการสภา และให้หัวหน้ากองการฝึกหัดครูเป็นผู้ช่วยเลขานุการสภาโดยตำแหน่ง

ให้กรรมการฝึกหัดครูทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา

มาตรา ๑๐ ทวิ การเลือกตั้งกรรมการสภาตามมาตรา ๑๐ (๔) ให้บรรดาอธิการเป็นผู้ลงคะแนนเลือกตั้งกรรมการสภาตามมาตรา ๑๐ (๕) ให้บรรดาคณาจารย์ประจำเป็นผู้ลงคะแนนเลือกตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสภาตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของสภา

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกครั้งก็ได้

ในกรณีที่กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว หรือในกรณีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภาซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ สภามีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของวิทยาลัยครู และมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

LIRT

(๑) ออกข้อบังคับและวางระเบียบของวิทยาลัยครู ตลอดจนกำหนดคุณสมบัติ และพื้นความรู้ของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู และวางระเบียบการบริหารภายในวิทยาลัยครู

(๒) อนุมัติหลักสูตรต่าง ๆ

(๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของวิทยาลัยครูให้เจริญ

ยิ่งขึ้น

(๔) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๕) พิจารณาให้สมควรขึ้นทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการ การฝึกหัดครู และปัญหาทางวิชาการ ศึกษาอื่น ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการหรือ

(๖) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบรวม และเลิก คณะวิชา และแผนกภาควิชา

(๗) อนุมัติพิจารณาการจัดตั้งวิทยาลัยครูและการยกฐานะสถาบันฝึกหัดครู

(๘) พิจารณาการแต่งตั้ง โยกย้าย และถอดถอน อธิการ รองอธิการ หัวหน้าสำนักงานอธิการ รองหัวหน้าสำนักงานอธิการ หัวหน้าคณะวิชา รองหัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกภาควิชา รองหัวหน้าแผนกภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๙) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำและการพิจารณางบประมาณ การเงินและทรัพย์สินของวิทยาลัยครู

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมให้คำแนะนำหรือดำเนินกิจการของวิทยาลัยครู

มาตรา ๑๓ ให้นายกสภาเป็นผู้เรียกประชุมสภา

ถ้ากรรมการสภาตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภาประชุมเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งให้นายกสภาเรียกประชุม

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

LIRT

ให้นายกสภาเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองอุปนายกสภาเป็นประธาน ในกรณีที่นายกสภาและรองอุปนายกสภาไม่อาจมาประชุมได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภาคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๔ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๕ วิทยาลัยครูแต่ละแห่งให้มีอธิการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของวิทยาลัยครู และจะให้มีรองอธิการคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการจะมอบหมาย

อธิการนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำซึ่งมิใช่ศาสตราจารย์พิเศษหรือศาสตราจารย์พิเศษของวิทยาลัยครู โดยคำแนะนำของสภา และให้ดำรงตำแหน่งสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ การถอดถอนอธิการก่อนครบวาระต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงถอดถอน

รองอธิการนั้นให้สภาแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการจากคณาจารย์ประจำซึ่งมิใช่ศาสตราจารย์พิเศษหรือศาสตราจารย์พิเศษของวิทยาลัยครู และให้ดำรงตำแหน่งสามปี แต่จะแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ การถอดถอนรองอธิการก่อนครบวาระให้เป็นอำนาจของสภาชั่วคราวระยะเวลาที่อธิการนั้นดำรงตำแหน่งอยู่ เว้นแต่จะได้มีการถอดถอนในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๖ อธิการและรองอธิการต้องได้รับปริญญาจากวิทยาลัยครูหรือได้รับปริญญาหรือเทียบเท่าในวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครูจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่นหรือสถาบันศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภารับรองมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเขตหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภารับรอง และได้ทำการสอนหรือบริหารงานทางด้านวิชาที่ทรงคุณวุฒิในวิทยาลัย

LIRT

ครู หรือในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) ได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่ง
สามารถและได้ทำการสอนหรือบริหารงานทางด้านวิชากรรมมาไม่น้อยกว่าหกปีในวิทยาลัย
ครู หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถ หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) ได้ปริญญาดุษฎีจากวิทยาลัยครู หรือได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถ และได้ทำการสอนหรือวิจัยมาไม่น้อยกว่าสิบปี
ในวิทยาลัยครูหรือสถาบันฝึกหัดครู สังกัดกรมการฝึกหัดครู หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าหกปี หรือ

(๔) ได้ผลงานการบริหารสถาบันฝึกหัดครู สังกัดกรมการฝึกหัดครู ในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการไปสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๑๗ ในการนี้ที่ตำแหน่งอธิการว่างลง หรืออธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองอธิการเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการหลายคน ให้รองอธิการที่อธิการมอบหมาย
เป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในการนี้ที่ไม่มีรองอธิการ หรือรองอธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภากำหนดให้
กรรมการสภาโดยตำแหน่งคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการ

มาตรา ๑๘ ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยครู
ประกอบด้วยอธิการเป็นประธานกรรมการ รองอธิการ หัวหน้าส่วนงานอธิการ และหัวหน้า
คณะวิชา ถ้ามีเป็นกรรมการ และสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิอื่นมีจำนวนไม่เกินสี่คน ร่วม
เป็นกรรมการด้วยได้

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการโดยตำแหน่ง

(๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองอธิการโดยตำแหน่ง ในการนี้ที่มีรองอธิการ

LIRT

หลายคน ให้สภาแต่งตั้งรองอธิการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ ส่วนรองอธิการอื่นให้
เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการ ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากหัวหน้าสำนักงานอธิการ และหัวหน้าคณะ
วิชาจำนวนไม่เกินเก้าคน

(๔) กรรมการ ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำในวิทยาลัยครู จำนวนเท่ากับ
กรรมการตาม (๓)

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภาแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก โดยคำแนะนำ
ของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการตาม (๓) และ (๔) มีจำนวนเท่ากับ
กรรมการตาม (๓)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประจำวิทยาลัยครูซึ่งสภาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสองปี
แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ให้หัวหน้าสำนักงานอธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการประจำวิทยาลัยครู

มาตรา ๑๘ ทวิ การเลือกตั้งกรรมการประจำวิทยาลัยครูตามมาตรา ๑๘ (๓) ให้
ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าสำนักงานอธิการเป็นผู้ลง
คะแนนเลือกตั้ง สำหรับการเลือกตั้งกรรมการประจำวิทยาลัยครูตามมาตรา ๑๘ (๔) ให้บรรดา
คณาจารย์ประจำเป็นผู้ลงคะแนนเลือกตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดเป็นข้อบังคับ
ของสภา

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการประจำวิทยาลัยครูตามมาตรา ๑๘ มีอำนาจและหน้าที่
ดังนี้

- (๑) วางระเบียบของวิทยาลัยครูด้วยความเห็นชอบของสภา
- (๒) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภา
- (๓) จัดการสอบไล่วัดผลการศึกษา

LIRT

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่อธิการ

(๕) จัดทำงบประมาณประจำปีเสนอกรรมการฝึกหัดครู โดยได้รับความเห็นชอบจากสภา

(๖) จัดทำรายงานแสดงผลงานและการรับจ่ายเงินในรอบปี

มาตรา ๒๐ ในการประชุมคณะกรรมการประจำวิทยาลัยครูตามมาตรา ๑๘ให้นำมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ในสำนักงานอธิการ ให้มีหัวหน้าสำนักงานอธิการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

ในคณะวิชา ให้มีหัวหน้าคณะวิชาคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

ในแผนกภาควิชา ให้มีหัวหน้าแผนกภาควิชาคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

และจะให้มีรองหัวหน้าสำนักงานอธิการ รองหัวหน้าคณะวิชา หรือรองหัวหน้าแผนกภาควิชา แล้วแต่กรณี คนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้ ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภา

หัวหน้าคณะวิชา รองหัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกภาควิชาและรองหัวหน้าแผนกภาควิชาให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำซึ่งมีวิชาสายตรงหรือสาขาพิเศษหรือสาขาวิชาของวิทยาลัยครู และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๒๒ คณาจารย์ในวิทยาลัยครูมีดังนี้ ประกอบด้วยอาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ

(๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

LIRT

อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาตรีจากวิทยาลัยครู หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภารับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครู

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการจะได้แต่งตั้งขึ้นแต่ละปีการศึกษาตามคำแนะนำของหัวหน้าคณะวิชาและจากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

มาตรา ๒๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสภาผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของวิทยาลัยครู

มาตรา ๒๔ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๒๕ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครูจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภารับรอง และได้ทำการการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในวิทยาลัยครูหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภารับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาเห็นว่าได้ผลดีหรือมีผลงานทางวิชาการปรากฏเป็นที่รับรองของสภา

(๒) ได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครูจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภารับรอง และได้ทำการการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในวิทยาลัยครูหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภารับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาเห็นว่าได้ผลดีหรือมีผลงานทางวิชาการปรากฏเป็นที่รับรองของสภา

(๓) ได้ปริญญาดุษฎีจากวิทยาลัยครู หรือได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครูจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภารับรอง และได้ทำการการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในวิทยาลัยครูหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภารับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาเห็นว่าได้ผลดีหรือมีผลงานทางวิชาการปรากฏเป็นที่รับรองของสภา

LIRT

(๔) ได้บัญญัติตราวิทยาลัษณ หรือได้บัญญัติหรือเทียบเท่าในสาขาวิชา ที่มีทรสสอนในวิทยาลัษณรวมทวมวิทยาลัษณหรือสตรวษณสุดมตีกษอื่นซึ่งสกรวษรสง และได้ ทักทรวิชัยถึงชั้นที่สกรทห็นวได้ผลดีเป็นพิเศในสาขาวิชาที่มีทรสสอนในวิทยาลัษณหรือมี ผลสรนทกรวษกรรพกรกฎ เป็นที่ร้งรสงของสกรวเป็นผลสรนที่ดีส่นและมีประโยชน์อย่งยิ่ง หรือ

(๕) มีควมขำนญสขย่งในสาขาวิชาที่มีทรสอนในวิทยาลัษณ และได้ทักทร สอนและวิชัยในสาขาวิชาดังกล่วมวแล้วไม่้นสขกว่ลยปีถึงชั้นที่สกรทห็นวได้ผลดี

มาตรา ๒๖ รรสรสตรวกรรย้งต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้บัญญัติเขตหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีทรสอนในวิทยาลัษณรวมทวม วิทยาลัษณหรือสตรวษณสุดมตีกษอื่นซึ่งสกรวษรสง และได้ทักทรสอนมวแล้วไม่้นสขกว่ลยปี ในวิทยาลัษณ หรือในมหวิทยาลัษณหรือสตรวษณสุดมตีกษอื่นซึ่งสกรวษรสง และได้ทักทรวิชัย ถึงชั้นที่สกรทห็นวได้ผลดี หรือมีผลสรนทกรวษกรรพกรกฎเป็นที่ร้งรสงของสกร

(๒) ได้บัญญัติหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีทรสอนในวิทยาลัษณรวมทวม วิทยาลัษณหรือสตรวษณสุดมตีกษอื่นซึ่งสกรวษรสง และได้ทักทรสอนมวแล้วไม่้นสขกว่ลยปี ในวิทยาลัษณ หรือในมหวิทยาลัษณหรือสตรวษณสุดมตีกษอื่นซึ่งสกรวษรสง และได้ทักทรวิชัย ถึงชั้นที่สกรทห็นวได้ผลดี หรือมีผลสรนทกรวษกรรพกรกฎเป็นที่ร้งรสงของสกร

(๓) ได้บัญญัติตราวิทยาลัษณ หรือได้บัญญัติหรือเทียบเท่าในสาขาวิชา ที่มีทรสอนในวิทยาลัษณรวมทวมวิทยาลัษณหรือสตรวษณสุดมตีกษอื่นซึ่งสกรวษรสง และได้ ทักทรสอนมวแล้วไม่้นสขกว่ลยปีในวิทยาลัษณหรือในมหวิทยาลัษณหรือสตรวษณสุดมตีกษ อื่นซึ่งสกรวษรสง และได้ทักทรวิชัยถึงชั้นที่สกรทห็นวได้ผลดี หรือมีผลสรนทกรวษกรรพกรกฎ เป็นที่ร้งรสงของสกร หรือ

(๔) มีควมขำนญสขย่งในสาขาวิชาที่มีทรสอนในวิทยาลัษณ และได้ทักทร สอนและวิชัยในสาขาวิชาดังกล่วมวแล้วไม่้นสขกว่ลยปีถึงชั้นที่สกรทห็นวได้ผลดี หรือมี ผลสรนทกรวษกรรพกรกฎเป็นที่ร้งรสงของสกร

LIRT

มาตรา ๒๓ ผู้ร่ำยศาลรัฐธรรมนูญต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยของรัฐจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถรับรอง และได้ทำการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในวิทยาลัยครู หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถรับรอง

(๒) ได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครูจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถรับรอง และได้ทำการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในวิทยาลัยครูหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถรับรอง

(๓) ได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครู หรือได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครูจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถรับรอง และได้ทำการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในวิทยาลัยครูหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถรับรอง หรือ

(๔) มีผลงานทางวิชาการในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครู และได้ทำการศึกษาและวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีถึงขั้นที่สมควรเห็นว่ามีผลดี

มาตรา ๒๔ อธิการบดีประจำศาลต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครู หรือได้ปริญญาดุษฎีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครู

อธิการบดีเท่านั้น ยึดการจะได้นำแต่งตั้งขึ้นแต่ละปีการศึกษาตามความเห็นชอบของสภาจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอธิการบดีประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๒๙ สภามีอำนาจให้ปริญญาดูกรในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครู

ปริญญาในสาขาวิชาใดจะเรียกชื่ออย่างไร จะใช้อักษรย่อสำหรับปริญญาในสาขาวิชานั้นอย่างไร และจะระบุชื่อวิชาเอกในวงเล็บต่อท้ายอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐ สภาอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๓๑ สภาอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มี ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง สสทให้แก่งผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด ภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๓๒ สภามีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในกรมการสภาหรือกรมการประจำวิทยาลัยครูในขณะนั้นไม่ได้

มาตรา ๓๓ สภาจะจัดให้มีครุฑวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุฑวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ครูวิทยฐานะและเชี่ยวชาญ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามที่สภากำหนด

มาตรา ๓๔ สภาอาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาในวิทยาลัยครูได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของวิทยาลัยครู โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา พระยศชั้นสูงสุด อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของวิทยาลัยครูโดยที่ตนไม่มีถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๖ ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งอธิการและกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภาประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๑) (๒) (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนายกสภา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองนายกสภา อธิบดีกรมการฝึกหัดครู รองอธิบดีกรมการฝึกหัดครู และผู้อำนวยการสถาบันฝึกหัดครูที่เริ่มเปิดสอนระดับปริญญา และหัวหน้าทั้งสองกรมการฝึกหัดครู เป็นกรรมการสภาโดยตำแหน่ง

ให้รองอธิบดีกรมการฝึกหัดครูฝ่ายวิชาการ เป็นเลขานุการสภาและให้หัวหน้ากองการฝึกหัดครูเป็นผู้ช่วยเลขานุการสภาโดยตำแหน่ง

มาตรา ๓๗ การจัดการศึกษา และหลักสูตรต่าง ๆ ของสถาบันฝึกหัดครูที่ได้ดำเนินหรือมีอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการจัดการศึกษา และหลักสูตรของสภาตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านกรรมการจะมีอะไรแถลงเพิ่มเติมไหมครับ

นายบุญถิ่น อัตถากร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพคณะกรรมการไม่มีอะไรจะแถลงหรือชี้แจงเพิ่มเติมในอันดำนี

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานะ พิทยาภรณ์ ใครอยากจะขอเรียนถามท่านกรรมการเกี่ยวกับการแก้ไขมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ประทานโทษ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๐ ยังไม่ถึงครับ

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ยังไม่ถึงหรือครับ ประทานโทษครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ต่อไป หมวด ๒ การดำเนินงานไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

นายมานะ พิทยาภรณ์ : สำหรับมาตรา ๑๐ นี้กระผมใคร่ขอความกรุณาเรียนถามท่านกรรมการว่า ในการที่แก้ไขโดยมิให้อธิการของวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง นั้นมีเหตุผลประการใด เพราะเหตุว่าท่านอธิการเหล่านี้ท่านจะเป็นผู้บริหารงานของวิทยาลัยสมควรที่จะให้ท่านเป็นกรรมการสภาโดยตำแหน่ง

LIRT

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่มีผู้สงสัยว่าทำไมจึงไม่ให้สิทธิการทุกแห่งเป็นนั้น เพราะเหตุว่าอธิการมีจำนวนมาก จึงได้ให้เลือกผู้แทนเข้ามา และนอกจากนั้นความจริงกรรมการสภานั้นมีหน้าที่จะควบคุมการบริหารของฝ่ายบริหารอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นในอนาคตนั้น ฝ่ายบริหารจะมีส่วนเข้ามาอยู่ในสภานี้น้อยลงทุกที ต่อไปในอนาคตนั้นจะมีผู้แทนจากอาจารย์เข้าไปมากกว่า เพราะว่าจะเป็นและก็มีพวกที่อยู่ภายนอก เพราะว่าถ้าฝ่ายอธิการบดีไปควบคุมตัวเองก็คงจะควบคุมไม่ได้ครับ

นายมานะ พิทยากรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ สังกัดจากร่างของท่านกรรมาธิการซึ่งอนุมาตรา (๔) บอกว่า "กรรมการสภา ซึ่งจะได้เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งอธิการจำนวนไม่เกิน ๖ คน" และอนุมาตรา (๕) บอกว่า "กรรมการสภา ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำจำนวนไม่เกินหกคน" กระผมยังมีความข้องใจอยู่ว่า ถ้าหากว่าเราจะเลือกคณาจารย์บางท่านไปเป็นกรรมการสภาตามอนุมาตรา (๕) และก็อาจจะเป็นไปได้ว่า อธิการของวิทยาลัยดังกล่าวนั้นได้เป็นกรรมการ ก็จะทำให้เกิดการลักลั่นขึ้นได้ โดยที่ว่าผู้บริหารงานของวิทยาลัยไม่มีส่วนในการประชุมสภาแต่อย่างใด ทำให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความลำบาก ถ้าผมจะขอความกรุณาขอรับรองท่านกรรมาธิการว่า จะรวมอนุมาตรา (๔) กับอนุมาตรา (๕) นี้ เป็นว่า "กรรมการสภาซึ่งจะได้เลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งอธิการจำนวนไม่เกินสิบสองท่าน" ไม่ทราบที่ท่านกรรมาธิการจะกรุณาประการใด

นายบุญถิ่น อัตถากร (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอกราบเรียนดังนี้ คืออธิการนี้ถ้าหากว่าเป็นทุกคน ก็อาจจะมีจำนวนถึง ๓๖ คน และก็ต้องมีกรรมการอื่นเข้ามาด้วย สภานี้ก็จะเป็นสภาใหญ่โต อาจจะไปถึง ๕๐ คนก็ได้ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคณะกรรมาธิการเห็นว่า กรรมการสภานั้นควรจะประกอบด้วยหลายฝ่ายด้วยกัน และควรจะมีจำนวนประมาณ ๒๐ กว่าคน ซึ่งเท่า ๆ กับสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภานี้ได้เคยผ่านไปแล้ว และอีกประการหนึ่งตามอนุมาตรา (๕) นั้น เราให้คณาจารย์เข้ามาโดยพิจารณาเห็นว่าเพื่อจะได้ฟังเสียงจากคณาจารย์ซึ่งใกล้ชิดกับนักศึกษา และเป็นการที่จะได้ประสานงานกันอย่างใกล้ชิดโดยไม่มีข้อแย้งหรือถกเถียงกันมากเป็นการสนับสนุนกันด้วย อีกประการหนึ่ง ในการพิจารณา คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาให้มีลักษณะสอดคล้องกับ

LIRT

สภาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันชั้นสูง เพราะฉะนั้นกระผมก็เห็นว่าสภาควรจะมีจำนวน
ยี่สิบเศษก็พอแล้ว และให้ประกอบด้วยหลายฝ่าย ดังปรากฏในอนุมาตรา (๓) (๔) (๕) และ
(๖) ใน (๖) นั้น กระผมขอกราบเรียนต่อไปว่าเราต้องการให้บุคคลภายนอกได้มีส่วนเข้ามา
เกี่ยวข้องและให้ความคิดเห็น ตลอดจนการสนับสนุนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องซึ่งจะ
เกิดความเข้าใจผิดกันกับบุคคลภายนอกด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากรุณาให้เป็นไปตามนี้
จำนวนก็จะไม่มากเกินไป ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณมานะยังตั้งใจอะไรอีก
ไหมครับ

นายมานะ พิตยาภรณ์ : ขอบคุณครับ ผมไม่ละครับ ขอบคุณครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา
ตามที่ท่านคณะกรรมการได้ชี้แจงว่า อธิการตามวิทยาลัยต่าง ๆ นี้มีทั้งหมด ๓๖ แห่ง ถ้า
หากว่าจะมาตั้งให้เป็นกรรมการของสภาแล้วจะมีมากมายซึ่งไม่สะดวกแก่การบริหารนั้น เท่าที่
กระผมทราบว่าวิทยาลัยครูที่ระดับสอนปริญญาเวลานี้มีอยู่ประมาณ ๑๗ แห่ง ซึ่งกระจัดกระจาย
กันอยู่ทั่วทุกอยู่หลายจังหวัด ฉะนั้นการบริหารการดำเนินงานของวิทยาลัยครูแต่ละแห่งนี้
นะครับ ความละเอียดนี้มันอาจจะไม่เหมือนกัน ที่นี้ถ้าหากว่าเราไม่แต่งตั้งให้อธิการของแต่ละ
แห่งวิทยาลัยครูนี้มาเป็นสภกรรมการแล้วกระผมก็เกรงว่าดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อคืน
ได้กล่าวแล้วว่า อาจจะเกิดการไม่สมดุลกันขึ้น ก็ถ้าหากว่าถ้าสมมติว่า เราไปตั้งให้คณาจารย์
ของวิทยาลัยหนึ่งวิทยาลัยใดนี้เข้ามาเป็นกรรมการของสภา แล้วถ้าหากว่าตัวของอธิการไม่ได้
มาเป็นนี้ กระผมคิดว่าการบังคับบัญชาภายในวิทยาลัยนั้นคงจะไม่สะดวกราบรื่นนะครับ
ฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้าหากว่าเราจะตั้งเพิ่มอีกเป็น ๑๒ นาย กระผมคิดว่าก็คงจะไม่เสียหายอะไร
เพราะเพิ่มอีก ๖ ตำแหน่งเท่านั้นเองครับ ก็คิดว่าคงจะได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายเจริญ
คันธวงศ์ ใครจะขอเรียนชี้แจงในเรื่องแนวความคิดในการบริหารมหาวิทยาลัยในสมัยนี้ลัก
นิดหนึ่ง เพื่อว่าจะได้เป็นข้อคิดแก่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คือว่าปัญหาการบริหารมหาวิทยาลัย
ในขณะนี้ เราถือว่าถ้าหากว่ามหาวิทยาลัยไม่ใช่เป็นของคนใดคนหนึ่งแล้ว ก็แปลว่าเป็นของ

LIRT

บุคคลผู้ซึ่งประกอบกันหลาย ๆ ฝ่าย คือผู้บริหารหมายถึงอธิการบดี และก็อาจารย์และนักศึกษา นอกจากนี้อาจจะรวมถึงผู้ปกครองและศิษย์เก่าด้วย ถ้าหากว่าแนวความคิดในรูปนี้นำเข้ามามีปฏิบัติแล้ว ก็คิดว่าจะช่วยแก้ปัญหาสังคมได้ ด้วยเหตุนี้เองในโครงร่างในการบริหารวิทยาลัยครูนี้ถึงจะพยายามนำไปสู่แนวดังกล่าวนี้ ด้วยเหตุนี้เองจึงพยายามที่จะให้อีกส่วนหนึ่งเป็นอธิการบดี อีกส่วนเป็นอาจารย์ และอีกส่วนหนึ่งก็เป็นบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องแต่ว่าเรายังไม่ได้ก้าวไปถึงว่าจะให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนอันนี้เป็นแนวความคิดสมัยใหม่ แต่ว่าในขณะเดียวกันนั้นสภาวิทยาลัยอันนี้พูดตามจริงแล้วมีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมการบริหารเท่านั้นเอง แต่ว่าอธิการบดีนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องให้อธิการบดีทุกแห่งเข้ามามีส่วนร่วมด้วย เพราะว่าต้องการเปิดแนวความคิดให้แก่บุคคลต่าง ๆ เข้ามาป้อนข้อมูลเพื่อที่จะได้กระจายปัญหาในการบริหารต่าง ๆ ได้ ฉะนั้นกระผมเองจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้อธิการบดีทุกแห่งเข้ามามีส่วนร่วมในสภาเป็นกรรมการอันนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายนิธิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นด้วยครับที่ว่าอธิการบดีทุกแห่งไม่ควรจะมาอยู่ในสภาของมหาวิทยาลัย แต่ว่ากระผมคิดว่าควรจะเปิดโอกาสให้อธิการบดีนั้นมีโอกาสหมุนเวียนเข้ามาเป็นครับ ไม่ใช่ถ้าถ้าเมื่อมหาวิทยาลัยบางแห่งซึ่งมีอิทธิพลมากก็ได้อธิการบดีเข้ามาดอมิเนต (dominate) ที่สภามหาวิทยาลัยนี้ตลอดเวลา จะมีการปรับปรุงกรรมการจะปรับปรุงอะไรบ้างได้ไหมว่าให้มีการหมุนเวียนให้อธิการบดีของวิทยาลัยแต่ละแห่งนี้คล้าย ๆ ให้มีการหมุนเวียนกันเข้ามาเป็น

นายบุญถิ่น อัตถากร (ประธานกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพกระผมขอกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้ คือในมาตรา ๑๐ ที่ว่านั้น อธิการซึ่งจะเข้ามาเป็นกรรมการจะต้องถูกเลือกโดยบรรดาอธิการทั้งหลาย ที่นี้เราก็ได้พิจารณาปัญหาอย่างกว้างขวางเหมือนกันในชั้นกรรมการ คือเรามองภาพถึงว่ามี ๔ ภาคในประเทศไทยก็ควรจะได้มาจาก ๔ ภาค และเนื่องจากว่าในกรุงเทพมหานครนั้นมีหลายแห่งก็เผื่อไว้ให้อีก จึงได้รวมเป็น ๖ ที่นี้สำหรับหลักเกณฑ์ที่จะเลือกนั้น คณะกรรมการก็ได้พิจารณาว่าควรจะเป็นอย่างไรที่จะให้เกิดการหมุนเวียนได้ รวมทั้งภาคต่าง ๆ ได้มีส่วนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยก็จึงได้กำหนดในมาตรา ๑๐ ทั่วว่า

LIRT

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสภาให้กำหนดเป็นข้อบังคับของสภา ซึ่งกระผมก็เข้าใจว่าสภากงจะได้นำเรื่องนี้ไปพิจารณาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนชี้แจงแค่นี้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณนิติพัฒน์พอใจจะครับ
ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ต่อไปมาตรา ๑๐ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

นายสด แสงวีเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกลับไปอภิปรายมาตรา ๑๒ ครับ เพราะว่าในหน้าที่ของสภานี้ ผมมองดูแล้วก็มโนทัศน์ที่ ๒ อย่าง แต่ว่าส่วนใหญ่กลับตัดหน้าที่สำคัญ คือในอนุมาตรา (๕) นั้นเองที่บอกว่าจะพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกหัดครู และปัญหาทางการศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็กรรมาธิการได้ตัดออกนี้ เพราะฉะนั้นหน้าที่ของสภาก็เป็นแต่หน้าที่ทางฝ่ายบริหารเท่านั้น และกระผมยังมีความเห็นว่า วิทยาลัยครูนี้ควรจะได้ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการอยู่ต่อไป เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับจะเป็นหลักสูตรหรือความต้องการของกระทรวงศึกษาธิการนี้ กระทรวงศึกษาธิการก็ต้องผ่านเข้ามาให้สภาพิจารณา แต่เมื่อตัดเอาอนุมาตรา (๕) นี้ออกไปเสียแล้ว สภาก็ไม่มีหน้าที่จะพิจารณาอะไรเลย เพราะฉะนั้นจะทำให้มีการท่างกันระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและวิทยาลัยครู กระผมขอถามท่านกรรมาธิการว่า จะให้คงอยู่ตามร่างเดิมจะได้หรือไม่

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ถามนั้น คือว่าทางวิทยาลัยนี้สังกัดอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นเมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้ปรึกษาหารืออะไรมา ทางวิทยาลัยก็มีหน้าที่อยู่แล้วที่จะต้องสนองตอบตามความต้องการความคิดเห็นหรืออะไร เมื่อถามมาก็จะต้องตอบ เพราะฉะนั้นทางกรรมาธิการจึงเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องเติมอนุมาตรา (๕) นี้เข้าไป และนอกจากนั้นท่านอธิบดีที่เกี่ยวข้องทุกคนก็ได้มาเป็นกรรมาธิการของสภาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็เมื่อมีปัญหอะไรก็จะได้นำเข้ามาอยู่ในที่นี้ ขอบพระคุณ

นายสุต แสงวีเชียร : กระผมขอเพิ่มเติมอีกนิดหน่อยครับ เพราะว่าธรรมเนียมไทยนั้น ถ้าไม่บ่งไว้แน่ลงไปว่า มีหน้าที่อะไรแล้วมักจะไม่นิยมทำ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่บอกไว้ในกฎหมาย กระผมเข้าใจว่าสภาฝึกหัดครูนี้จะปล่อยละเลยหน้าที่อันนี้ไป แต่กระผมมีความเป็นห่วงเหลือเกินว่า การผลิตจะเป็นแพทย์ จะเป็นครู หรืออะไรก็ตาม ควรจะต้องผลิตออกมาตามความต้องการของสถาบันที่จะนำไปใช้ เพราะฉะนั้นถ้าสภาฝึกหัดครูไม่ยอมรับรู้หรือบอกว่าไม่ใช่หน้าที่ของสภา กระทรวงศึกษาธิการจะปรึกษามาอย่างไรไม่ใช่หน้าที่ทั้งสิ้น กระผมว่าต่อไปน่าจะเกิดความเดือดร้อน แล้วก็มีข้อขัดแย้งกัน กระผมอยากจะให้ปรากฏลงไป ในกฎหมายเลยทีเดียวว่า มีหน้าที่ที่จะต้องรับค่าปรึกษาและให้ความเห็นต่อที่กระทรวงศึกษาธิการได้ปรึกษามาครับ

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงเป็นอันให้คงไว้

(นายชานาญ พจนนาได้ยกมือขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณชานาญครับ

นายชานาญ พจนนา : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๑๒ นี้กระผมยังมีความข้องใจอยู่ ในมาตรา ๑๒ (๘) ที่ทางท่านกรรมาธิการจัดตำแหน่ง ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ออกไปซึ่งมาตรานี้เองจะเกี่ยวข้องกับตำแหน่งของคณาจารย์ในสถาบันแห่งนี้ ซึ่งคณะกรรมาธิการก็ตัดออกเหมือนกัน ในมาตรา ๒๒ ซึ่งกระผมได้พิจารณาแล้ว วิทยาลัยครูนั้นก็สังกัดศรีของสถาบันเท่ากับสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร ซึ่งสภานี้เพิ่งจะลงมติผ่านให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้เมื่อประมาณ ๒ - ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมาเอง กระผมเห็นว่าตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์ นั้นควรจะคงไว้ เพราะว่าอาจจะมีความจำเป็นที่จะต้องมีศาสตราจารย์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญแล้วต่อไปนี้หมายถึงหลังจาก ๑ ปีที่ใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว เราคงจะไม่มาคำนึงถึงตำแหน่งขั้นพิเศษหรืออะไรกัน เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมเห็นว่าเมื่อกฎหมายสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรคือแม่โจ้เชียงใหม่ และสภานี้ก็ได้ยอมรับแล้ว แล้ววิทยาลัยครูนี้ก็ให้ปริญญาตรีเท่ากัน

LIRT

เพราะฉะนั้นตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์นี้ควรจะคงไว้ ถ้าหากทางสภานี้พิจารณาเห็นสมควรแล้ว ในมาตราที่เกี่ยวข้องต่อไปที่กระผมเรียนแล้วตั้งแต่ มาตรา ๒๒ เป็นต้นไป ก็ควรจะได้พิจารณาให้คงไว้เช่นเดียวกันครับ

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการ ได้ถกเถียงเรื่องนี้กันเป็นอันมาก เกี่ยวกับว่าควรมีศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์อยู่ใน วิทยาลัยครูหรือไม่ ก็ปรากฏว่ามีฝ่ายหนึ่งที่มีความเห็นว่า ถ้ามีจะก่อให้เกิดความยุ่งยากใน กระทรวงศึกษาธิการคือจะหาอาจารย์ที่สมควรจะเป็นอาจารย์อยู่สอนในชั้นอนุบาลหรือชั้น ประถมและมัธยมจะไม่มี เพราะว่าพวกนั้นไม่มีโอกาสที่จะเป็นศาสตราจารย์นั้นประการหนึ่ง ถ้าหากว่าปล่อยทางไว้อย่างนี้ก็จะมีความที่พยายามที่จะหนีเข้ามาอยู่ในวิทยาลัยครูนี้ ไม่มีผู้ที่จะ สอนในชั้นต่อไป แล้วก็ประการที่สองก็คือว่าในเรื่องของวิทยาลัยครูในต่างประเทศนั้น ในชั้นวิทยาลัยนั้นก็ไม่มีศาสตราจารย์ครับ เพราะฉะนั้นเราก็ปฏิบัติตามหลักของสากลอีก ประการหนึ่ง แต่อย่างไรก็ดี กระผมคิดว่าเพื่อที่จะรวบรัดเวลาของที่ประชุมนี้ครับ ถ้าหากว่า ที่ประชุมนี้จะมีความคิดเห็นอย่างไรก็โหวตไปเลย ทางคณะกรรมาธิการจะไม่ขัดข้องครับ

นายมานะ พินยาภรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานะ พินยาภรณ์ ด้วย ความเคารพต่อความคิดเห็นของท่านกรรมาธิการ กระผมรู้สึกว่กระผมจะไม่เห็นด้วยกับท่าน กระผมเห็นว่าเหตุผลของท่านผู้ว่าราชการ ฯ ชำนาญ ซึ่งได้กล่าวไปเมื่อก็เป็นความเห็นที่ ถูกต้อง ว่าเมื่อเราจะให้วิทยาลัยครูนี้ประสิทธิ์ประสาทปริญญาตรีแก่นักศึกษาได้แล้ว ก็ควร จะให้มีศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ตลอดจนถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพราะเหตุผล ๓ ประการ ดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ เมื่อไม่นานมานี้เราได้ผ่านกฎหมายเกี่ยวกับสถาบันเทคโนโลยีการ เกษตรและเราก่อนมัติให้มีศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้เราจะ ไม่ยอมให้มีศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ถ้าหากว่าท่านเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูท่านจะมี ความรู้สึกเป็นอย่างไร

LIRT

ประการที่ ๒ ถ้าจะว่าการตั้งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ เป็นการพุ่มเพื่อยการก็เป็นเช่นนี้ไม่ เพราะว่าในกฎหมายฉบับนี้มีการบังคับว่า งบประมาณต่าง ๆ ก็ต้องผ่านสภาโดยจะต้องใช้งบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ เราก็มีการบังคับเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณอยู่อย่างเพียงพอ เราจะให้วิทยาลัยมีศาสตราจารย์ที่ท่าน รองศาสตราจารย์ที่ท่าน เราก็มีทางจะควบคุมได้อยู่แล้ว

ประการที่ ๓ ถ้าจะพูดถึงเรื่องคุณภาพ มีผู้เป็นห่วงว่าวิทยาลัยเหล่านี้อาจจะให้ปริญญาตรีแก่นักศึกษาโดยไม่มีคุณภาพ แต่ท่านลองคิดหรือไม่ว่า ถ้าท่านไม่ให้อาจารย์ที่ดีไม่ให้อาจารย์มีโอกาสที่จะเป็นศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์แล้ว เหตุใดคนดีเขาจะไปเป็นอาจารย์สอนที่นี่ ถ้าหากว่าท่านตัดตำแหน่งศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ออกเสียแล้ว ก็จะเป็นการันต้อนคุณภาพของวิทยาลัย ซึ่งจะก้าวหน้าต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ กระผมก็ขอเสนอเป็นญัตติขอให้คงไว้ซึ่งถ้อยคำดังกล่าวนี้ครับ ขอกรณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จนถึงเวลานี้เรามีประเด็นพิจารณาอีก ๒ อนุมาตรานะครับ ในอนุมาตรา (๔) กับอนุมาตรา (๘) สำหรับอนุมาตรา (๔) นั้นกรรมวิธีการยอมรับแล้ว อนุมาตรา (๕) ครับ เพราะฉะนั้นผมขอมติจากที่ประชุมนี้สำหรับอนุมาตรา (๕) เสียก่อนครับ อนุมาตรา (๕) นั้น คุณหมอสุดท่านเสนอให้คงไว้ กรรมวิธีการยอมรับแล้ว ผมขอถามที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นด้วยตามที่ได้มีการตกลงกันระหว่างคุณหมอสุดกับการพิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม สำหรับอนุมาตรา (๘) ผมขอทำความเข้าใจเสียก่อนนะครับ คุณมานะ

LIRT

นายมานะ พิทยากรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอให้คงคำว่า "ศาสตราจารย์" ไว้

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มิได้ครับ มันมีค่าที่กระผมจะขอทำความเข้าใจคือว่ามีคำว่า "แผนก" เป็น "ภาค" จะปล่อยให้แผนกเป็นภาคต่อไปไหม กระผมเห็นว่าเฉพาะศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

นายมานะ พิทยากรณ์ : อันนั้นกระผมไม่ตั้งใจครับ ท่านประธานครับ ตัดใจแต่เพียงให้เติมคำว่า "ศาสตราจารย์" "รองศาสตราจารย์" และ "ผู้ช่วยศาสตราจารย์" ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ส่วนคำว่า "ภาค" ที่กรรมการกักจาก "แผนก" เป็น "ภาค" นั้นให้คงไว้ ไม่ขัดข้องนะครับ ที่นี้กระผมขอถามความเห็นจากที่ประชุมนี้ว่าจะให้คงคำว่า "ศาสตราจารย์" "รองศาสตราจารย์" และ "ผู้ช่วยศาสตราจารย์" ไว้ในอนุมาตรา (๘) นี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ ได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๔๘ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑๓ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

นายมานะ พิทยากรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอความกรุณาขออภิปรายเกี่ยวกับมาตรา ๑๖ ครับ เพราะเมื่อคืนนี้กระผมยกมือทันแล้ว แต่ว่าพอตีท่านประธานไม่ทันเห็นครับ ในมาตรา ๑๖ นี้ มีข้อความที่บอกไว้ว่า "อธิการและรองอธิการต้องได้รับปริญญาจากวิทยาลัยครูหรือได้รับปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครู" กระผม

LIRT

ยังติดใจในคำว่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครู สำหรับประการหนึ่งจะเป็นการปิดประตูสำหรับอาจารย์บางท่าน ซึ่งจะก้าวหน้าขึ้นไปเป็นอธิการบดีและรองอธิการบดี ขอให้ท่านโปรดดูมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒ (๒) ซึ่งกรรมวิธีการได้เพิ่มเติมมาใหม่ ก็ได้จำกัดแต่ประการใด จำกัดแต่เพียงคำว่า อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาตรีจากวิทยาลัยครู หรือได้ปริญญาเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสามารถรับรอง ถ้าเราเขียนมาตรา ๑๖ ให้แตกต่างกับมาตรา ๒๒ จะเป็นการปิดประตูสำหรับอาจารย์บางท่าน ซึ่งทำงานดีและต้องการที่จะก้าวหน้าเป็นรองอธิการบดีหรืออธิการบดีนั้นประการหนึ่ง ประการที่สองกระผมมีความเห็นว่าจะเป็นการยากแก่การตีความว่าบุคคลใดได้รับปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยครูหรือไม่เช่นสมมติว่าในวิทยาลัยครูมีการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ กระผมจบธรรมศาสตร์บัณฑิต เคยเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เหมือนกัน แต่เรียนวิชากฎหมายเป็นวิชาหลักจะตีความได้ไหมว่ากระผมได้รับปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยครู และก็อาจจะเป็นไปได้ว่ากระผมนี้อาจจะเก่งในทางเศรษฐศาสตร์ยิ่งกว่าวิชากฎหมายซึ่งเป็นวิชาหลัก เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ กระผมก็ใคร่ขอความกรุณาท่านกรรมาธิการได้กรุณาพิจารณาอีกสักครั้งหนึ่งว่าควรจะต้องแก้ไขตามนี้หรือว่าควรจะต้องตัดข้อความนี้ออกครับ ขอขอบคุณครับ

นายบุญถิ่น อัตถากร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่คณะกรรมการได้ตกลงเขียนไว้นี้ก็โดยจะเปิดกว้าง เพราะว่าในวิชาที่สอนในวิทยาลัยครูนั้นมีความกว้างขวางทั้งวิชาสามัญ ทวิไป และวิชาเฉพาะในการที่กำหนดว่า ในวิชาที่มีการสอนและจบปริญญาทางกฎหมาย กฎหมายก็มีสอน ทางศิลปะก็มีสอน ทางพลศึกษาที่มีสอนดังนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นการที่เขียนไว้เช่นนี้ คณะกรรมการเห็นว่าเปิดไว้กว้างซึ่งสามารถจะหาผู้ทรงคุณวุฒิสำเร็จจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอื่นมาสอนได้ แต่ทั้งนี้เพื่อจะให้ได้เป็นไปตามระเบียบและกวดขันบ้าง ก็จึงให้สถานนั้นเป็นผู้วินิจฉัยและรับ จึงใช้คำว่า "สามารถรับรอง" ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไปครับ

LIRT

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ตรี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ท่านประธานที่เคารพเมื่อกี้ฉันสภานี้ได้ลงมติรับว่าให้มีคำว่า "ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์" เพราะฉะนั้นกระผมก็ใคร่อยากจะขอเรียนเพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าคณะกรรมาธิการคงจะตกลงให้วรรคแรกของมาตรา ๒๒ นี้คงไว้ตามเดิม ตามร่างเก่าจะครับ

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอมติจากที่ประชุมคณะกรรมาธิการและท่านผู้เสนอขอให้คงไว้ตามร่างเดิม แต่มีเพิ่มเติมมาว่าอย่างไรครับ ท่านกรรมาธิการมีเพิ่มเติมอีกสองวรรค คุณมานะตรวจดูเสียอีกทีครับ สองวรรค ก็ไม่ขัดข้องนะครับ

นายมานะ พิทยาภรณ์ : ครับ สองวรรคกระผมก็ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอความเห็นจากที่ประชุมคณะกรรมาธิการ ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม อนุมาตรา (๑) (๒) (๓) (๔) โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

นายบุญถิ่น อัตถากร (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพเพื่อให้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของสภา คำว่า “ประกอบด้วยอาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ” ในวรรคแรกนั้นจะต้องตัดออก ก็ขอข้อความเข้าใจไว้ด้วยครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ก็ขอความเห็นชอบจากสภาเสียด้วย ท่านที่เห็นด้วยว่า ควรให้ตัดออกตามที่ท่านกรรมาธิการเสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าให้ตัดออก เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรรมาธิการ) : ในมาตรา ๒๒ นี้ ความจะต้องเติมดังต่อไปนี้ด้วยครับว่า “คณาจารย์ในวิทยาลัยครู” ต้องเติมว่า “มีดังนี้” ด้วยครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ อันนี้ก็เป็นที่เข้าใจกันอยู่แล้วครับ ผมกำลังจะย้ายอยู่เหมือนกัน คือในมาตรา ๒๒ “คณาจารย์ในวิทยาลัยครูมีดังนี้”

นายพนัส สิมะเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๒๒ นี้ เมื่อเป็นตามร่างเดิมแล้ว หมายความว่า วรรคสองและวรรคสามนี้ตัดออกด้วยใช่ไหมครับ เพราะว่าจะมีบัญญัติอยู่ในมาตรา ๒๘ ซึ่งคิดว่าเวลาข้อพิพาทจะต้องทำใหม่หมด

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถูกต้องไหมครับ กรรมาธิการที่ผมพูดเมื่อตะกี้ ก็ให้ตรวจดูอีกทีแล้วว่าให้คงไว้ แต่ว่ากรรมาธิการพิจารณาอีกทีก็ได้ เพราะยังไม่ได้ข้ามไปวรรคที่เดิม เรื่องอาจารย์ประจำ และก็อาจารย์พิเศษอะไรนั้น ยังคงไว้หรือเปล่าครับ

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ต่อไปเมื่อจะเพิ่มมาตรา ๒๘ ขึ้นแล้ว ก็จำเป็นต้องตัดวรรคสองกับวรรคสามออก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณมานะพอใจแล้วนะครับ
ตอนนี้จะให้ตัดออกแล้ว

นายมานะ พินยาภรณ์ : ครับ พอใจแล้วครับ ท่านครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ขอมติจากที่ประชุมอีกครั้ง
หนึ่งว่า วรรคสองกับวรรคสามที่กรรมการเดิมไว้นั้น กรรมการขอให้ตัดออกท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่า ให้เป็นไปตามที่
กรรมการขอให้ตัดออก เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๓ คณะกรรมการขอ
ตัดออก

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการตัดออกมาตรา
๒๓ ถึงมาตรา ๒๔ จะพิจารณาเสนอเสียคราวเดียวกันดี เชิญกรรมการ

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากได้เพิ่ม
ศาสตราจารย์ขึ้นมาแล้ว มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๔ จึงขอให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ

นายชำนาญ พจน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเพิ่งอ่านเจอเป็นครั้งแรก ยัง
สงสัยอยู่ อาจจะเป็นศัพท์ใหม่ก็ได้ครับ มาตรา ๒๔ เคยได้ยินแต่เป็นศาสตราจารย์กิตติม-
ศักดิ์ แต่อันนี้ ศาสตราจารย์เกียรติคุณนี้มีความหมายเหมือนกันหรือเปล่าครับ ขอบคุณครับ

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ศัพท์นี้เป็นศัพท์ที่
ใช้อยู่ในมหาวิทยาลัยทุกแห่งในปัจจุบันนี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นาวาเอก เจริญ เจริญรัชต์ภาคย์ : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๒๔ นี้ กระผมได้ขอแปรญัตติไว้ และก็กรรมการได้ตัดออกในครั้งแรก ที่นี้เมื่อสภาได้ลงมติให้คงไว้ กระผมคิดว่าคำแปรญัตติของกระผมก็คงพอจะยังใช้ได้อยู่ คือในมาตรา ๒๔ นี้ เขียนไว้เดิมว่า “ศาสตราจารย์ ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิดให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ” ในเรื่องนี้กระผมมีความเห็นว่าการให้เกียรติยศแก่ศาสตราจารย์นี้ก็เป็นที่ปฏิบัติกันมาโดยทั่วไป แต่กระผมเห็นว่าในการให้ศาสตราจารย์เกียรติคุณนี้ ก็เพราะว่า ๑. ผู้ที่ปฏิบัติสอนหรือทำการวิจัยมาเป็นเวลานานอย่างี่หลาย ๆ แห่งที่กระผมเห็นมาเขาให้กันระยะ ๓๐ หรือ ๔๐ ปี แม้แต่บางคนอยู่ ๓๐ ปี แต่เกษียณโดยไม่มีคุณงามความดีเด่น เขาก็ไม่ให้กัน เพราะฉะนั้นในการที่เราจะให้ศาสตราจารย์ประจำพ้นตำแหน่งโดยไม่มีคามผิดโดยอัตโนมัตินี้ เราก็คงทราบว่าการของเรา บางคนก็พอได้ตำแหน่งสูงแล้วก็ลาออกไปทำกับบริษัทได้เงินเดือนมากขึ้นบ้าง หรือว่าบางคนได้ตำแหน่งสูงเป็นศาสตราจารย์แล้วก็ไปสอนที่อื่นบ้าง ต่างประเทศบ้าง หรือบางที่อย่างในระบบราชการเราก็คงทราบกันดีว่า กระผมเคยเห็นว่า บางคนออกจากราชการโดยตัวหนังสือไม่มีคามผิด แต่บางครั้งก็บอกว่าถ้าไม่ออกจะสอบสวนเขาก็ลาออกไป ซึ่งในประวัติก็ไม่มีคามผิด เพราะฉะนั้นการที่จะให้ศาสตราจารย์เกียรติคุณซึ่งเป็นเกียรติโดยอัตโนมัติอย่างนี้ กระผมคิดว่าศักดิ์ศรีมันจะด้อยลงไปด้วยเหตุนี้กระผมจึงได้ขอแปรญัตติไว้ว่า ในมาตรา ๒๔ ที่กระผมขอแปรญัตติมีดังนี้ กระผมขออ่าน ๒ ครั้งซ้ำ ๆ คือให้ตัดข้อความเดิมออกเปลี่ยนเป็นดังนี้ “มาตรา ๒๔ สภาผู้ก่ตครมีอำนาจพิจารณาให้ตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณแก่ศาสตราจารย์ประจำซึ่งมีคุณงามความดีเด่นและพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด” กระผมต้องการจะขอเข้ามาตรา ๒๔ ที่กระผมขอแก้เป็นดังนี้ สภาผู้ก่ตครมีอำนาจพิจารณาให้ตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณแก่ศาสตราจารย์ประจำซึ่งมีคุณงามความดีเด่นและพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด ขอได้โปรดพิจารณา

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ การที่คณะกรรมการได้เขียนดังนี้ก็โดยที่เรียนตามแบบที่ทุกมหาวิทยาลัยได้ปฏิบัติอยู่อย่างนี้ ถ้าหากว่าในสถานที่แห่งหนึ่งไม่บัญญัติไว้เป็นอย่างเดียวกันก็จะมีกรรือเรียนว่ามีการเหลื่อมล้ำต่ำสูง และอีกประการหนึ่งก็คือศาสตราจารย์ที่ออกจากราชการไปแล้ว ก็ไปเขียนบทความก็ใส่

LIRT

ศาสตราจารย์อยู่เรื่อย ๆ อยู่แล้วบางคนอายุก็จะไม่ใส แต่ว่ากระผมเห็นว่าการที่คนจะเป็นศาสตราจารย์ได้ก็ได้อาจมีความสามารถ สมควรจะเป็นอยู่แล้ว แต่ว่าเพื่อที่จะตัดเรื่องให้สั้นลงนะครับ กระผมเห็นว่าควรจะให้สภานี้วินิจฉัยเลยว่าเอาอย่างเดิมนี้อาจจะเอาตามที่ขอแก้ไขใหม่

นายมานะ พินยาภรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขออภิปรายขอแปรญัตติเกี่ยวกับมาตรา ๒๔ นะครับ กระผมว่ามีเหตุผลที่สมควรเพราะเหตุว่าของอะไรก็แล้วแต่ถ้าเราจะให้โดยอัตโนมัติ ถ้าทุกคนในสภานี้ได้สายสะพายโดยอัตโนมัติ สายสะพายก็ไม่ได้มีเกียรติอะไรการที่ทุกคนซึ่งเป็นศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปทุกคนนี้ โดยไม่มีความผิดก็ได้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณโดยอัตโนมัติเช่นนี้ก็จะทำให้ตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณนี้ไม่มีความหมาย แม้ในกฎหมายอื่นจะมีเขียนไว้เช่นนี้ กระผมคิดว่าโดยเหตุผลแล้ว เป็นบทบัญญัติที่ไม่สมควร เมื่อในขณะนี้เราสามารถจะแก้กฎหมายฉบับนี้ให้ถูกต้องตามเหตุผลได้ กระผมว่าเราควรจะต้องถือโอกาสนี้แก้ไขมันถูกต้องส่วนกฎหมายอื่นซึ่งเราเห็นว่าไม่ถูกต้อง เมื่อมีโอกาสมือใดเราก็ควรจะแก้ ดีกว่าที่จะเมื่อผิดไปแล้วก็ตามผิดไปเรื่อย ๆ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอความเห็นจากที่ประชุม
นะครับ

นายกมล สมวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็มีความเห็นในใจนะครับว่าเราจะต้องรีบทำงานกัน ที่นี้เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักการที่สำคัญของวิชาชีพของมหาวิทยาลัย ซึ่งกระผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านสมาชิกเพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจก่อนที่จะยกมือ หรือไม่ยกมือกันสักหน่อยว่า กระผมเห็นด้วยกับการแก้ไขด้วยเหตุผล ๒ ประการ ประการแรกนั้นก็คือเหตุผลการเสมอภาคตำแหน่งศาสตราจารย์นั้นก็เหมือนกับอะไรหลายอย่างซึ่งพวกเราถือว่าเป็นฐานะในสังคม ซึ่งความจริงแล้ว ถ้าเมื่อเขาไม่ทำความผิดนี้เขาก็อาจจะได้ฐานะนั้นไป เพราะว่าเป็นสิ่งซึ่งเขาอุตสาหะบากบั่นสร้างขึ้นมามากอย่างเช่นพวกที่เป็นทหารหรือตำรวจนั้นนี้ ยกที่ติดตัวนั้นก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องมีการไปรับรองอีกเมื่อเขาได้รับยศนั้นแล้ว หลังจากที่เขาปลดประจำการหรือว่าพ้นจากราชการไปแล้ว อันนี้ก็เป็นเรื่องของความ

LIRT

เท่าเทียมกันของข้าราชการพลเรือนฝ่ายวิชาการ ซึ่งน่าจะต้องให้เหมือนกับข้าราชการประเภทอื่น ๆ เหมือนกัน นั้นประการหนึ่ง ประการที่ ๒ นั้นเป็นเรื่องของความเข้าใจที่จะต้องเข้าใจกันให้ชัดเจนก่อนว่า ตำแหน่งศาสตราจารย์นั้นไม่ใช่เป็นตำแหน่งทางราชการ ซึ่งขณะนี้เรากำลังพยายามที่จะทำความเข้าใจกันอยู่มากในเรื่องนี้ กล่าวคือไม่ใช่ตำแหน่งข้าราชการว่าเป็นแบบขั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอกหรืออะไรประเภทนั้น แต่ว่าเป็นตำแหน่งหรือว่าเป็นฐานะทางวิชาชีพอย่างหนึ่งเหมือนกัน เหมือนกับหมอหรือว่าทนายความ ซึ่งหมายความว่าไม่น่าที่จะมีใครที่สามารถที่จะไปปลดเขาได้ หมอนี้ถ้าเมื่อเขาไม่ทำความผิด แม้แต่เขาจะออกจากราชการแล้ว เขาก็ยังเป็นหมออยู่ เขาก็ยังรักษาคนไข้ได้อยู่ได้ ไม่น่าที่จะต้องมีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาอะไรว่าเขาเมื่อออกจากราชการแล้วก็ต้องเอาคำว่าหมอนี้ออกไปเสีย ถ้าเมื่อเขาประพฤติไม่ดี หรือว่าถ้าเมื่อประพฤติดีก็ยังให้เป็นหมอได้ต่อไป ซึ่งอันนี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องหลักการซึ่งทางคณะกรรมการก็ได้พิจารณาถูกต้องทุกประการแล้ว ขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอความเห็นที่ประชุมครับ ท่านที่เห็นด้วยตามที่ดอกเตอร์เจริญท่านขอแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่เห็นด้วยเป็นไปตามร่างเดิม ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงให้เป็นไปตามร่างเดิมครับ มันมีมาตรา ๒๓ ถึง ๒๘ นะครับ ท่านกรรมาธิการจะมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมเล็กน้อยไหมครับ เพราะว่ากลับไปร่างเดิม ถ้าไม่มีจะได้โหวตรวมกันในที่ประชุมเลย

นายประเสริฐ ณ นคร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้บอกแล้วว่าขอให้คงไปตั้งแต่มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๘ ขอให้ใช้ตามร่างเดิม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเสนอเห็นในเรื่องนี้ ผมจะขอความเห็นจากที่ประชุมต่อไป ตามมาตรา ๒๓ ถึง ๒๘ ซึ่งเดิมคณะกรรมการ

LIRT

ตัดออกทั้งหมดนั้น บัดนี้คณะกรรมการเสนอขอให้คงไปตามร่างเดิมทั้งหมด ท่านผู้ใด
เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๒๓ ถึงมาตรา
๒๘ คงแก้ไขตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : หมวด ๓ ประโยชน์และเครื่องหมาย
วิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา
๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ บทกำหนดโทษ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗
ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาใน
วาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะ
ให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า
สมควรที่จะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ฉบับนี้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปมีข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ ท่านกรรมการมีอะไรที่จะชี้แจงเพิ่มเติม
อีกไหม

นายบุญถิ่น อัตถากร (ประธานกรรมการ) : ไม่มีครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าเช่นนั้นผมก็จะขอความเห็น
จากที่ประชุมว่า จะให้เสนอข้อสังเกตของคณะกรรมการไปให้รัฐบาลพิจารณาหรือไม่ ท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้
ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการไปยังรัฐบาล

ระเบียบวาระต่อไปเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีว
ศึกษา พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๕๑๒๔/๒๕๑๗ วันที่ ๑๗ ธ.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๒๐๓/๒๓๘/๒๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัย
เทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ ต่อ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาประชุม
ปรึกษาต่อไป

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

ยุพินทร์ พิมพ์

16/12/๖๗ ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา
พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา

เหตุผล

เนื่องจากการศึกษาทางด้านอาชีพได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้นทั้งใน กรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด สมควรจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาเพื่อผลิตครู อาชีวศึกษาระดับปริญญา และรับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความสามารถถึงระดับอันควร ให้มีโอกาสศึกษาต่อทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา และเพื่อทำการวิจัยส่งเสริม การศึกษาทางด้านวิชาชีพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิทยาลัย” หมายความว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา ให้การศึกษาทางด้านอาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา ทำการวิจัย และส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ

ให้วิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๖ วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

และอาจให้มีสถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบเป็นส่วนราชการในวิทยาลัยก็ได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการและภาควิชา

สถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบ อาจมีสำนักงานเลขานุการได้

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๗ การจัดให้มีและแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๖ ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ วิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในวิทยาลัยก็ได้ หรือรับเข้าร่วมในรูปของคณะก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

วิทยาลัยมีอำนาจที่จะสั่งให้สถาบันการศึกษาวิชาชีพ หรือสถาบันวิชาการชั้นสูง ที่เข้าสมทบตามวรรคหนึ่ง พ้นจากการสมทบในวิทยาลัยเมื่อใดก็ได้

การรับเข้าสมทบหรือการรับเข้ารวมหรือการเลิกสมทบตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่รับเข้าสมทบในวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๕ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน วิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่วิทยาลัย

รายได้ของวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่จะต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๐ บรรดาทรัพย์สินของวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๑ ให้มีสภาวิทยาลัยประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนายกสภาวิทยาลัย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นรองนายกสภาวิทยาลัย อธิบดีกรมอาชีวศึกษา อธิการบดี รองอธิการบดี และคณบดี เป็นกรรมการสภาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง กับกรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินเก้าคน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ให้หัวหน้าสำนักงานอธิการบดีเป็นกรรมการและเลขานุการสภาวิทยาลัยโดย
ตำแหน่ง

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

ในกรณีที่กรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว หรือในกรณีที่ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้ง
ไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับตำแหน่งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่
ของกรรมการสภาวิทยาลัยซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๓ สภาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของวิทยาลัย
และมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ออกข้อบังคับและวางระเบียบของวิทยาลัย ตลอดจนกำหนดคุณสมบัติและ
พื้นความรู้ของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในวิทยาลัย

(๒) อนุมัติหลักสูตรต่าง ๆ ของวิทยาลัย

(๓) จัดหาวิธีการให้กิจการของวิทยาลัยเจริญยิ่งขึ้น

(๔) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๕) พิจารณาให้ความเห็นอันเกี่ยวกับการศึกษาทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์
และการอาชีวศึกษาตามที่ส่วนราชการต่าง ๆ ทาหรือ

(๖) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบรวม และเลิก คณะ สถาบันเพื่อการวิจัย สำนักเพื่อ
ส่งเสริมวิชาการและทดสอบ และภาควิชา

(๗) พิจารณารับสถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบ
หรือรับเข้ารวมเป็นคณะในวิทยาลัย หรือพิจารณาให้สถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการ
ชั้นสูงที่รับเข้าสมทบพ้นจากการสมทบในวิทยาลัย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๘) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี-คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๙) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ ให้นายกสภาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภาวิทยาลัยตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปร้องขอให้สภาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งให้นายกสภาวิทยาลัยเรียกประชุมสภาวิทยาลัย

ในการประชุมต้องมีกรรมการสภาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองนายกสภาวิทยาลัยเป็นประธาน ในกรณีที่นายกสภาวิทยาลัยและรองนายกสภาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๕ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของวิทยาลัย และจะให้มีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีจะมอบหมาย

อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือบริหารงานทางด้านวิชาการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ในวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือ

(๒) ได้ปริญญาดริจากวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือบริหารงานทางด้านวิชาการมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง หรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดี ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทนถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดี ที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดีหรือรองอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภาวิทยาลัยกำหนดให้กรรมการสภาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดีและรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๐ ในคณะหนึ่งให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะจะมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีจะมอบหมาย

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

คณะบดี รองคณะบดี และหัวหน้าภาควิชา ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ของวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปีมิได้

มาตรา ๒๑ ในสถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบ ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะมีรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการจะมอบหมาย

ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ของวิทยาลัยและให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปีมิได้

มาตรา ๒๒ ในแต่ละคณะ สถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบ ให้มีคณะกรรมการประจำชั้นคณะหนึ่งประกอบด้วยคณะบดี หรือผู้อำนวยการเป็นประธานกรรมการ รองคณะบดี หรือรองผู้อำนวยการและหัวหน้าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการ ถ้าไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ให้คณะหรือส่วนราชการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๒ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะหรือส่วนราชการนั้น ๆ ด้วยความเห็นชอบของสภาวิทยาลัย

(๒) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณะบดีหรือผู้อำนวยการ

LIRT

มาตรา ๒๔ ในการประชุมคณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๒ให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ คณาจารย์ในวิทยาลัยมีดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ
- (๕) ครูปฏิบัติการ

มาตรา ๒๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจาก ผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็น ศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๒๘ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ห้าปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการ วิจัยถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

(๓) ได้ปริญญาดริจากวิทยาลัย หรือได้ปริญญาดริหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มี การสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และ

LIRT

ได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

(๔) ได้ปริญญาดริจากวิทยาลัย หรือได้ปริญญาดริหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย หรือ

(๕) มีความชำนาญอย่างยิ่งในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปีถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๒๙ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

(๒) ได้ปริญญโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

(๓) ได้ปริญญาดริจากวิทยาลัย หรือได้ปริญญาดริหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง

(๓) ได้ปริญญาตรีจากวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๔) มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย และได้ทำการสอนและวิจัยในสาขาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๑ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากวิทยาลัยหรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นแต่ละปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดีหรือผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี จากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

ครูปฏิบัติการต้องมีคุณวุฒิได้ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าจากสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๒ วิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาดรในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย

ปริญญาในสาขาวิชาใดจะเรียกชื่ออย่างไร จะใช้อักษรย่อสำหรับปริญญาในสาขาวิชานั้นอย่างไร และจะระบุชื่อวิชาเอกในวงเล็บต่อท้ายอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๓ สภาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๓๔ สภาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๓๕ วิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา ๓๖ วิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามที่สภาวิทยาลัยกำหนด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๗ สภาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๙ ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งอธิการบดีและกรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภาวิทยาลัยประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นนายกสภาวิทยาลัย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นรองนายกสภาวิทยาลัย อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นกรรมการสภาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และให้รองอธิบดีกรมอาชีวศึกษาฝ่ายวิชาการเป็นเลขานุการสภาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

มาตรา ๔๐ บรรดาผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง และประกาศนียบัตรเทคนิคชั้นสูง ของสถาบันการศึกษาวิชาชีพที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาที่สภาวิทยาลัยรับรองว่าเทียบเท่าหลักสูตรของวิทยาลัยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้มีศักดิ์และสิทธิเท่ากับผู้ที่ได้รับปริญญาตามพระราชบัญญัตินี้

แผนกระเบียบวาระ

๒๖๖

กาญจนา พิมพ์

หิระม ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

นายเกรียง กิริติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานสภาที่
เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีว
ศึกษา พ.ศ.

โดยมีหลักการว่า จัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาขึ้น

เหตุผล เนื่องจากการศึกษาทางด้านอาชีพได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้น
ทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด สมควรจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา เพื่อ
ผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา และรับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความสามารถถึงระดับ
อันควรให้มีโอกาสศึกษาต่อทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา และเพื่อทำการวิจัยส่งเสริม
การศึกษาทางด้านวิชาชีพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการใคร่ขอเรียนเพิ่มเติมว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่วนหนึ่ง
มีหลักการและเหตุผลเหมือนร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู ซึ่งสภานี้ได้กรณารับหลักการและ
ก็ผ่านประกาศใช้กฎหมายไปแล้ว ส่วนหนึ่งมีเหตุผลเหมือนพระราชบัญญัติเทคโนโลยีการ
เกษตรซึ่งสภานี้ได้กรณารับเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายไปแล้ว ในการประชุมสภาครั้งนั้น
ท่านสมาชิกหลายท่านได้ฝากต่อรัฐบาลให้คำนึงถึงการอาชีวศึกษาสาขาอื่น ๆ ด้วย ฉะนั้นรัฐบาล
จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสภานี้จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยดี ขอขอบพระคุณ

นายแพทย์ อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมครูแพทย์ อมาตยกุล ขอ
ประทานกราบเรียนสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และก็เป็นที่ไปตามที่ท่านรัฐมนตรีได้
ชี้แจงหลักการและเหตุผลต่าง ๆ แล้ว กระผมมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควร
ที่จะได้รับหลักการเพื่อสงวนเวลาในการที่จะได้พิจารณาพระราชบัญญัติฉบับอื่น และจะ
ได้มอบให้กรรมาธิการรีบไปดำเนินการให้ทันต่อการที่จะเสนอเป็นวาระที่ ๒ และ ๓ ต่อไป
กระผมขอกราบขอความกรุณาครับผมทุกสิ่งทุกประการด้วย เหตุผลและหลักการก็ประการ
เดียวกันทั้งนั้น และวิธีพิจารณาก็จะคล้ายกันอย่างมากที่สุดครับผม ขอประทานกราบเรียน
เท่านั้นครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปอีก กระผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ. ฉบับนี้รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายเกรียง กิริติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลใคร่ขอเสนอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา . . . แล้วก็ถ้าหากว่ากรรมาธิการเต็มสภานั้นจะตั้งกรรมการไปทำงานเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้โดยเฉพาะเพื่อแก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติที่ผ่านไปแล้ว และก็เสร็จเมื่อไรแล้วก็กลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง อย่างนั้นจะได้หรือไม่ ผมใคร่ขอหารือด้วย

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในทางปฏิบัติเราก็เคยทำกันมาแล้ว กระผมจะขอความเห็นจากที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง ทางรัฐบาลเสนอขอให้ตั้งกรรมาธิการเต็มสภา และก็ตั้งกรรมาธิการส่วนน้อยอาจจะ ๕ คน ๙ คน ๑๐ คนอะไรก็ได้แล้วแต่ที่เราเคยนำไปพิจารณาปรับปรุงถ้อยคำแล้วก็เสนอกลับมาใหม่อาจจะภายในวันนี้หรือพรุ่งนี้ก็ได้อีก ถ้าผู้ใดเห็นด้วยตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาเสนอ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

LIRT

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจะพิจารณาในวาระ ๒ โดยกรรมวิธีการเต็มสภา ท่านรัฐมนตรีจะเสนอกรรมวิธีการพิเศษไปพิจารณาโดยเสนอจำนวนกี่คน

นายเกรียง กิริติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอ ๗ ท่าน ของรัฐบาลขอเสนอ ๓ ท่าน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอ ๗ ท่านของ รัฐบาล ๓ ท่าน ของสมาชิก ๔ ท่าน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ขอเชิญรัฐบาลเสนอได้ครับ

นายเกรียง กิริติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : รัฐบาลขอเสนอ ๑. นายชัย มุกตพันธุ์ ๒. นายพงศ์ศักดิ์ วรสุนทรโรสถ ๓. นาวาเอก สมภพ ภิรมย์

นายเพทาย อมาตยกุล : ผมขอเสนอนายประเสริฐ ณ นคร ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายไพโรจน์ จิยาศักดิ์ : ผมขอเสนอพลตำรวจตรี ประกอบ วีระพันธุ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายนิคม จันทรวีฑูร : ผมขอเสนอนายเพทาย อมาตยกุล ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรด รับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายสิววงศ์ จังคศิริ: ผมขอเสนอนายสวาสดี ไชยคุนา ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรด
รับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรบ ๗ ท่านตามที่ท่านรัฐมนตรี
ขอแล้ว

นายเพทาย อมาตยกุล: ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเสนอปิดการเสนอชื่อท่าน
ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้เสนอให้ปิดการเสนอชื่อ
แล้วจะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ปิดการเสนอชื่อได้ ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน
รายชื่อคณะกรรมการธิการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐบาล) : รายชื่อกรรมการมีดังนี้

๑. นายชัย มุกตพันธุ์ ๒. นายพงศ์ศักดิ์ วรสุนทรโรสถ ๓. นาวาเอก สมภพ ภิรมย์ ๔. นาย
ประเสริฐ ณ นคร ๕. พลตำรวจตรี ประกอบ วีระพันธุ์ ๖. นายเพทาย อมาตยกุล และ
๗. นายสวาสดี ไชยคุนา

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพื่อให้ที่ประชุมนี้เข้าใจ ท่าน
รัฐมนตรีมีความประสงค์ที่จะให้กรรมการนี้เสนอกลับมาเมื่อไรก็เรียนที่ประชุมเสียด้วยครับ

นายเกรียง กิริติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษานี้ใครขอเสนอให้กลับมาในวันพรุ่งนี้ครับผม

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงทำนรัฐมนตรีขอเสนอ
ให้กลับมาพຽงนี้ ท่านกรรมาธิการจะได้รับท่างน

มีร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งซึ่งต่อเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่าน
รัฐมนตรีจะเสนอเลยไหมครับ

นายเกรียง กิริติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
สืบเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษานั้น มีร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอครับ

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
 ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)
 พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๒๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙
 กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

เหตุผล

โดยที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา ให้มีฐานะเป็นกรมใน
 กระทรวงศึกษาธิการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่
 ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เพื่อแบ่งส่วนราชการกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็น
 ต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลง
วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

“ข้อ ๒๔ กระทรวงศึกษาธิการมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการฝึกหัดครู
- (๔) กรมการศาสนา
- (๕) กรมพลศึกษา
- (๖) กรมวิชาการ
- (๗) กรมศิลปากร
- (๘) กรมสามัญศึกษา
- (๙) กรมอาชีวศึกษา
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
- (๑๑) สำนักงานส่งเสริมเยาวชน
- (๑๒) วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษา”

แผนกระเบียบวาระ

๒๕๖๒

สัมฤทธิ์ พิมพ์

๒๕๖๒ ทาน

นายเกรียง กীরติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยมีหลัก เพื่อที่จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๒๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

เหตุผล โดยที่มีกฎหมายการจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาให้มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เพื่อแบ่งส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกขออภิปราย ผมจะขอมติที่ประชุมว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณา รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญรับ

นายเกรียง กীরติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา และก็มอบให้กรรมาธิการดังกล่าวที่แล้วมาเมื่อตะกี้ไปพิจารณาครับ

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางรัฐบาลเสนอให้พิจารณา
เรื่องนี้โดยกรรมาธิการเต็มสภาและตั้งคณะกรรมาธิการพิเศษไปพิจารณาเสนอมาพร้อมกัน
พรุ่งนี้ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๖ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยก
มือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้
พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาและตั้งคณะกรรมาธิการไปพิจารณาตามที่รัฐบาลเสนอ

ระเบียบวาระต่อไป เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง
เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร หรือกรรมาธิการ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๘๓/๒๕๑๘ วันที่ ๘ ม.ค. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร.๐๒๐๓/๒๒๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๘ มกราคม ๒๕๑๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และ
เบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินประจำ
ตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาเป็น
เรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภาประชุมปรึกษาเป็น
เรื่องด่วนต่อไป

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สำเนาถูกต้อง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

นายกรัฐมนตรี

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กาญจนา พิมพ์

กองการประชุม

ทนาย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุม
ของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก
วุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทน
ราษฎรได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
แต่โดยที่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น สมควร
กำหนดเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมให้แก่ผู้นำ
ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และในขณะเดียวกันควรปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งและเงิน
ค่ารับรองของประธานและรองประธานวุฒิสภา ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสียด้วยในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร หรือกรรมการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่า
รับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือกรรมการ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่าย
ในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน หรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๑

LIRT

มาตรา ๕ ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองเดือนละสามหมื่นบาท

รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับค่ารับรองเดือนละสองหมื่นห้าพันบาท

ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองตามมาตรา ๕ แล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๕ หรือเงินค่ารับรองตามมาตรา ๖

มาตรา ๕ สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินค่ารับรองเป็นเงินเหมาอีกเดือนละห้าพันบาท

มาตรา ๗ สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ถ้ารับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งหรือรับเฉพาะเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งของข้าราชการการเมืองแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๕ และเงินค่ารับรองตามมาตรา ๖

มาตรา ๘ การรับเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไม่มาประชุมในระหว่างสมัยประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา หรือพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภา ให้ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรกจากจังหวัดอันเป็นถิ่นที่อยู่มายังจังหวัดเป็นเป็นที่ตั้งรัฐสภา หรือเมื่อ

LIRT

มีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาหรือเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งที่อยู่ ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ไต่สวนพาหนะส่วนตัวเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับค่าพาหนะตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐ เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการ ให้กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรกจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งอยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา และเมื่อการประชุมคณะกรรมการได้สิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งที่อยู่ ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรรมการ ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระหว่างสมัยประชุม

ในกรณีที่กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสองมีความจำเป็นต้องเดินทางไปนอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ไต่สวนพาหนะส่วนตัวเดินทางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้ได้รับค่าพาหนะตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเรื่องหนึ่งครั้งละหนึ่งร้อยบาท

การประชุมเรื่องใดในวันเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพียงครั้งเดียว

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๒ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรอง หรือเงินประจำตำแหน่งแล้วแต่กรณีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินค่ารับรองนับแต่วันเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๑

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนการเขียนวาระ

หนก

สัมฤทธิ์ พิมพ์

หนก ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสมภพ โตตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ กำหนดเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและเบี้ยประชุมของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ

เหตุผล โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามกฎหมาย แต่โดยที่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น สมควรกำหนดเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรองค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมให้แก่ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และในขณะเดียวกันควรปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งและเงินค่ารับรองของประธานและรองประธานวุฒิสภา ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสียด้วยในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานที่จะขอชี้แจงเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อย นอกจากเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วเมื่อสักครู่ ก็ใคร่ขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ความจำเป็นในการต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นก็เพื่อจะปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งและเงินค่ารับรองของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้เป็นจำนวนที่เหมาะสมแก่การที่ท่านจะต้องรับภาระในการเสียภาษีตามระบบที่ในปัจจุบันเป็นการที่สมาชิกจะต้องเสียภาษีด้วย นี่เป็นเหตุผลที่เพิ่มเติมนอกจากการกำหนดเงินประจำตำแหน่ง และเงินค่ารับรองของผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สำหรับจำนวนเงินที่รัฐบาลได้กำหนดมานั้น รัฐบาลก็ได้กำหนดโดยคำนึงถึงภาระในการเสียภาษี ขณะเดียวกันก็พิจารณาถึงค่าใช้จ่ายและภาระของท่านสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประกอบด้วย แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับยอดจำนวนเงินว่าสำหรับ

LIRT

สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน หรือประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนนั้น จะควรได้ในอัตราเท่าใดนั้น ทางรัฐบาลขอมอบให้อยู่ในความวินิจฉัยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ โดยหลักการทั่วไป กระผมเห็นด้วยในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เฉพาะแต่ในกรณีที่จะได้มีการแต่งตั้งอัตราเงินเดือนให้กับผู้นำฝ่ายค้าน เพราะว่าได้มีบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญแล้ว และเห็นด้วยต่อตำแหน่งของประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร และเงินเดือนของสมาชิกผู้แทนราษฎรที่ควรที่จะเพิ่มมากขึ้น เพราะเหตุว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีการะหน้าที่มากมายในการดูแลทุกข์สุขของราษฎร ต้องออกเยี่ยมเยียนในท้องที่ตำบลต่าง ๆ ในบางจังหวัดนั้น ท้องที่อาณาบริเวณกว้างขวางมาก และความรับผิดชอบของท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรมีอยู่เป็นอันมาก

สำหรับในภาวะบ้านเมืองในปัจจุบัน แต่กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะได้มีการให้เงินเดือนวุฒิสมาชิก ทั้งนี้เพราะเหตุว่าผู้ที่จะเป็นวุฒิสภานั้นเป็นที่คาดหมายได้ว่าจะต้องเป็นผู้ที่เคยประกอบคุณงามความดีให้แก่ชาติบ้านเมืองมาแล้ว เช่นเคยเป็นข้าราชการที่เกษียณอายุหรือผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ในทางอื่น ๆ และเป็นผู้ที่มีอาชีพเป็นหลักฐานแล้ว การที่จะต้องมิเงินเดือนเพิ่มขึ้นถึงเดือนละหมื่นบาทนั้นไม่เหมาะสมกับภาระหน้าที่ที่วุฒิสมาชิกมีอยู่ตามรัฐธรรมนูญในปัจจุบัน เพราะเหตุว่าตามรัฐธรรมนูญในปัจจุบันนี้วุฒิสมาชิกมีหน้าที่แต่เพียงให้คำปรึกษาหรือเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้เสนอเข้ามา หรือให้ความเห็นชอบในการประชุมในฐานะรัฐสภาพร้อมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ภาระและความรับผิดชอบมีน้อยกว่าวุฒิสมาชิกที่อยู่ในอดีตด้วยเหตุนี้กระผมจึงฝากข้อสังเกตไว้ว่า สมควรที่จะตัดในเรื่องเงินเดือนของวุฒิสมาชิกในชั้นแปรญัตติ กระผมขอฝากความเห็นไว้เพียงแค่นี้ครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา ตามร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงเงินเดือนประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรรวมไปถึงคำรับรองและค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามที่รัฐบาลได้เสนอให้สภานี้พิจารณานั้น กระผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสภานี้ควรให้ความสนับสนุน เพราะเหตุว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้เองสภานี้ได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายการเมือง คือ

LIRT

ให้มีการเพิ่มเงินเดือนของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และรัฐมนตรีช่วยว่าการ โดยที่พิจารณาว่าให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจของประเทศชาติที่เป็นอยู่ขณะนี้ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกทั้งสองนี้ โดยที่มีกำหนดไว้ว่าให้อัตราเงินเดือนของประธานสภาทั้งสองมีอัตราเดือนละสามหมื่นบาท และอัตราเงินเดือนของรองประธานสภาทั้งสองรวมทั้งผู้นำฝ่ายค้านเดือนละสองหมื่นห้าพันบาท ส่วนเงินเดือนของสมาชิกผู้แทนราษฎรนั้นรวมไปถึงค่ารับรองและค่าใช้จ่าย รวมทั้งสิ้นเป็นเงินหมื่น ๕ พันบาท เงินเดือนของสมาชิกวุฒิสภาเดือนละหมื่นบาทนั้น โดยเฉพาะเงินเดือนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นกระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้เองได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการฝ่ายการเมืองซึ่งในวาระที่สอง กระผมได้เรียนตามท่านประธานคณะกรรมการธิการว่า ทำไมเงินเดือนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงไม่ทยอยยกขึ้นมาพิจารณาด้วย เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเหตุการณ์ทั่วไปในขณะนี้ ซึ่งคณะกรรมการธิการบอกว่าไม่ใช่เรื่องของคณะกรรมการธิการเป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะต้องทำเสนอให้สภาเอง ในเมื่อบัดนี้รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงเงินเดือนของสมาชิกทั้งสองสภามาให้สภานี้พิจารณานั้น กระผมจึงเห็นว่าสมควรอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าเราจะย้อนไปดูอัตราเงินเดือนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กำหนดไว้แต่เดิมนั้นอัตราเดือนละ ๘ พันบาทนั้นเป็นเงินเดือนที่ต่ำมากที่สุด เพราะเหตุว่าเป็นเงินเดือนที่ไม่เหมาะสมกับค่าใช้จ่ายหรือว่าภาวะค่าครองชีพซึ่งกำลังถีบตัวขึ้นสูงอยู่ทุกวัน ช่วงระยะเพียงแค่นี้ปีเศษเท่านั้นเอง และกว่าเขาเหล่านั้นจะได้เข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรต้องมีความเหนื่อยยากมีความอดสาหัสฝ่าฟันอุปสรรคนานานัปการ ดีไม่ดีชีวิตแขวนอยู่บนเส้นด้ายจะตายเมื่อไรก็ไม่รู้ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายคงทราบในหน้าหนังสือพิมพ์แล้ว ฉะนั้นกระผมจึงสนับสนุนเงินเดือนเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กำหนดให้อัตราเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ส่วนเงินเดือนของสมาชิกวุฒิสภานั้น กระผมก็ไม่เห็นด้วยอีกเหมือนกัน เพราะเหตุว่ากำหนดให้อัตราเดือนละสองหมื่นบาท เป็นอัตราเงินเดือนที่สูงจนเกินควรไป ถ้าหากว่าเราจะคำนวณถึงว่าวุฒิสภามีจำนวนร้อยคน ปีหนึ่งรัฐบาลจะต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวน ๑๒ ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินยอดที่สูงพอสมควร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราดูภาระหน้าที่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ประกาศใช้แล้ว ก็ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวเอาไว้แล้วว่า มีหน้าที่เป็นเพียงว่ายับยั้งร่าง

LIART

กฎหมายที่แสดงให้เห็นว่าสภาผู้แทนราษฎรพิจารณายังไม่เหมาะสมหรือว่ายังไม่อำนวยความสะดวกให้แก่อาณาประชาราษฎร์ ฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดเงินเดือนของวุฒิสมาชิกเดือนละหมื่นบาท กระผมใคร่ขอมีความเห็นว่าควรจะลดเงินเดือนของวุฒิสมาชิกเป็นอัตราเดือนละห้าพันบาทคงจะเหมาะสมกับตำแหน่งและหน้าที่ที่ได้รับ ขอขอบพระคุณครับ

นายทองต่อ กล้ายไม้ ณ อยุธยา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเสนอขอให้ปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายกระจำจ ชรรมโชติ : นิดเดียวครับ ท่านประธานครับ คือผมเห็นด้วยกับหลักการ แต่ว่าผมตรวจดูแล้วยังมีเงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัยซึ่งเป็นเงินเหมา เดิมมีพระราชกฤษฎีกาให้สมาชิกสภาผู้แทนอยู่ ที่นี้ผมกลัวว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นจะขัดกับกฎหมาย ขอเปิดการอภิปรายต่อไปครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอถามมติของที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เปิดการอภิปรายต่อไป

นายกระจำจ ชรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กระจำจ ชรรมโชติ เดิมมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินค่าที่พักเป็นเงินเหมาให้แก่สมาชิกสภาผู้แทน เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท แต่พระราชกฤษฎีกาฉบับนั้นกระผมเห็นว่าน่าจะใช้บังคับไม่ได้เสียแล้ว เพราะวาทบัญญัติ

LIRT

แห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องตราเป็นกฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าควรที่จะเพิ่มเติมหรือแปรญัตติในชั้นที่ถ้าหากว่าสภานี้รับหลักการไปแล้วครับ

นายเลียมชัย วสินนท์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัตินี้ในหลักการกระผมเห็นด้วย ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นกรรมาธิการก็คงเป็นเรื่องอัตราเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนกับเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขอฝากข้อสังเกตไว้สัก ๓ ประการ

ประการที่ ๑ ในกรณีที่สภานี้ได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายการเมืองที่ให้เงินเดือนสูงนั้นก็โดยมีเหตุผลว่า ตามรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะในมาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๘๐ ได้จำกัดความอิสระในการประกอบอาชีพของรัฐมนตรีไว้มาก ซึ่งหมายความว่า รัฐมนตรีจะไปประกอบอาชีพอย่างอื่นนอกจากทำงานในหน้าที่ของรัฐมนตรีไม่ได้ และกักรัฐมนตรีจะต้องมีภาระทางด้านสังคมสูง กระผมเข้าใจว่าสภานี้จึงได้ผ่านร่างกฎหมายให้เงินรับรองของรัฐมนตรีสูง

ข้อสังเกตประการที่ ๒ การที่กำหนดเงินเดือนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา กระผมเห็นว่าควรจะได้พิจารณาเปรียบเทียบกับผู้ที่รับผิดชอบหน้าที่ในราชการส่วนรวมด้วย เราจะเห็นได้ว่าอิสระในการทำงานของข้าราชการประจำกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นแตกต่างกัน สรุปแล้วก็คือ ข้าราชการประจำนี้มีอิสระในการประกอบอาชีพได้น้อยกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกระผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าข้าราชการนี้ไม่อาจไปเป็นผู้จัดการธนาคารหรือผู้จัดการบริษัทห้างร้านได้ แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถที่จะเป็นได้

ข้อสังเกตประการที่ ๓ ในเรื่องอัตราเงินเดือนนี้ กระผมว่าควรจะต้องคำนึงซึ่งกันและกันระหว่างผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารราชการ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายบริหารหรือฝ่ายตุลาการ ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

LIRT

นายสิงห์โต จ่างตระกูล : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรองนี้ กระผมขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้ที่นั่งลงเมื่อตะกี้ ขอประทานโทษต้องเอนนาม คือดอกเตอร์ เฉลิมชัย วสีนนท์ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องเกี่ยวกับเงินประจำตำแหน่งนี้เป็นเรื่องซึ่งได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากประชาชนเป็นอันมาก หลายคนทิ้งไปสู่เวทีการเมือง ทุกครั้งไปหาเสียงก็บอกว่า ทำเพื่ออาณาประชาราษฎร์ ต้องการจะบำบัดทุกข์บำรุงสุข นอกจากนี้ความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับที่จะมีวุฒิสภาหรือไม่นั้น ก็มีข่าวในหนังสือพิมพ์จากความเห็นประชาชนว่าสภาควรจะมีสภาเดียว ซึ่งนอกจากจะเป็นการประหยัดเงินแผ่นดินแล้ว ก็ยังเป็นการที่จะช่วยในเรื่องการสร้างประชาธิปไตย ปลุกฝังประชาธิปไตย ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมถึงแม้จะลงไปสู่เวทีในการเมือง กระผมไม่เห็นด้วยในการที่สภานี้จะขอเพิ่มเงินเดือนตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเงินเดือนของสมาชิกวุฒิสภานั้น กระผมจึงขออภิปรายและชี้แจงแปรญัตติก็น่าจะได้พูดต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์อมรครับ

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกได้ให้เหตุผลครบถ้วนแล้ว กระผมขอปิดอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์วิกรม

นายวิกรม เมลาพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอความกรุณาเปิดการอภิปรายต่อไปครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุม นะครับเพราะว่ามีผู้รับรองทั้ง ๒ ข้างแล้วครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดการอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(มีสมาชิกยกมือ ๓๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปราย
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
ปิดอภิปราย

ต่อไปผมจะขอมติที่ประชุมว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
เงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควร
ที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๓ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่าย ในการเดินทางและ
เบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ พ.ศ. ไว้พิจารณา
รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายสมภพ โทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาโดยกรรมการเต็มสภา แต่เพื่อความรวดเร็วและด้วย
ความเห็นใจ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ประสงค์ใครจะเสนอร่างกฎหมายสำคัญของท่านบางฉบับ
รัฐบาลใคร่ขออนุญาตท่านประธานสภา ขอสรุปประเด็นข้อวินิจฉัยเพื่อประกอบการพิจารณา
ของคณะกรรมการที่รัฐบาลจะเสนอแต่งตั้งขึ้นจำนวนหนึ่ง คือประการแรกหลักการที่รัฐบาล

LIRT

ได้ติดตามมานั้นเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงประสงค์ที่จะให้กำหนดเงินประจำตำแหน่ง และเงินค่ารับรองของสมาชิกสภาผู้แทนมากกว่าสมาชิกวุฒิสภา นี่ประการหนึ่ง หากท่านเห็นด้วยในข้อนี้คณะกรรมการธิการที่จะรับไปกำหนดตัวเลขก็จะได้กำหนดดังนี้ต่อไป กระผมได้พิจารณา ดูแล้ว ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นว่าควรกำหนดแตกต่างกัน กระผมใคร่จะขอเสนอ ตัวเลขเป็นแนวเท่านั้นเอง ยังไม่ใช่เป็นตัวเลขที่แน่นอนว่าสำหรับสมาชิกวุฒิสภานั้นก็ควรที่จะได้เงินประจำตำแหน่งประมาณเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท และให้มีเบี้ยประชุมวันละ ๕๐๐ บาท นี่คิดว่าควรจะอยู่ในแนวทำนองนี้ ส่วนประธานวุฒิสภาก็ควรจะได้ประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท แล้วรองประธานวุฒิสภาก็ ๑๐,๐๐๐ บาท นี่เป็นแนวที่กำหนดอย่างคร่าว ๆ ตัวเลข สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนควรจะได้เงินประจำตำแหน่งประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท และเงินค่ารับรองรวมทั้ง เงินค่าช่วยเหลือค่าที่พักอาศัยรวมกันอีก ๕,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๑๕,๐๐๐ บาท ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ควรจะได้ประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท รองประธานสภาผู้แทนราษฎรควรจะได้ประมาณ ๒๕,๐๐๐ บาท และผู้นำฝ่ายค้านก็ ๒๕,๐๐๐ บาท เท่ากับ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ถ้าหากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นด้วยกับแนวของตัวเลขดังที่ กระผมกราบเรียนแล้ว กระผมก็ใคร่ขออนุญาตท่านประธานสภา ขอให้ทางสภานี้ได้แต่งตั้ง คณะกรรมการธิการที่จะไปกำหนดตัวเลขและเรียบเรียงข้อความตามแนวนี้อย่างต่อไป เพื่อความ รวดเร็วเมื่อเสร็จเรียบร้อยเมื่อใดแล้วนำมาเสนอสภาต่อไปครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมายความว่าตั้งกรรมการ วิชาสามัญให้ไหมครับ

นายสมภพ โทตระกูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กรรมการ เต็มสภาครับ แต่ทำนองเดียวกับคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติเทคโนโลยีอาชีวศึกษา พ.ศ.

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอความเห็นจากที่ประชุม เชิญคุณกระจำศรีครับ

นายกระจาง ชรรณโชติ : ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นทางรัฐบาลเสนอเพื่อที่จะแก้ตัวเลขเท่านั้นเอง ผมว่าขอให้ตั้งกรรมาธิการเต็มสภาพิจารณาเรียงลำดับไปดีกว่าครับ เพื่อจะได้เสร็จสิ้นโดยเร็วครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เข้าใจเป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาลที่จะทำเสนอได้ใช่ไหมครับ ผมขอความเห็นจากที่ประชุม เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสมภาพ โทตระกูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่กระผมคาดหมายว่า แนวโน้มของความคิดเห็นท่านสมาชิกจะเป็นดังที่กล่าวแล้ว กระผมได้ลองร่างมาตามแนวที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว แล้วก็มีเอกสารพร้อมที่จะแจกท่านได้ในขณะนี้ ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่กองกรรมาธิการพร้อมที่จะแจกสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้ครับ แต่ตัวเลขก็สุดแล้วแต่ท่านจะวินิจฉัยว่าจะควรได้เท่าใด แต่ทว่าความจำเป็นจะต้องมีร่างขึ้นใหม่นั้น เพราะมันต้องเปลี่ยนข้อความบางประการ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเรียนปรึกษานะครับ เพื่อให้เรื่องเร็วขึ้นว่าเราจะลงมติเห็นชอบด้วยในการที่จะพิจารณารวดเดียว ๓ วาระ แล้วก็ตั้งกรรมาธิการเต็มสภา แล้วให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาอีกทีหนึ่ง แล้วก็ส่งร่างกลับมา อาจจะภายในครึ่งชั่วโมงหรืออะไรก็ได้ แล้วในขณะเดียวกันทางสภานี้ก็อาจจะดำเนินการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติอื่นต่อไป ไม่ทราบว่า การที่ผมปรึกษานี้ท่านจะมีความเห็นอย่างไร เชิญอาจารย์อมรครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอบคุณ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นด้วยกับท่านประธาน ๑๐๐ เปอร์เซนต์เต็มครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณมากครับ ผมขอความเห็นชอบจากที่ประชุมนี้อีกหนึ่งครั้งครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่ผมได้กราบเรียนอันนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบด้วยตามความคิดเห็นที่ผมเสนอนี้ ขอให้ท่านรัฐมนตรีเสนอชื่อกรรมการและจำนวนด้วยครับ

นายสมภพ โทตระกูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลเสนอกรรมการ ๗ ท่านครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ของรัฐบาลเสนอ ๓ ท่าน

นายสมภพ โทตระกูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลเสนอ ๓ ท่าน คือ ๑. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๒. นายพนัส สิมะเสถียร และ ๓. นายเฉลิมชัย วสินนท์

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านสมาชิกเสนออีก ๔ ท่านครับ

นายกระจำจ ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอนายบรรหาร ศิลปอาชา ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอถอน และขอเสนอคุณกระจำจ ธรรมโชติ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายวิกรม เมลาพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอคุณประเทือง กิตติบุตร ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

LIRT

นายนิธิพัฒน์ ชาสัจจันทร์: ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอคุณบุญย์ เจริญไชย ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสมพร กลิ่นพงษา: ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอคุณสิงห์โต จ่างตระกูล ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ครบ ๗ ท่านแล้ว จะมีท่านผู้ใดเสนอต่อไปไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอชื่ออีก)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอชื่อต่อไปอีก ผมถือว่าที่ประชุมเห็นควรให้ปิดการเสนอชื่อได้ ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อผู้ที่ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมาธิการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): ผู้ที่ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมาธิการ พ.ศ. คือ ๑. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๒. นายพนัส สิมะเสถียร ๓. นายเฉลิมชัย วสินนท์ ๔. นายกระจำจ ธรรมโชติ ๕. นายประเทือง กิริติบุตร ๖. นายบุญย์ เจริญไชย และ ๗. นายสิงห์โต จ่างตระกูล

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เพื่อความสบายใจของที่ประชุมนี้ ผมขอหารือเรียนท่านกรรมาธิการที่จะไปพิจารณา ผู้อาวุโส คือท่านอาจารย์บุญมา ท่านคิดว่า จะเสนอกลับมาได้เมื่อไรครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ อยากจะขออนุญาตเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องออกไปเดี๋ยวนี้ครับ แล้วก็พยายามให้เสร็จภายในวันนี้ครับ

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ขอบคุณมากครับ เพื่อให้
ไม่ให้เกิดเวลา อาจารย์อมรได้เสนอร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. ไว้ เราจะ
พิจารณาไปในระหว่างนี้หรือจะคอยร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องเงินประจำตำแหน่ง ฯ เชิญ
อาจารย์อมรครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าขอ
ให้พิจารณารับหลักการ และเมื่อมีมติรับหลักการแล้วก็จะตั้งกรรมาธิการทำนองเดียวกับที่
รัฐบาลเคยตั้ง แล้วก็เสนอมาตอนพรุ่งนี้เข้าครับ ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นเชิญอาจารย์อมร
เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๓๑๘๗/๒๕๑๗ วันที่ ๑ ต.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑ ตุลาคม ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อ
ได้โปรดนำเสนอมติที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **อมร จันทรมบูรณ์**

(นายอมร จันทรมบูรณ์)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

สัมฤทธิ์ พิมพ์
๒๕๑๗ ทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยหมู่บ้านไทยอาสา

เหตุผล

เนื่องจากรูปแบบการปกครองท้องถิ่นในระดับหมู่บ้านตำบลยังไม่เหมาะสมเพราะได้บัญญัติขึ้นใช้เป็นเวลานานมาแล้ว นับตั้งแต่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ใช้บังคับมาจนถึงบัดนี้เป็นเวลาถึง ๖๐ ปี

การปกครองหมู่บ้านตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ นั้น แม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาหลายครั้ง จนกระทั่งถึงครั้งสุดท้ายในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๖ นี้ก็ตามแต่โครงสร้างของการจัดระบบองค์กรและอำนาจหน้าที่ก็ยังคงเป็นไปในรูปแบบเดิม

ส่วนการปกครองตำบลนั้น ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง และปัจจุบันนี้ก็ยังมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น รูปแบบตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ (พ.ศ. ๒๔๕๗) ซึ่งว่าด้วยกำนันและกรรมการตำบล และรูปแบบตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลว่าด้วยเทศบาลตำบล และรูปแบบตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ว่าด้วยสภาตำบล เป็นต้น

เท่าที่ปรากฏรูปแบบของหมู่บ้านมีลักษณะเล็กลงไป (ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ที่กำหนดไว้ว่ามีราษฎรรวมกันประมาณ ๒๐๐ คน) จะไม่สามารถจัดการปกครองในรูปที่กระจายอำนาจให้แก่ราษฎรในท้องถิ่นให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นได้ ส่วนรูปแบบ

LIRT

ของตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ก็มีลักษณะครอบคลุมเขตท้องที่กว้างเกินไป (ตามกฎหมายกำหนดไว้ว่าประมาณ ๒๐ หมู่บ้านให้จัดเป็นตำบลหนึ่ง) และนอกจากนั้น การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ก็เป็นการจัดรูปแบบโดยมีความมุ่งหมายเกี่ยวกับการพัฒนาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน

ขณะนี้ประเทศไทยกำลังพัฒนาระบบประชาธิปไตยซึ่งจะต้องมีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจายอำนาจในรูปแบบระดับหมู่บ้าน - ตำบล ซึ่งเป็นระดับพื้นฐานของประชาชนชาวไทยกว่า ๘๐% และนอกจากนั้นสถานการณ์ในปัจจุบันราษฎรที่อยู่ในชนบทกำลังประสบกับการคุกคามจากผู้ก่อการร้าย

ด้วยเหตุดังกล่าว จึงจำเป็นต้องสร้างรูปแบบของการปกครองระบบหมู่บ้าน - ตำบล ในลักษณะที่เป็นชุมชนที่โตกว่าหมู่บ้านและเล็กกว่าตำบล ขึ้นอีกรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้ราษฎรอยู่ในชุมชนที่มีขนาดใหญ่พอจะกระจายอำนาจในการปกครองตนเองและในขณะเดียวกันราษฎรก็มีจำนวนมากพอที่จะคุ้มครองตนเองจากการคุกคามของผู้ก่อการร้ายได้

อนึ่ง เป็นที่น่ายินดีที่ ราษฎรชาวไทยในชนบทหลายแห่งตามจังหวัดต่าง ๆ ได้มองเห็นเหตุผลดังกล่าวแล้ว จึงได้ร่วมมือกันจัดระบบการปกครองท้องถิ่นร่วมกันในระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ มีจำนวนระหว่าง ๔ - ๕ หมู่บ้าน โดยมีการปกครองตนเองและจัดหน่วยกำลังคุ้มครองตนเอง

ราษฎรที่บริเวณหมู่บ้านกุดดินจี่ ตำบลกุดดินจี่ อำเภอหนองสูง จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นตัวอย่างที่ดีของการที่ราษฎรมีเจตจำนงร่วมกันที่จะดำเนินการเพื่อปกครองตนเองและเพื่อป้องกันประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยได้จัดระบบการปกครองร่วมกันรวม ๔ หมู่บ้าน คือ บ้านกุดดินจี่ บ้านร่องน้ำใส บ้านหนองโสม และบ้านทุ่งโพธิ์

ราษฎรในหมู่บ้านดังกล่าวได้จัดให้มีคณะกรรมการกลางบริหารหมู่บ้านขึ้น มีนายทองจันทร์ ภูเกต เป็นประธาน นายสมัย นนทะวิท เป็นรองประธานและมีนายสวัสดิ์ ศรีบุตรโคตร และ ส.ท.เลิศศักดิ์ ภาภักดี เป็นเลขานุการคนที่หนึ่งและคนที่สองของคณะกรรมการกลางบริหารหมู่บ้าน

LIRT

ภายในหมู่บ้านมีการจัดแผนการปกครองออกเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ คือ คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน คณะกรรมการปกครองและการเมือง คณะกรรมการป้องกันหมู่บ้าน คณะกรรมการการคลัง คณะกรรมการวัฒนธรรมและการศึกษา และคณะกรรมการอนามัย โดยมีราษฎรในเขตท้องที่ร่วมเป็นกรรมการมีจำนวน ๓ - ๖ คน

โดยภายในหมู่บ้านได้มีการวางระเบียบปกครองหมู่บ้าน เช่นระเบียบการห้ามยิงปืนโดยไม่มีเหตุผล ถ้ามีการฝ่าฝืนต้องเสียค่าปรับให้แก่หมู่บ้าน และมีการเรียกเก็บเงินเป็นค่าช่วยเหลือการรักษาความสะอาดตลาดของหมู่บ้าน เป็นต้น

เพื่อให้การเป็นไปตามเจตจำนงของราษฎรในชนบทในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งราษฎรในเขตหมู่บ้านกุดดินจี่ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีของราษฎรไทยที่แสดงถึงความเข้าใจในการปกครองท้องถิ่นและเจตนาในอันที่จะมีส่วนร่วมในการป้องกันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ดังกล่าวมาแล้ว และเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย จึงสมควรจัดให้มีรูปแบบการปกครองในลักษณะกิ่งหมู่บ้าน - ตำบล เรียกว่า “หมู่บ้านไทยอาสา” ขึ้นอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งจะได้จัดตั้งขึ้นในท้องที่ที่เห็นสมควรต่อไป

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นโดยเร็ว

โครงสร้างของ “หมู่บ้านไทยอาสา” ประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ให้อำนาจแก่ราษฎรในการปกครองท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น โดยให้ข้าราชการในส่วนภูมิภาคมีบทบาทในฐานะเป็นที่ปรึกษาของราษฎร (มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๗)

(๒) การปกครองหมู่บ้าน ได้ให้ราษฎรเลือกตั้งตัวแทนของตนขึ้นทำกิจการต่าง ๆ เช่น การพัฒนา การปกครอง การป้องกัน การศึกษา การอนามัย (มาตรา ๑๐) โดยมีการเลือกตั้งประธานคณะกรรมการบริหารหมู่บ้านชุดต่าง ๆ (และโดยนัยกลับกัน ราษฎรมีอำนาจให้ออกจากตำแหน่ง ถ้าราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งร้องขอ มาตรา ๑๘ (๖))

(๓) นโยบายของการปกครองหมู่บ้าน กำหนดโดย “คณะกรรมการกลางหมู่บ้าน” ซึ่งประกอบด้วยประธานคณะกรรมการบริหารหมู่บ้านทุกคณะ และกรรมการกลางอื่นที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้นอีกไม่น้อยกว่าสามคนและไม่มากกว่าห้าคน (มาตรา ๒๔)

LIRT

(๔) ฝ่ายบริหารของหมู่บ้านได้แก่ “ผู้นำหมู่บ้าน” หนึ่งคน และ “รองผู้นำหมู่บ้าน” อีกสองคน ซึ่งคณะกรรมการกลางเป็นผู้เลือกตั้งขึ้นจากบรรดากรรมการกลาง (มาตรา ๒๖)

(๕) หมู่บ้านนี้มีอำนาจในลักษณะที่พอเพียงแก่การปกครองตนเอง คือ

(ก) มีอำนาจวางระเบียบใช้จ่ายในหมู่บ้าน (มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓)

(ข) มีอำนาจเรียกเก็บเงินเล็กน้อยใช้จ่ายที่ใช้ในการทำนุบำรุงหมู่บ้าน (มาตรา ๓๓)

(ค) การละเมิดระเบียบของหมู่บ้าน คณะกรรมการกลางอาจกำหนดโทษปรับได้แต่ต้องไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท (มาตรา ๓๒)

(ง) “คณะกรรมการกลางหมู่บ้าน” สองคนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับแก่ผู้ละเมิดระเบียบของหมู่บ้านด้วยตนเอง (มาตรา ๓๔)

(จ) หมู่บ้านมี “ผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้าน” ได้ตามสมควร (มาตรา ๓๔)

(๖) นอกจากนั้น “คณะกรรมการกลางหมู่บ้าน” ยังมีอำนาจหน้าที่ร้องเรียนต่อทางราชการ เมื่อปรากฏว่าการปฏิบัติงานในเขตหมู่บ้านของเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการต่าง ๆ เป็นไปโดยมิชอบ ขัดต่อกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนในการบริหารราชการ (มาตรา ๓๑ (๘))

(๗) ประการสุดท้าย การประสานงานระหว่างหมู่บ้านกับราชการส่วนภูมิภาคในบทมาตราต่าง ๆ ได้วางสายงานในลักษณะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับผู้ว่าราชการจังหวัด (เช่น มาตรา ๑๓ (๑๒) มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ เป็นต้น) ทั้งนี้ เพื่อความรวดเร็วและยอมรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน แต่อย่างไรก็ตาม ได้เปิดโอกาสให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายอำนาจให้แก่นายอำเภอท้องที่ได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๔)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
หมู่บ้านไทยอาสา
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยหมู่บ้านไทยอาสา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“หมู่บ้าน” หมายความว่า หมู่บ้านไทยอาสาที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหมู่บ้านไทยอาสา
คณะต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๐

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการบริหารคณะต่าง ๆ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการของคณะกรรมการบริหารคณะต่าง ๆ

“คณะกรรมการกลาง” หมายความว่า คณะกรรมการกลางหมู่บ้านไทยอาสาตาม

มาตรา ๒๔

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“ประธานคณะกรรมการกลาง” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการกลาง
หมู่บ้านไทยอาสา

“กรรมการกลาง” หมายความว่า กรรมการกลางหมู่บ้านไทยอาสา

มาตรา ๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ว่า
ราชการจังหวัดอาจมอบหมายให้นายอำเภอแห่งท้องที่หรือข้าราชการผู้ใดผู้หนึ่งที่อยู่ในบังคับ
บัญชาของตนปฏิบัติงานแทนได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งหมู่บ้านไทยอาสา

มาตรา ๖ เพื่อส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เมื่อทางราชการเห็นว่าในท้องที่ใด
นอกเขตนครหลวง หรือเขตเทศบาล ราษฎรมีความสนใจและมีผู้นำท้องถิ่นที่สามารถจัดการ
ปกครองตนเองเพื่อรักษาและคุ้มครองผลประโยชน์ในท้องถิ่นของตนได้ ก็ให้จัดตั้งการปกครอง
ท้องถิ่นเป็นหมู่บ้านไทยอาสาตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ หมู่บ้านไทยอาสา มีลักษณะเป็นชุมชนที่ใหญ่กว่าหมู่บ้านแต่เล็กกว่า
ตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

มาตรา ๘ การจัดตั้งหมู่บ้านไทยอาสา ให้กระทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย
ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตของหมู่บ้าน และระบุตำบลที่หมู่บ้านนั้นสังกัดอยู่ด้วย

การเปลี่ยนแปลงเขตหรือเลิกหมู่บ้าน ให้กระทำโดยประกาศของกระทรวง
มหาดไทย

LIRT

มาตรา ๙ เมื่อได้จัดตั้งหมู่บ้านไทยอาสาขึ้นในท้องที่ใด ให้ถือเป็นทำการยกเลิกหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

หมวด ๒

คณะกรรมการบริหารหมู่บ้านไทยอาสาคณะต่าง ๆ

มาตรา ๑๐ ในหมู่บ้านไทยอาสา ให้มีคณะกรรมการบริหารหมู่บ้านเพื่อดำเนินการดูแลรักษาผลประโยชน์ของท้องถิ่นอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน มีหน้าที่ในการดูแลและพัฒนาหมู่บ้านในด้านต่าง ๆ รวมทั้งแนะนำให้ราษฎรในหมู่บ้านมีความสนใจในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และในการปกครองท้องถิ่น

ในการดำเนินการของคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน คณะกรรมการอาจจัดตั้งกลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ หรือกลุ่มอื่นๆ ได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๒) คณะกรรมการปกครอง มีหน้าที่บังคับทุกข์บำรุงสุขของราษฎร รักษาความสงบเรียบร้อย และดูแลกิจการในหมู่บ้านให้เป็นไปตามกฎหมาย ตามระเบียบของหมู่บ้าน ระบบแบบแผน จารีตประเพณี และนโยบายส่วนรวมของชาติ

ในการดำเนินการของคณะกรรมการปกครอง คณะกรรมการมีหน้าที่เรียกประชุมราษฎรเพื่อบอกแจ้งความเป็นไปของการปกครองประเทศและปัญหาต่างๆ ในทางบริหาร

(๓) คณะกรรมการป้องกัน มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหน่วยกำลังคุ้มครองหมู่บ้าน

(๔) คณะกรรมการการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินของหมู่บ้าน

(๕) คณะกรรมการอนามัย มีหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การอนามัยและการสาธารณสุขภายในหมู่บ้าน

LIRT

(๖) คณะกรรมการศึกษาและวัฒนธรรม มีหน้าที่ในการให้การศึกษาประชาบาล การศึกษาด้านการประกอบอาชีพ การศึกษาผู้ใหญ่ การศาสนา การลูกเสือเยาวชน และการศึกษาอื่น ๆ

การจัดตั้งคณะกรรมการอื่นโดยจะกำหนดให้มีหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดหรือการกำหนดเพิ่มเติมหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดด้วยความเห็นชอบของราษฎร

มาตรา ๑๑ ให้ราษฎรในเขตหมู่บ้านเลือกตั้งประธานคณะกรรมการคณะต่าง ๆ ในวาระเริ่มแรก ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการให้มีการเลือกตั้งประธานคณะกรรมการต่าง ๆ ขึ้นภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศจัดตั้งหมู่บ้าน

มาตรา ๑๒ ราษฎรในเขตหมู่บ้านไทยอาสาซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้ง

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุตั้งแต่สิบเจ็ดปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นภิกษุสามเณร นักพรตหรือนักบวช
- (๔) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่บ้านนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

มาตรา ๑๓ ราษฎรในเขตหมู่บ้านไทยอาสาซึ่งมีคุณสมบัติและไม่อยู่ในลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นประธานคณะกรรมการต่าง ๆ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (๓) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่บ้านนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน
- (๔) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

- (๕) ไม่เป็นภิกษุสามเณร นักพรตหรือนักบวช
- (๖) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการหรือวิกลจริต หรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

LIRT

(๗) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ และไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๘) ไม่เป็นข้าราชการประจำหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๙) ไม่เป็นผู้มีชื่อเสียงในทางทุจริตหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม

(๑๐) ไม่เคยเป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออกฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ในองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และยังไม่พ้นกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันถูกไล่ออกหรือปลดออก

(๑๑) ไม่เคยเป็นผู้ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และยังไม่พ้นกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันพ้นโทษ

(๑๒) มีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาตอนต้น หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาตอนต้น เว้นแต่ในท้องที่ใด ราษฎรไม่อาจเลือกผู้มีพื้นความรู้ดังกล่าวได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจพิจารณาผ่อนผันให้เป็นการเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๑๔ การเลือกตั้งประธานคณะกรรมการต่าง ๆ ให้กระทำโดยการประชุมราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยต้องกำหนดเวลานัดประชุมล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

การเลือกตั้งจะกระทำโดยลับหรือโดยเปิดเผย และวิธีการเลือกตั้งในรายละเอียดอื่น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำหนดเมื่อได้ปรึกษาหารือกับราษฎรแล้ว

ในการเลือกตั้ง ให้มีคณะกรรมการเลือกตั้งคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน กำนันในเขตท้องที่ และผู้แทนของราษฎรที่ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเลือกขึ้นมาอีกสามคน

ผู้ได้รับคะแนนเสียงมาก ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือกตั้ง ในกรณีที่มิผู้ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ใช้วิธีจับสลาก

มาตรา ๑๕ ให้ประธานคณะกรรมการแต่ละคณะเลือกกรรมการผู้ร่วมงานในคณะกรรมการของตนมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน

LIRT

กรรมการดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

กรรมการต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ ตั้งแต่ (๑) ถึง (๑๑) แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจพิจารณาผ่อนผันคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ (๒) (๓) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) ได้ตาม ที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๖ การได้รับเลือกตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการ ถือได้ว่าเป็น การได้รับเกียรติและความยกย่องจากราษฎร ผู้ได้รับเลือกไม่พึงปฏิเสธความรับผิดชอบต่อ หมู่บ้านในเมื่อตนได้รับเลือก เว้นแต่ว่าจะมีเหตุผลสมควรอย่างยิ่ง

มาตรา ๑๗ ประธานคณะกรรมการอยู่ในตำแหน่งมีกำหนดห้าปีนับตั้งแต่วันที่ ได้รับเลือกตั้ง

มาตรา ๑๘ ประธานคณะกรรมการออกจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดัง ต่อไปนี้

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗
- (๒) ขาดคุณสมบัติหรือเข้าลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๓ และผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออก
- (๓) ตาย
- (๔) ลาออก
- (๕) ไปเสียจากหมู่บ้านที่ตนปกครองเกินสามเดือน
- (๖) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกประธานกรรมการในหมู่บ้านมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่ง จำนวนร้องขอให้ออกจากตำแหน่ง
- (๗) คณะกรรมการกลางมีมติให้พ้นจากตำแหน่งโดยเห็นว่าเป็นความบกพร่องใน หน้าที่หรือมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่หมู่บ้าน มติดังกล่าวต้องมี คะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการกลางทั้งหมด
- (๘) เลิกหมู่บ้าน

มาตรา ๑๙ เมื่อตำแหน่งประธานกรรมการว่างลงนอกจากการออกตามวาระให้ดำเนินการเลือกตั้งประธานกรรมการภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง

ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ที่ตนแทน

ในกรณีที่มีเหตุผลสมควร ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจส่งเลื่อนการเลือกตั้งนั้นออกไปก็ได้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายจะส่งเลื่อนการเลือกตั้งได้ต่อเมื่อได้ปรึกษาหารือกับคณะกรรมการกลางของหมู่บ้านแล้ว และในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งกรรมการกลางอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการในตำแหน่งที่ว่าง หรือแต่งตั้งให้กรรมการคนใดคนหนึ่งคณะกรรมการการบริหารที่ตำแหน่งประธานกรรมการว่างลงปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานกรรมการก็ได้

มาตรา ๒๐ กรรมการต้องออกจากตำแหน่งเมื่อครบวาระของประธานกรรมการหรือเหตุที่ระบุไว้ตามมาตรา ๑๘ (๒) ถึง (๘)

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลง ให้มีการเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างโดยมิชักช้า เว้นแต่คณะกรรมการกลางหมู่บ้านจะเห็นว่าการที่ตำแหน่งว่างลงนั้นยังไม่กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการที่กรรมการนั้นสังกัดอยู่

มาตรา ๒๑ ประธานกรรมการและกรรมการเป็นผู้รับผิดชอบในงานท้องถิ่นของหมู่บ้านไทยอาสา และเป็นตำแหน่งที่กระทำเพื่อส่วนรวมโดยไม่รับค่าตอบแทนใด ๆ เว้นแต่เงินชดเชยค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้จ่ายไปในการติดต่อกับทางราชการ ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๒๒ ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการต่าง ๆ ดังนี้

พัฒนากร เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการพัฒนา

ปลัดอำเภอ เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการปกครอง

หัวหน้าสถานีตำรวจตำบลหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามอื่นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการป้องกัน

เจ้าหน้าที่อนามัยตำบล เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการอนามัย

ครูใหญ่โรงเรียนประชาบาล เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการการศึกษาและ

วัฒนธรรม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ปรึกษาอื่น ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้แต่งตั้ง

มาตรา ๒๓ วิธีการประชุมและระเบียบการประชุมของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกลางกำหนด

หมวด ๓

คณะกรรมการกลางหมู่บ้านไทยอาสาและผู้นำหมู่บ้านไทยอาสา

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการกลางหมู่บ้านไทยอาสา ประกอบด้วยกรรมการสองประเภท คือ

(๑) ประธานคณะกรรมการต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๐ เป็นกรรมการโดยตำแหน่งและ

(๒) กรรมการอื่นซึ่งราษฎรมีสิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๑๒ เลือกจากผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๓ เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่มากกว่าห้าคน

กรรมการกลางเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติและได้รับความยกย่องจากราษฎร กรรมการกลางกระทำการเพื่อส่วนรวมโดยไม่รับค่าตอบแทนใด ๆ เว้นแต่เงินชดเชยค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้จ่ายไปในการติดต่อกับราษฎร ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๒๕ การเลือกตั้งกรรมการกลางตามมาตรา ๒๔ (๒) ให้กระทำในคราวเดียวกันกับการเลือกประธานกรรมการคณะต่าง ๆ และให้กรรมการกลางที่ได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งมีกำหนดห้าปีนับตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาใช้บังคับเกี่ยวกับการออกจากตำแหน่งและการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างของกรรมการกลางตามมาตรา ๒๔ (๒) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการกลางเลือกกรรมการกลางหนึ่งคนขึ้นเป็น "ผู้นำหมู่บ้าน" และเลือกกรรมการกลางอีกสองคนเป็น "รองผู้นำหมู่บ้าน"

LIRT

ผู้นำหมู่บ้านเป็นประธานคณะกรรมการกลางและรองผู้นำหมู่บ้านเป็นรองประธาน

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการกลางมี

- (๑) นายอำเภอแห่งเขตท้องที่
 - (๒) บุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๒ และ
 - (๓) กำนันแห่งตำบลที่หมู่บ้านสังกัด
- เป็นที่ปรึกษา

มาตรา ๒๘ เพื่อความสะดวกในการประสานงานกับหน่วยราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดออกหนังสือสำคัญให้แก่กรรมการกลางไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการกลางประชุมเพื่อปรึกษาหารือและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกลางเป็นการประจำ และต้องไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

ถ้าในเดือนใดคณะกรรมการกลางไม่ได้ประชุม ให้ผู้นำหมู่บ้านหรือกรรมการกลางคนหนึ่งคนใดแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทราบ

มาตรา ๓๐ การประชุมคณะกรรมการกลางต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการกลางทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการกลางไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ให้รองประธานที่มีอาวุโสเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการกลางและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการกลางที่มาประชุมเลือกกรรมการกลางคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการกลางคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการกลางมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) วางนโยบายในการปกครองหมู่บ้านให้เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ราษฎรในท้องถิ่นและเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการและงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้าน ตลอดจนพิจารณาแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้าน

(๓) กำหนดแนวทางปฏิบัติและระเบียบการประชุมให้แก่คณะกรรมการบริหาร คณะต่าง ๆ

(๔) ให้คำแนะนำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้นำหมู่บ้านในการปฏิบัติหน้าที่

(๕) ดูแลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารคณะต่าง ๆ และผู้นำหมู่บ้าน ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของการปกครอง

(๖) ติดต่อ ประสานงาน กับหน่วยราชการต่าง ๆ

(๗) แจ้งความต้องการของหมู่บ้านและขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการตาม ความต้องการของหมู่บ้าน

(๘) ร้องเรียนต่อทางราชการ ในเมื่อปรากฏว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของ หน่วยราชการเป็นไปโดยมิชอบ ขัดต่อกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนในการบริหารราชการ

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

มาตรา ๓๒ เพื่อความสงบสุขและการอยู่ร่วมกัน คณะกรรมการมีอำนาจออก ระเบียบสำหรับให้ราษฎรในหมู่บ้านปฏิบัติได้ภายในขอบเขตหน้าที่ของคณะกรรมการกลาง และคณะกรรมการบริหารคณะต่าง ๆ

ระเบียบดังกล่าว ให้ผู้นำหมู่บ้านเป็นผู้ลงนามโดยมีกรรมการกลางหมู่บ้านอีก หนึ่งคนเป็นผู้ลงนามรับรอง

ระเบียบของหมู่บ้าน จะกำหนดโทษปรับผู้กระทำการละเมิดระเบียบไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดโทษปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท ระเบียบที่มีกำหนดโทษปรับ ให้หัวหน้าหมู่บ้าน ลงนามโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการกลางมีอำนาจออกระเบียบเรียกเก็บเงินส่วนเฉลี่ย สำหรับค่าใช้จ่ายในกิจการที่ทำนุบำรุงหมู่บ้านได้ตามความจำเป็น

เงินที่เรียกเก็บได้ให้จัดรวมไว้เป็น “กองทุนประจำหมู่บ้านไทยอาสา” และการ ใช้จ่ายให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการกลาง

LIRT

การรับเงิน การใช้จ่ายกองทุนประจำหมู่บ้าน ต้องจัดให้มีเอกสารและหลักฐาน เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบ

มาตรา ๓๔ ระเบียบของหมู่บ้าน ให้เปิดเผยโดยเปิดเผยไว้ ณ สำนักงานของหมู่บ้าน

มาตรา ๓๕ ผู้นำหมู่บ้านและรองผู้นำหมู่บ้าน มีฐานะและอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านตามที่กำหนดไว้ ในกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเป็นอย่างอื่นโดยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ ผู้นำหมู่บ้านเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินกิจการตามนโยบายและมติของคณะกรรมการกลาง เว้นแต่คณะกรรมการกลางจะมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน

รองผู้นำหมู่บ้านมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้นำหมู่บ้าน และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้นำหมู่บ้าน

มาตรา ๓๗ ผู้นำหมู่บ้านมีอำนาจหน้าที่ดูแลให้การเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของการปกครอง และระเบียบของหมู่บ้าน

มาตรา ๓๘ ผู้นำหมู่บ้านด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลาง มีอำนาจแต่งตั้งผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้านได้มีจำนวนไม่เกินห้าคน แต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า หมู่บ้านใดมีความจำเป็น ก็อาจอนุญาตให้หมู่บ้านนั้นมีผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้านมากกว่านั้นตามจำนวนที่เห็นสมควรก็ได้

ผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้านมีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายในเขตหมู่บ้าน

ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้านต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ลงนาม

LIRT

การออกบัตรประจำตัวผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้าน ให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๓๕ การฝ่าฝืนระเบียบหมู่บ้านที่มีโทษปรับ ให้คณะกรรมการกลางมี
อำนาจเปรียบเทียบได้

ในการพิจารณาเปรียบเทียบ ให้กรรมการกลางพิจารณาเป็นองค์คณะอย่างน้อย
สองคน และกรรมการกลางที่เป็นองค์คณะนั้นต้องมีผู้นำหมู่บ้านหรือรองผู้นำหมู่บ้าน หรือ
ผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้าน

กรรมการกลางตามมาตรานี้อาจมีอำนาจเปรียบเทียบคดีความผิดอย่างอื่นที่เป็น
ลหุโทษได้ ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขที่จะ
กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ในการเปรียบเทียบ ให้กรรมการกลางผู้ทำการเปรียบเทียบลงบันทึกการเปรียบเทียบ
ไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

เงินได้ที่ได้มาจากการเปรียบเทียบ ให้รวมเข้าใน "กองทุนประจำหมู่บ้านไทยอาสา"

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(ลงชื่อ) ไสว ศิริมงคล

ชูวงศ์ ฉายะบุตร

ทองต่อ กล้ายไม้ ณ อรุณยา

สุรินทร์ เทพกาญจนา

ไพจิตร เอื้อทวิกุล

พล.ต.ท. ณรงค์ มหามนต์

ชิต นิลพานิช

สวัสดิ์ คชเสนี

สุวิทย์ ยิ่งวรพันธุ์

ประเทือง กิริติบุตร

ชำนาญ พงนา

เอนก สิทธิประกาศน์ ผู้เสนอ

โชติก วิศวกรรมพูลสวัสดิ์

ไพฑูรย์ ไทระไวยะ

ไพโรจน์ จิยาศักดิ์

เพทาย อมาตยกุล

มารุต บุณนา

ยุวรัตน์ กมลเวช

สมพร กลิ่นพงษา

ไชยงค์ ชูชาติ

พิศาล มูลศาสตรสาทร

แมนรัตน์ ศรีกรานนท์

นิสสัย เวชชาชีวะ ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

๕๔๖๒

สัมฤทธิ์ พิมพ์

๕๔๖๒ ทน

นายอมร จันทรมบูรณ์ :ขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมจะกล่าวอย่างสั้นที่สุด เพราะว่าเมื่อเช้านี้ กระผมได้กล่าวแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ความจริงไม่ใช่ของกระผม แต่เป็นของชาวบ้านและประชาชนอีกห้าพันหลังคาเรือน และได้ปรึกษาและชี้แจงตามความต้องการของเขา และกระผมสามารถยืนยันได้ เพราะกระผมได้เก็บเศษกระดาษซึ่งชาวบ้านนั้นได้ชี้แจงกับกระผมด้วยลายมือของเขาเอง และสิ่งที่เขาต้องการหรือประชาชนต้องการนั้น ได้แปลงออกมาเป็นรูปกฎหมาย ยอมรับกิจการและกิจกรรมทั้งหลายที่เขากระทำอยู่ให้ถูกต้องตามกฎหมาย กระผมกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิเชียร จวะลิต :กระผมขอปรึกษาทางสภาด้วย เพราะว่าเรื่องท่านองเดียวกันนี้ ทางรัฐบาลได้มีร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๗ ซึ่งทางสภาได้จัดเข้าระเบียบวาระการประชุม ระเบียบวาระที่ ๒๗ ครับ ซึ่งมีข้อความท่านองเดียวกัน และคล้ายคลึงกัน คือมุ่งที่จะคุ้มครองให้ราษฎรรวมตัวกันเพื่อคุ้มครองตนเอง และก็พ้นจากความรบกวนจากผู้ก่อการร้ายและกันนอกจากนั้นก็ในการแบ่งขององค์ประกอบองค์การนี้ก็มีกรรมการดำเนินกลางและมีอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา ท่านองเดียวกัน และก็นอกจากนั้นก็ยังมีทำให้ตำบลหรือหมู่บ้านที่ตั้งเป็นหมู่บ้านดังกล่าวนี้ออกข้อบังคับได้ มีอำนาจที่จะเปรียบเทียบคดีเล็กๆ น้อยๆ ได้ นอกจากนั้นก็ยังมีคดีเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งไม่เกิน ๕๐๐ บาท ได้ท่านองเดียวกัน และนอกจากนั้นก็ยังมีทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจที่จะออกข้อบังคับเรียกเก็บส่วนเฉลี่ยสำหรับค่าใช้จ่ายในกิจการที่จะดำเนินการไปในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันตำบลหรือเกี่ยวกับการทนุบำรุงตำบล เกี่ยวกับกิจการที่จำเป็นในด้านการครองชีพของราษฎรของตำบลนั้นด้วย กระผมว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก อยากจะขอให้รวมพิจารณาในวาระเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ :ขอบคุณครับ เพื่อให้เรื่องง่ายขึ้นนะครับ ผมขอเรียนถามอาจารย์โตกเตอร์อมรว่า ท่านมีความเห็นอย่างไรตามที่คุณวิเชียรเสนอ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอบคุนครับ ท่านประธานที่เคารพ หลักการของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเสนอมานั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า หลักการอาจจะคล้ายคลึงกัน แต่ว่าเป็นการทำให้เรื่องยุ่งยากมากขึ้น ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๖ ท่านก็ทราบอยู่แล้วว่า หลักการในการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัตินั้น มีความซับซ้อนเพียงใด สภานี้ได้พบความเขยาะครับ, กระผมขอใช้คำอย่างนั้นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติมาฝาก กระผมอยากจะกราบเรียนเพียงสั้น ๆ ว่า ในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๖ นั้นมีสภาตำบลประกอบด้วยกำนันผู้ใหญ่บ้านโดยตำแหน่งทั้งหมด และมีที่ปรึกษาที่จะมีการเลือกตั้งเพียงหนึ่งคนโดยตำแหน่งทั้งหมดมีกรรมการที่จะเลือกตั้งเพียงหนึ่งคน และในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๖ นั้นเองบอกว่า ให้มีการยุบสภา ซึ่งหมายความว่ายุบและจะมีการเลือกตั้งเพียงหนึ่งคน โดยตำแหน่งนั้นย่อมกลับเข้ามาทั้งหมด ดังนั้นกลไกในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๖ กระผมก็ว่ามันเขยอะอยู่มากแล้ว ถ้าหากเอากลไกซึ่งสร้างขึ้นใหม่ผสมเข้าไปอีกครับ กระผมยังไม่รู้ว่าสภาตำบลของท่านนั้นจะเป็นประการใด แต่อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะสงวนหน้าท่านผู้เสนอ กระผมหมายถึงคณะรัฐบาลนะครับ กระผมยินดีที่จะร่วมรับหลักการ แต่ขอให้ร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสานั้นเป็นร่างมาตรฐานครับ กระผมไม่ขัดข้องครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านดอกเตอร์อมรเสนอว่า มีความเห็นว่าจะรวมกันได้ แต่ว่าให้ถือร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสาเป็นหลักในการพิจารณาถ้ารับหลักการแล้ว อย่างนั้นใช้ไหมครับ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอบคุนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพราะฉะนั้นขอความเห็นชอบจากสภาเสียก่อน ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่า ควรนำร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้มาพิจารณารวมกันเป็นวาระเดียวกัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงที่ประชุมให้พิจารณารวมกันต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๑ ท่านผู้ใดจะมีความเห็นอย่างไร โปรดเสนอ

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ ความคิดเกี่ยวกับในเรื่องหมู่บ้านไทยอาสนีดูเผิน ๆ ก็น่าจะสนับสนุนครับ แต่คราวนี้เมื่อเรารับหลักการแล้วให้มีการจัดตั้งขึ้นแล้ว หมู่บ้านไทยอาสนีตามที่ท่านผู้เสนอได้กำหนดไว้ว่า เกี่ยวกับในเรื่องอำนาจและลักษณะในการปกครองตนเองของหมู่บ้านไทยอาสนี ก็ได้ให้อำนาจไว้บางอย่าง ซึ่งผมไม่ทราบว่า อันนี้จะขัดต่อหลักการการเก็บภาษีอากรอะไรหรือไม่ เพราะว่าหมู่บ้านนี้มีอำนาจระเบียบให้จ่ายในหมู่บ้าน มีอำนาจเรียกเก็บเงินเฉลี่ยค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงบ้าน การละเมิดระเบียบของหมู่บ้านกรรมการกลางนี้อาจจะกำหนดโทษปรับ แต่ไม่เกิน ๕๐๐ อะไรพวกนี้นะครับ ผมรู้สึกว่ายานาจเหล่านี้อาจจะซับซ้อนกันในเรื่องของรัฐบาลกลางครับ ถ้าเผื่อว่ามีการพัฒนาต่อไปจะเป็นออโทโนมัส บอดี้ (autonomous body) อะไรขึ้นมาได้ในภูมิภาคขึ้นได้นี้ครับ ผมว่าจะเป็นการขัดแย้งอะไรไหมครับ กับเจ้าหน้าที่มหาดไทยโดยเฉพาะทางฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจ นี่ใครจะขอให้ท่านผู้เสนอได้ชี้แจงพอสมควร แล้วอีกอย่างหนึ่งผมใครจะขอเรียนถามทางฝ่ายมหาดไทยด้วยว่า ได้คอนเซ็ปท์ (concept) อันนี้นะครับ ได้รับความเห็นชอบจากมหาดไทยแล้วหรือยังอย่างไรครับ เพราะว่าเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมหาดไทย

นายเอนก สิทธิประศาสน์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เอนก สิทธิประศาสน์ครับ กระผมมีส่วนร่วมเสนอเรื่องนี้ด้วย และใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงให้ท่านสมาชิกที่ยังสงสัยในหลักการของเรื่องนี้ คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างซึ่งเขียนขึ้นจากทางปฏิบัติอย่างแท้จริง แล้วเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เขียนไว้ในเหตุผลนั้นล้วนแต่เป็นเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นจริง และมีตัวตนจริงอยู่ในจังหวัดอุดรธานีครับ เรื่องหมู่บ้านไทยอาสนีเราได้ดำเนินการกันมาแล้ว

LIRT

เป็นเวลา ๑ ปีเศษ ครั้งแรกก็เริ่มขึ้นที่จังหวัดนครพนม ที่อำเภอมุกดาหาร และเวลานี้ก็เริ่มทดลองปฏิบัติ เริ่มใช้มาแล้วผลที่ได้รับนั้นก็อย่างที่อาจารย์ดอกเตอร์อมรว่า ปรากฏว่าแต่ก่อนนั้นเราอาจจะเข้าใจว่าประชาชนพลเมืองของเราในชนบทนั้นเป็นผู้ที่หย่อนการศึกษาบ้าง เป็นผู้ที่ไม่มีความสามารถในการปกครองตนเองบ้าง เป็นผู้ที้งแล้วแต่จะว่าไป แต่เสร็จแล้วเมื่อเราได้ไปปฏิบัติ ได้ไปทดลองทำในแบบที่ได้กราบเรียนมาในแง่ในลักษณะของร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ปรากฏได้ชัดเจนว่า พี่น้องไทยเราในชนบทนั้นจะสามารถที่ทำงานได้ ถ้าหากเราไว้วางใจเขา ถ้าหากเรามีวิธีที่ปฏิบัติต่อเขาอย่างถูกต้อง กระผมในฐานะที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ด้วย ได้เข้าไปคลุกคลี ได้เข้าไปพบปะสนทนากับพี่น้องประชาชนในชนบทเหล่านั้นแล้ว จะเห็นได้ว่าเขาพร้อมที่จะทำงานเพื่อพัฒนาตัวเขาเอง ในขณะเดียวกันนั้นเขาร้อมที่จะช่วยเหลือแบ่งเบาภารกิจของฝ่ายรัฐบาลเราได้อย่างมากมาย เรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทยได้หยิบยกเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนอยู่แล้ว ตั้งแต่ยังเป็นตัวร่างอยู่ยังไม่ได้เข้าระเบียบวาระด้วยซ้ำ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเองได้เชิญให้กระผมไปร่วมชี้แจง ผลสุดท้ายกระทรวงมหาดไทยก็พิจารณาเห็นชอบด้วยในหลักการ แต่ทว่าได้ขอเปลี่ยนจากหมู่บ้านไทยอาสาซึ่งเป็นระดับสูงกว่าหมู่บ้าน แต่ว่าต่ำกว่าตำบล เป็นลักษณะพิเศษคือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มุ่งหมายที่จะจัดระเบียบการปกครองในลักษณะของความเป็นจริง ไม่ใช่ในลักษณะของกฎหมาย เพราะฉะนั้นบางแห่ง บ้านๆ หนึ่งอาจจะมียากกว่าหนึ่งหมู่บ้าน แต่ว่าจะอยู่ภายในตำบลเดียวกัน แต่กระทรวงมหาดไทยได้เห็นว่าเมื่อได้มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖ ซึ่งเป็นการจัดระเบียบการปกครองตำบลไว้แล้ว กระทรวงมหาดไทยก็ใคร่ที่จะเสริมให้การปกครองตำบลนั้นเข้มแข็งขึ้น ในการประชุมชี้แจงที่กระทรวงมหาดไทยกระผมก็ชี้แจงแล้วว่า ถ้าหากจัดเป็นการปกครองตำบลอย่างธรรมดา ซึ่งเขตตำบลกว้างขวางมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเหนือหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น เขตตำบลแต่ละแห่งนั้น มีประชากรบางแห่งถึง ๗ หมื่นคน ๘ หมื่นคน ไม่สามารถที่จะดำเนินการปกครองตนเองในลักษณะใดๆ ได้ เพราะว่าเนื้อที่กว้างขวาง ประชากรกระจัดกระจายกันอยู่ แต่ถ้าหากจัดในลักษณะร่างหมู่บ้านไทยอาสานั้นแล้ว เราจะจับเอากลุ่มบุคคลซึ่งอยู่จริง ๆ ตามลักษณะของธรรมชาติขึ้นแล้วให้เขาดำเนินการปกครองกันตามโครงสร้างอันนี้ ก็จะได้ผล กระผมก็เรียนถามกระทรวงมหาดไทยว่า ถ้าหากเพียงแต่จะปรับปรุงให้หมู่บ้านที่เราเรียกในร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นตำบลขึ้นมา

LIRT

กระทรวงมหาดไทยจะขัดข้องหรือไม่ กระผมได้รับคำชี้แจงว่า ไม่ขัดข้อง นั่นคือ หมายความว่าตำบลก็จะเกิดขึ้นใหม่ แต่มีลักษณะอาจจะแตกต่างไปจากเดิม คือเนื้อที่แคบเข้า ซึ่งกระผมเห็นว่าก็พอที่จะเทียบเคียงไปได้ และร่างนั้นในท้ายที่สุดกระทรวงมหาดไทยก็เสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ได้พิจารณาเห็นชอบแล้วในหลักการ กระผมขอกราบเรียนในขั้นนี้เพียงแค่นี้ก่อนครับผม ขอขอบคุณครับ

พลเอก ทวีช เสนีวงศ์ ณ อยุธยา : กระผมขออนุญาตเรียนถามท่านเจ้ารองร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสาสมัคร ๒-๓ ประการ คือประการที่หนึ่ง ถ้าหมู่บ้านไทยอาสาสมัครได้จัดขึ้นแล้ว หมายความว่าเราจะเลิกชุดคุ้มครองหมู่บ้านซึ่งปฏิบัติงานไม่ได้ผล ใช่หรือไม่ และอาวุธสำหรับชุดหมู่บ้านไทยอาสาสมัครจะได้มาอย่างไร แต่สิ่งที่กระผมเป็นห่วงอยู่ประการหนึ่งก็คือว่า มีมาตรการกันใดที่จะควบคุมดูแลให้หมู่บ้านไทยอาสาสมัครเป็นฝ่ายของบ้านเมืองโดยแท้จริง กระผมขอเรียนถามครับ

นายเอนก สิทธิประศาสน์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามสองประเด็น ประเด็นแรกเกี่ยวกับชุดคุ้มครองหมู่บ้านหรือชุดคุ้มครองตำบล ซึ่งขณะนี้เราได้ใช้ชุดเหล่านั้นซึ่งเป็นกำลังเรียกว่ากำลังกึ่งทหาร เป็นหน่วยที่จะให้ความคุ้มครองดูแลแก่พี่น้องประชาชนในเขตชนบทซึ่งมีการแทรกซึม ผลจากการที่เราได้ปฏิบัติตามแล้วปรากฏว่าเมื่อได้จัดตั้งหมู่บ้านไทยอาสาสมัครแล้วสามารถที่จะทำให้ประการแรกหมู่บ้านสามารถมีภูมิคุ้มกันให้แก่อตัวเองได้ในเฉพาะหมู่บ้านแต่ละแห่งเหล่านั้น ส่วนชุดคุ้มครองหมู่บ้านหรือชุดคุ้มครองตำบล จะทำหน้าที่เป็นหน่วยกำลังซึ่งให้ความคุ้มครองในลักษณะเคลื่อนที่ อันนี้ที่กระผมจะกราบเรียนนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชุดคุ้มครองตำบลซึ่งเป็นชุดซึ่งใหญ่กว่าและเคลื่อนที่ได้สะดวก ซึ่งเป็นความมุ่งหมายหลักอยู่แล้ว ส่วนชุดคุ้มครองหมู่บ้านนั้นถ้าหากว่าจัดในลักษณะหมู่บ้านไทยอาสาสมัครแล้ว ก็ชอบที่จะปรับความคิดเปลี่ยนให้เป็นชุดคุ้มครองตำบลต่อไป ซึ่งอาจจะต้องประกอบไปด้วยกำลังทางอื่นเสริมด้วย อันนี้กระผมจึงกราบเรียนว่ามีลักษณะของการประสานงานกันได้เป็นอย่างดีครับ ในกรณีเช่นนี้ ประการที่สองสำหรับอาวุธซึ่งประชาชนจะนำมาใช้สอยนั้น โดยหลักการแล้วจะเป็นอาวุธของเขาเอง เขาจัดซื้อหาเอง ในระยะแรกที่เราไปพัฒนาและมีฝนลอบรรณขึ้นนั้น แม้กระทั่งกระบอกไม้ไผ่

LIRT

เขาก็ตัดเอามาครับ ทำเหมือนกับปลองลูกเสือเพื่อเอามาใช้ในการฝึก แล้วปั้นแก้ป เป็นลูกของ
 ต่างๆ บรรดาที่เขาจะพึ่งพาได้ เขานำมาใช้ แล้วปั้นเหล่านี้ถ้าเขามิขึ้นเป็นป็นซึ่งนายทะเบียน
 ท้องถิ่นคือนายอำเภอเจ้าของท้องที่ ก็สามารถที่จะออกไปอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ในด้าน
 การที่เราจะยืนยันให้ความมั่นใจว่าหมู่บ้านเหล่านี้จะเป็นของเราร้อยเปอร์เซ็นต์หรือไม่นั้น
 ถ้าหากดำเนินกรรมวิธีในการก่อตั้งอย่างถูกต้องนะครับ โดยในกฎหมายได้เปิดโอกาสไว้ว่าให้
 มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจะมอบให้นายอำเภอพิจารณาได้นั้น กระผม
 ขอกราบเรียนว่าขณะนี้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในนะครับ ก็ได้มีโครงการ อ.พ.1
 คือโครงการอาสาสมัครพัฒนาป้องกันตนเอง โครงการอาสาสมัครพัฒนาและป้องกันตนเอง
 ขึ้นแล้ว โครงการนี้มีวัตถุประสงค์หลักที่จะดำเนินการฝึกอบรมประชาชนในหมู่บ้าน ซึ่งการ
 ฝึกอบรมนั้นจะทำการฝึกอบรมทั้งในด้านพัฒนา ทั้งพัฒนาอาชีพ พัฒนาเทคโนโลยีทางเกษตร
 ทั่วๆ ไป เท่าที่ประชาชนชนบทจะพึงได้รับการพัฒนาในการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคม
 และในท้ายที่สุดมีการพัฒนาในด้านป้องกันตนเอง เราจะเห็นได้ว่าการฝึกอบรมต่างๆ เหล่านี้
 บางครั้งจะนำผู้รับการฝึกอบรมไปฝึกยัง ณ ที่ตั้งซึ่งเป็นศูนย์อบรม แต่ส่วนใหญ่แล้วเจ้าหน้าที่
 ฝึกอบรมคือวิทยากรนั้นจะเข้าไปฝึกอบรมในหมู่บ้าน ในกรณีที่เข้าไปฝึกอบรมในหมู่บ้านนั้น
 เป็นการสร้างความสัมพันธ์ขึ้นตามลักษณะของการพัฒนาองค์การ ซึ่งเป็นหลักวิชาอยู่ในขณะนี้
 เราถือว่าหมู่บ้านนั้นเป็นองค์การหนึ่ง คณะวิทยากรทั้งหลายซึ่งส่วนใหญ่จะประกอบด้วย
 เจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นนั้นเองครับ คือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ ได้แก่ ผู้บังคับกอง
 ตำรวจบ้าง เกษตรอำเภอบ้าง สหกรณ์อำเภอบ้าง พัฒนาการอำเภอบ้าง พัฒนาการซึ่งประจำ
 ตำบลอยู่บ้าง รวมตลอดถึงครูใหญ่ในโรงเรียนประชาบาลซึ่งอยู่ที่นั่นบ้าง พวกเหล่านั้นจะต้อง
 เข้ามาอบรมเป็นวิทยากร แล้วจึงไปอบรมประชาชนอีกทีหนึ่ง เมื่ออบรมเสร็จแล้วจะใช้เวลา
 ประมาณ ๗-๘ วัน หลังจากนั้นจึงจะให้มีการเลือกตั้งขึ้นจึงจะถือว่าการจัดตั้งหมู่บ้านนั้นได้
 สำเร็จ หลังจากนั้นแล้วคณะวิทยากรทั้งหมดก็จะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนในลักษณะ
 ของการเป็นที่ปรึกษาอันนี้ละครับที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพ
 ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน คือเปลี่ยนแปลงจากความเป็นข้าราชการไปพูดกับ
 ประชาชนนั้น เมื่อเสร็จจากการอบรมเหล่านี้แล้วประชาชนเหล่านั้นจะเรียกคณะข้าราชการ
 นั้นว่า "คุณครู" คุณครูเหล่านี้ก็จะเรียกคณะเหล่านั้นว่า "เป็นพี่น้องกัน" แล้วในแต่ละรอบ

LIRT

เดือน วิทยากรเหล่านั้นก็จะติดตามไปเขียนเขียนไปได้ตามทุกซอกซอญ วิทยากรดังกล่าวนั้น ถ้าหากเป็นการเนืองของการป้องกัน ในหลักการก็จะใช้หน่วยซึ่งมีประสิทธิภาพในการฝึกฝนอบรม เช่น อาจจะเป็นหน่วยทหารในท้องที่ หน่วยกำลังตำรวจตระเวนชายแดนในท้องที่ หรือหน่วยตำรวจภูธรในท้องที่เป็นผู้ฝึกอบรม และเป็นผู้ติดตามผลโดยวิธีการเช่นนี้ กระผมเชื่อว่าเราสามารถที่จะดึงดูดจิตใจของพี่น้องประชาชนชนบทเหล่านั้นให้เป็นของพวกเราได้ อย่างตราบที่กระผมได้ทดลองทำมาแล้ว กระผมยืนยันได้ว่าในพื้นที่ซึ่งเคยเป็น ... ประทานโทษครับ ไม่อยากที่จะกล่าวคำว่า "สีแดง" แต่อยากที่จะกล่าวว่า "ในพื้นที่ซึ่งเข้าไม่ได้" บัดนี้กระผมสามารถที่จะกราบเรียนและเชิญชวนท่านทั้งหลายไปพร้อมกับกระผมได้ทุกเมื่อครับ ทั้งกลางวันและกลางคืนได้ในท้องที่เหล่านั้น ขอขอบคุณครับ

พลเอก เล็ก แนวนวล : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสำหรับเรื่องร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสารักษาดินแดน โดยหลักการแล้ว ผมก็เห็นด้วยในการที่จะเอาหมู่บ้านเป็นหน่วยพื้นฐานในการที่จะพัฒนาและในการป้องกันตนเอง แต่ว่าผมมีข้อสังเกต ๒-๓ ข้อ ซึ่งคิดว่าคงจะได้เป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการที่จะไปพิจารณา ข้อแรกก็คือเรื่องกองกำลังอย่างที่ผมบอก ทวีตเป็นห่วง ผมก็มีความรู้สึกเป็นห่วงเช่นเดียวกัน เพราะว่าที่เขียนไว้เนิ่นๆ เขียนไว้กว้าง ๆ ว่า "จัดกองกำลังขึ้น" ก็น่าจะให้มีข้อความเพิ่มเติมอะไรที่เกี่ยวข้องลักษณะการจัดหน่วยการประกอบกำลัง การฝึก และการติดตามดู ตลอดจนการบังคับบัญชา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่จะให้เป็นฝ่ายเขาฝ่ายเราเนิ่นๆ อยู่กับการบังคับบัญชาสำหรับเรื่องที่กำลังถามมาแล้วนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องอาวุธนี้ ผมคิดว่าควรจะได้กำหนดเลยไปว่า เป็นอาวุธที่จะจัดให้ได้ตามกฎหมายที่มีอยู่ คืออาวุธที่ชาวบ้านใช้ป้องกันตัวเองนั่นเองที่ได้ตามกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่นอย่างปืนลูกซองอะไรพวกนี้นะครับ แต่ว่าสำหรับการฝึกเนิ่นๆ ก็ดังที่ท่านผู้ร่วมเสนอร่างได้ชี้แจงแล้วว่า ก็จะเป็นท่านเองคล้าย ๆ กับชุดคุ้มครองหรืออาศัยตำรวจหรือทหารเป็นผู้ฝึกให้ คือพูดกันไปแล้ว ก็อาศัยการฝึกแบบ อ.ส. เนิ่นเอง หรือหน่วยอาสารักษาดินแดนเนิ่นเอง ซึ่งก็น่าจะได้ให้แผนวกกำลังป้องกันหมู่บ้านนี้สมทบไปฝึกกับหน่วยอาสารักษาดินแดน ซึ่งมีอยู่แล้วในจังหวัด และในอำเภอหรือตำบลนครา และในการเขียนก็ไม่ต้องเขียนยืดยาวอย่างที่ผมอภิปราย คืออาจจะขมวดไว้สั้น ๆ ว่า การจัดตั้งกำลังกองอาสารักษาดินแดน

LIRT

ดินแดนนั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายหรืออะไรทำนองนั้น แต่ในที่นี้จะต้องทำความเข้าใจว่ากฎกระทรวงนี้จะต้องคลุมข้อความทั้งหมดที่ผมได้กล่าวไว้แล้ว นี่อันหนึ่งนะครับ สำหรับอีกอันหนึ่งที่ผมคิดว่าน่าจะได้สังเกต คือว่าผู้รักษาความสงบหมู่บ้าน ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดไว้ ๕ คน ซึ่งโดยจุดมุ่งหมายของหมู่บ้านไทยอาสาที่จัดขึ้นนี้ก็จะมิขนาดโตกว่าหมู่บ้านแต่ว่าเล็กกว่าตำบล ซึ่งก็คิดว่าการที่จะไปกำหนดไว้ ๕ คนนั้นนะ จะเป็นการกระด้างเกินไปก็ควรจะได้ทั้งไว้ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการปกครอง ซึ่งก็ได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ว่ามีหน้าที่รักษาความสงบด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นจำนวนก็ควรจะเป็นไปตามที่คณะกรรมการปกครองหมู่บ้านได้พิจารณาว่า จะเหมาะแค่ไหนกับขอบเขต และก็ความหนาแน่นของประชากรในหมู่บ้านนั้น อีกประการหนึ่งก็สำหรับผู้รักษาความสงบหมู่บ้านนั้นนะก็น่าจะได้มีข้อความที่จะกำหนดให้ผู้รักษาความสงบหมู่บ้านนี้ปฏิบัติงานได้เต็มที่โดยที่ว่าจะอาจจะกำหนดว่า ให้เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอะไรพวกนั้นะครับ ไม่อย่างนั้นแล้วละก็การที่จะไปจับกุมหรือทำอะไรอาจจะมิปัญหาขึ้น นอกจากนั้นแล้วก็เกี่ยวกับที่ปรึกษา ผมก็เห็นว่าสำหรับการกรรมการฝ่ายปกครองนี้ นอกจากปลัดอำเภอแล้ว ก็ควรจะเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจในพื้นที่นั้น เพราะว่ากรรมการปกครองนี้มีหน้าที่ในทางรักษาความสงบอย่างที่ผมกล่าวแล้วนี้ ก็ควรจะให้หัวหน้าสถานีตำรวจนี้เป็นที่ปรึกษา ส่วนกรรมการป้องกันนั้นนะ นอกจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอื่นๆ ที่ได้บัญญัติไปแล้วนั้น ผมเห็นว่าในอำเภอต่างๆ ก็มีปลัดอำเภอฝ่ายป้องกัน ซึ่งมีหน้าที่ในการนี้โดยตรงก็ควรจะให้ปลัดอำเภอฝ่ายป้องกันนี้มาเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการป้องกัน นอกจากนั้นแล้วก็ตามที่ท่านผู้ร่วมเสนอได้กล่าวถึงว่าโครงการ อ.พ.ป. คืออาสาพัฒนาป้องกันหมู่บ้าน ซึ่ง กอ.รมน. ก็ได้รับอนุมัติจาก ค.ร.ม. เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง เพราะฉะนั้นก็น่าจะได้มีการประสานงานกันระหว่างหมู่บ้านไทยอาสา กับ กอ.รมน. ทั้งนี้ผมคิดว่าถ้าหากว่าจะมีการรวมอำนาจแล้วควรจะได้มีเจ้าหน้าที่ของ กอ.รมน. เข้าร่วมด้วย ในสภาเรานี้ก็มี พลเอก สายหยุด เกิดผล อยู่ในสภานี้แล้ว คิดว่าอาจจะช่วยได้มาก ผมก็มีข้อสังเกตเพียงเท่านี้ครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงกระผมก็เป็นผู้หนึ่งที่ลงนามรับรองญัตตินี้ เพราะเห็นว่าเป็นหลักการที่ดีในด้านการกระจายการปกครองตนเองไปสู่ส่วนท้องถิ่น แต่เมื่อได้กลับมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งนั้น กระผมรู้สึกมีข้อข้องใจอยู่

LIRT

ซึ่งอยากจะขอเรียนถามท่านสมาชิกผู้เสนอร่างกฎหมายนี้มา โดยขอให้พิจารณาจากมาตรา ๑๐ ซึ่งในมาตรานี้ได้มีการกำหนดให้ตั้งคณะกรรมการขึ้น ๖ ชุด กระผมพิจารณาแล้วสงสัยว่าจะมีปัญหาเป็นอันมาก ในทางด้านที่ว่าอาจจะไปขัดหรือไปแย้งกับกฎหมายฉบับอื่นๆ ที่มีอยู่เริ่มจากคณะกรรมการ ชุดที่ ๒ ซึ่งปรากฏในหน้า ๓ ร่างกฎหมายนี้คือคณะกรรมการปกครอง กำหนดให้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย อันนี้ก็อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงแล้ว คือไม่มีกำหนดไว้ที่ไหนว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย แล้วจะไปรักษาความสงบเรียบร้อยได้อย่างไร แต่ในขณะเดียวกันถ้าเราจะเติมลงไปให้เป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ก็มีปัญหามากว่าแล้วจะควบคุม เราจะแน่ใจอย่างไรว่า คณะกรรมการปกครองนี้จะรักษาความสงบโดยเป็นกรรม เพราะว่าเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนั้นมีการปกครอง มีผู้บังคับบัญชา มีระเบียบวินัย มีการที่จะสอดส่องดูแลให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่คณะกรรมการปกครองนี้รู้สึกราวจะเป็นคณะกรรมการซึ่งมีอำนาจของตัวเอง และก็ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการกลางเท่านั้นเอง คณะกรรมการชุดที่ ๓ คณะกรรมการป้องกัน มีหน้าที่จัดหน่วยกำลังคุ้มครองหมู่บ้าน อันนี้ดูเผินๆ ก็ดี แต่กระผมคิดไปถึงปัญหาในทางปฏิบัติ ถ้าเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการไปลงกันไปยังชาวบ้านผู้สุจริตตาย โดยเข้าใจว่าเป็นผู้ก่อการร้ายอะไรจะเกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือทหารนี้เรามีกระบวนการของกฎหมายบ้านเมืองอยู่แล้ว แต่ว่าถ้าหากว่าคณะกรรมการป้องกันไปยังเขาตายโดยเข้าใจผิด นี่ อะไรจะเกิดขึ้น กระผมไม่แน่ใจ คณะกรรมการคลังในชุดที่ ๔ นั้น มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินของหมู่บ้าน อันนี้เกี่ยวโยงไปถึงมาตรา ๓๓ ซึ่งกำหนดว่า คณะกรรมการคลังมีอำนาจออกกระเบียบเรียกเก็บเงินส่วนเฉลี่ยสำหรับค่าใช้จ่ายในกิจการที่ทำนุบำรุงหมู่บ้านได้ตามความจำเป็น อันนี้ก็คือเป็นการเก็บภาษี แต่ว่าไม่มีระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีการอะไรทั้งสิ้น ว่าจะให้เก็บอย่างไรบอกแต่ว่าตามความจำเป็น นอกจากนั้นเมื่อเก็บเงินแล้วยังตั้งกองทุนประจำหมู่บ้านไทยอาสา แล้วก็คณะกรรมการนี้ก็มีอำนาจที่จะใช้จ่ายได้ กระผมสงสัยเหลือเกินว่า อันนี้มันจะมาเข้ากับระบบการปกครองบ้านเมืองของเราได้อย่างไร แม้แต่รัฐบาลกลางการจะเก็บภาษีก็ต้องมีกำหนด กฎเกณฑ์ที่แน่นอน แต่นี้เรามอบอำนาจคณะกรรมการกลางที่จะไปกำหนดอย่างไรก็ได้ตามความจำเป็น กระผมอยากจะขอความแน่ใจจากท่านผู้เสนอในชุดที่ ๕ คณะกรรมการอนามัยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล อันนี้จะมีปัญหาไปเกี่ยวข้องกัฏกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการ

LIRT

ประกอบโรคศิลปะหรือไม่ ถ้าไปรักษาชาวบ้านแล้ว แล้วชาวบ้านตาย อะไรเกิดขึ้น แล้วในการรักษาเนั้นเนื่องจากว่าไม่ได้เป็นแพทย์ที่มีประกาศนียบัตรประกอบโรคศิลป์ ทำได้หรือเปล่า ถ้าผิดกฎหมายแล้วจะอย่างไร คณะกรรมการชุดต่อไป คือศึกษาและวัฒนธรรมมีหน้าที่ให้การศึกษาประชาชนแล้วถ้าไปตั้งโรงเรียนขึ้นมา แล้วมันจะเป็นโรงเรียนเถื่อนหรือไม่ เพราะว่ากฎหมายว่าด้วยการศึกษาประชาชนก็มีอยู่ ทั้งหมดนี้ไม่ได้หมายความว่ากระผมจะไม่เห็นด้วยกับหลักการใหญ่ แต่ว่ากระผมเป็นห่วงว่า ท่านผู้เสนอนั้นได้เตรียมการที่จะวางมาตรการต่าง ๆ ในเมื่อถ้าสถานี่ผ่านกฎหมายไปแล้วนี้สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยไม่ขัดกับกฎหมายรายอื่น ๆ หรือไม่ว่าอย่างไรร่าง กระผมขอทราบความคิดเห็นของผู้เสนอ ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจโท จารัส มังคลารัตน์ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมมีความข้องใจอยู่หลายประการ คือว่าอย่างนี้ครับ คือการปกครองในปัจจุบันนี้ก็ถือว่า การให้ในความปลอดภัยแก่ประชาชนในส่วนภูมิภาคนั้น มีจังหวัด มีอำเภอ มีกิ่งอำเภอ มีตำบล และหมู่บ้าน และในทุกกระด้นนี้มีตำรวจอยู่ประจำ คือจังหวัดก็มีผู้กำกับกับการตำรวจจังหวัด อำเภอก็มีผู้บังคับกองสถานีตำรวจภูธรอำเภอ และกิ่งก็มีหัวหน้ากิ่ง และตำรวจตำบลก็มีหัวหน้า และตำรวจหมู่บ้านก็มีหัวหน้าอยู่ ที่นี้เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ในการแต่งตั้งหรือในการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของข้าราชการตำรวจนี้ก็ออกไปจากกระทรวงมหาดไทยและกรมตำรวจ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วในการบริหารต่าง ๆ ซึ่งทั้งนี้ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๐ ระบุไว้เกี่ยวกับคณะกรรมการปกครอง คณะกรรมการป้องกัน ซึ่งทั้งนี้ให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับตำรวจ คือ บำบัดทุกข์บำรุงสุขของราษฎร รักษาความสงบเรียบร้อย อันนี้มันก็เป็นหน้าที่โดยเฉพาะอยู่กับตำรวจแล้ว หรือฝ่ายปกครองแล้ว และคณะกรรมการป้องกันก็มีหน้าที่เช่นเดียวกัน ผมก็ยังข้องใจอยู่ว่าตำรวจตำบล ตำรวจหมู่บ้าน หรือตำรวจอำเภอซึ่งมีหน้าที่ผูกสัมพันธ์กันอยู่ในปัจจุบันนี้กับตำรวจชายแดน ซึ่งในบางท้องถิ่นนั้นมีตำรวจชายแดนประจำอยู่ อันนี้ยังไม่มีส่วนประกอบอยู่ในนี้ และนอกจากนั้นถ้าท่านได้พิจารณามาตรา ๒๒ แล้วจะเห็นว่า ที่ปรึกษาที่ปรึกษาในที่นี้จะเห็นว่าเมื่อพัฒนาการและก็มีปลัดอำเภอ ผู้บังคับกองไม่มี มีไปเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจตำบลเลย กิ่งก็ไม่มีแล้ว แล้วกิ่งเอาเขาไปไว้ที่ไหนครับ หัวหน้ากิ่ง ซึ่งเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ในนี้ไม่มี แล้วพอไปถึงหัวหน้าสถานีตำรวจตำบล หัวหน้าสถานีตำรวจตำบล

LIRT

ต่อไปในขณะนี้บางตำบลได้มีนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรและต่อไปก็เป็นตำรวจชั้นสัญญาบัตร และยังมีตำรวจหมู่บ้านอีก ซึ่งมียศเป็นจ่าหรืออะไรก็ตาม ยังมีอีกครับตำรวจหมู่บ้าน บางตำบล ในภาคอีสานยังมีอยู่ แต่ในส่วนที่เป็นที่ปรึกษานี้ในนี้ไม่ได้ระบุหรือไม่ได้กำหนดไว้ ซึ่งทั้งนี้การ แต่งตั้งหรืออะไรตามนั้น ก็ต้องไปจากกระทรวงมหาดไทย และไปจากกรมตำรวจ ซึ่งให้ดำเนินการตามระเบียบราชการ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ผมก็ยังข้องใจอยู่ว่า ในการปฏิบัติหน้าที่นี้ครับ ซึ่งทาง กรมตำรวจนี้ไม่ได้มีส่วนไปทราบเกี่ยวกับเรื่องหมู่บ้านไทยอาสา โดยที่ไม่ทราบว่าได้เชิญผู้มี หน้าที่เกี่ยวกับในด้านนี้ไปร่วมพิจารณาหรือเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งผมได้ดูแล้วรู้สึกว่ หลักการนั้นชอบละครับ แต่ว่าในทางปฏิบัตินี้ มันมีหลายประเด็นหรือหลายประการด้วยกัน ที่ยังรู้สึกจะขวาง ๆ กันอยู่ หรือยังไม่สอดคล้องต้องกันแนเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อให้ ความรอบคอบละครึ่ ผมขอให้พิจารณาโดยละเอียดสักครั้งเถอะครับ เพราะว่าหมู่บ้านไทยอาสา นี้ มันจะมีไปทั่วทุกกระแ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ในการปฏิบัติงานต่างๆ นี้ มันจะเกิดความขัดแย้ง หรือเกิดการที่ไม่ประสานงานกัน เพราะแต่ละถิ่น แต่ละภูมิสำเนา หรือแต่ละอะไรต่างๆ ตาม ที่กล่าวนี้ มันมีอีกหลายหน่วยด้วยกันอย่างบางหน่วยก็มีชุดคุ้มครอง บางหน่วยก็มีตำรวจ ชายแดน บางหน่วยก็มีตำรวจตำบล บางหน่วยก็มีตำรวจหมู่บ้าน ซึ่งในปัจจุบันก็ยังคงอยู่ อันนี้เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วผมก็ขอความกรุณาให้พิจารณาโดยรอบคอบด้วยครับ ขอขอบคุณ

นายอมร จันทรสมบูรณ์ : ขอขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมขอบคุณ ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่ได้ให้ข้อสังเกต และกระผมก็ไม่แน่ใจว่ากระผมจะจดจำได้หมด หรือเปล่า แต่กระผมจะเรียงตามเป็นข้อ ๆ ตามที่ท่านสมาชิกได้ให้ข้อสังเกตดังต่อไปนี้ กระผม นั้นมุ่งหมายอยู่ว่าการกระจายอำนาจนั้นเป็นเรื่องที่จะให้ชาวบ้านรับผิดชอบด้วยตนเอง ส่วนที่ เขาจะเป็นฝ่ายเขาหรือฝ่ายเรานั้น ในทางส่วนตัวกระผมนั้น กระผมถือว่าถ้าระบอบการปกครอง ของเราแก้ปัญหาของเขาได้ เขาก็เป็นฝ่ายเรา และโครงสร้างนี้จึงวางมาตรฐานขึ้นด้วยการให้ราษฎร นั้นควบคุมและดูแลการปฏิบัติงานทั้งหลายด้วยตนเอง กระผมอยากจะเริ่มต้นด้วยข้อสังเกต ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านสุดท้ายซึ่งเป็นตำรวจได้กล่าวขึ้นไว้ก่อน ท่านได้กล่าวถึงเกี่ยวกับ ตำรวจซึ่งเป็นผู้ที่ไปจากอำนาจส่วนกลาง ท่านมองรูปบังคับบัญชานั้นออกไปจากส่วนกลาง ส่วนกระผมนั้นมองตำรวจนั้นในตำรวจท้องถิ่น เมื่อเข้านี้เราได้ผ่านพระราชบัญญัติกรุงเทพ

LIART

มหานครได้มีการตำรวจท้องถิ่นอยู่แล้ว ระบุอยู่ในมาตราใดมาตราหนึ่ง ซึ่งท่านคงจะจำได้ด้วยเหตุนี้กระผมอยากจะวางโครงสร้าง อยากจะย่อโครงสร้างว่าในการปกครองท้องถิ่นของคณะกรรมการของหมู่บ้านไทยอาสนั้นมีอะไรบ้าง ถูกต้องครับ เรามีกองทุน เรามีการเก็บให้อำนาจคณะกรรมการกลางนั้นเก็บภาษีตามความจำเป็น อันนี้ความจริงคือภาษีท้องถิ่นครับ แต่ทำไมกระผมถึงไม่เรียกภาษีท้องถิ่น เทศบาลก็มีภาษีท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็มี แต่เพราะเหตุใดกระผมจึงไม่เรียก ที่กระผมไม่เรียกก็เพราะว่าชาวบ้านเขาเห็นว่าภาษีนี้รัฐเก็บครับ เก็บเอาไปให้ส่วนกลาง แต่กระผมอยากจะให้เขาระลึกว่าภาษีท้องถิ่นนั้นก็คือเงินกองทุนประจำหมู่บ้าน เมื่อเขาเข้าใจในกองทุนประจำหมู่บ้าน ต่อไปเมื่อเขาขยายเป็นเทศบาลตำบล เขาก็รู้ว่าสิ่งที่เกิดหรือสิ่งที่เราเรียกว่าภาษีท้องถิ่นนั้นคืออะไร ดังนั้นโครงสร้างนี้จึงเป็นโครงสร้างเบื้องต้น เราไม่เรียกภาษีท้องถิ่น แต่เราเรียกว่ากองทุน เก็บตามความจำเป็น จำเป็นอย่างไรรใครควบคุม การควบคุมนั้นอยู่ภายในหมู่บ้านนั่นเองครับ คือการปลดบุคคลต่าง ๆ ออกโดยการให้ประชาคมติ เราไม่ได้ใช้บังคับบัญชาออกไปจากส่วนกลาง เราจะกระจายอำนาจหน้าที่ส่วนน้อยไปให้ท้องถิ่น และให้ท้องถิ่นนั้นควบคุมตัวบุคคล เมื่อถึงนี้กระผมได้พูดถึงภาษีท้องถิ่นซึ่งเรียกใหม่ในรูปว่ากองทุนประจำหมู่บ้านผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้าน ความจริงก็คือตำรวจท้องถิ่นและอำนาจเปรียบเทียบนั้นความจริงก็คือผู้พิพากษาท้องถิ่น จัสติคออฟเดอะพีซ (justice of the peace) แต่ว่าเราให้แต่อำนาจเปรียบเทียบ ดังนั้นโครงสร้างนี้จึงเป็นโครงสร้างฐานครับ เป็นโครงสร้างขั้นเริ่มต้นของการปกครองท้องถิ่น ท่านเป็นห่วงว่าคณะกรรมการต่าง ๆ เหล่านี้จะทำหน้าที่ประการใด กระผมขอมาถึงท่านสมาชิก กระผมขอภัยที่เอียนาม คืออาจารย์ไพจิตร ทุกอย่างต้องทำตามกฎหมาย คณะกรรมการปกครองนั้นมีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขรักษาความสงบเรียบร้อย อันนี้ก็ต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย กระผมอยากจะให้สังเกตว่าในมาตรา ๓๘ นั้นนะครับ เกี่ยวกับเรื่องอำนาจการแต่งตั้งนั้น ผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้านก็จะมี การแต่งตั้ง พูดกันง่าย ๆ ก็โดยการเสนอแนะของคณะกรรมการปกครองและนอกจากนั้นก็มีอยู่ มาตราหนึ่งนะครับ ซึ่งกระผมให้หัวหน้าประจำหมู่บ้านนั้น มีอำนาจเหมือนกับผู้ใหญ่บ้านและ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นการรับโครงสร้างของสภาตำบล คณะกรรมการอนามัยมีหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ไม่ได้หมายความว่ารักษาพยาบาลเอง แต่หมายความว่าไปจัดหาขอความช่วยเหลือเหลือจากรัฐ หรืออาจจะไปจ้างเขามา มาทำหน้าที่รักษาพยาบาลโดยบุคคลนั้นจะต้องมี

LIRT

อำนาจหน้าที่ที่จะให้รักษาพยาบาลตามกฎหมาย คณะกรรมการการคลังก็คือเรื่องการเงินเก็บภาษีท้องถิ่นนั่นเองครับ บางท่านมีปัญหากับว่า คณะกรรมการผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้านนั้นจะมีอำนาจอย่างไร กระผมขอให้ดูมาตรา ๓๘ วรคสองนะครับ กระผมเขียนไว้ว่า “ผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้านมีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย” คำว่า “มีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย” นั้น มีความหมายครับ เพราะเป็นคำที่ถอดมาจากประมวลวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งทำให้ผู้รักษาความสงบประจำหมู่บ้านนั้นมีอำนาจหน้าที่ในการเกี่ยวกับการจับกุมนะครับ ส่วนอำนาจสอบสวนนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งนะครับ อันนี้กระผมก็ไม่แน่ใจว่าจะตอบท่านได้หมดหรือเปล่า ส่วนในเรื่องการฝึกอบรมหรือตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นทหาร ท่านเกรงอำนาจบังคับบัญชา กระผมอยากจะระลึกว่า กระผมนั้นไม่ได้เป็นทหาร กระผมนั้นระลึกว่า ถ้าเราต้องการให้เขาเป็นฝ่ายเรานั้น ไม่ได้อยู่ที่อำนาจบังคับบัญชาครับ แต่อยู่ที่จิตใจ คนไทยนั้นยังคงเป็นคนไทยอยู่เสมอ เรามีชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ถ้าหากว่าเราใช้ระบอบการปกครองของเรานั้นแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ การกระจายอำนาจนั้นจะช่วยให้การขัดแย้งระหว่างข้าราชการของรัฐกับประชาชนนั้นลดน้อยลง ด้วยเหตุนี้เองกระผมไม่ได้มองอย่างที่ท่านหลาย ๆ ท่านว่า คือว่า การที่จะเป็นฝ่ายเรา เกิดจากอำนาจบังคับบัญชา การที่จะเป็นฝ่ายเรานั้นอยู่ที่ระบอบการปกครองนี้ต้องแก้ปัญหาของเขาให้ได้ และเขาจะเป็นประชาธิปไตยด้วยจิตด้วยใจ เพราะว่าเขาเป็นคนไทย เรามีชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ขอบคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และถือว่าเป็นแนวความคิดที่ดี เป็นความคิดริเริ่มที่ดี เหมาะสมกับกาลเวลา และเป็นการสร้างจุดรวมระหว่างทางราชการฝ่ายปกครองและประชาชนในท้องถิ่น เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ความไม่เข้าใจกันระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคนั้น คือจุดอ่อนซึ่งทำให้ประเทศชาติเราและประชาชนประสบปัญหาอยู่เงิ่นที่เดือดร้อนและไม่มีความสุขอยู่ดังเช่นที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เมื่อผู้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้มา กระผมจึงขอสนับสนุนด้วยความจริงใจ และก็คิดว่าเป็นสิ่งที่เหมาะที่ควร แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า กรรมวิธีและการดำเนินการเพื่อให้กรรมการต่าง ๆ ตามร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา นี้ ให้เป็นไปในลักษณะที่กลมกลืนกันระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ผู้รับผิดชอบในภูมิภาคนั้น ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ทางด้านอำเภอ เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ส่วนการปกครองทางด้าน

LIRT

ได้ก็ตาม ให้ประสมประสานกันเป็นการผนึกกำลังรวมกันแล้ว กระผมว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งดีและจะเป็นจุดรวมที่จะขจัดปัญหาความแตกแยกที่เป็นอยู่ในขณะนี้ในบ้านเรา และสิ่งนี้คือสิ่งที่ขจัดความเลวร้ายที่จะเข้ามาสู่บ้านเรา ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่จะเป็นลัทธิหรือเป็นสิ่งที่เป็นการกระทำ หรือเป็นการกระทำโดยกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดก็ตาม เพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ และขอได้รับความกรุณาจากสภาแห่งนี้ด้วย ขอขอบคุณ

พลโท สายหยุด เกิดผล: ท่านประธานสภา และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเพื่อความมั่นใจของท่านสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมใคร่ขอเรียนข้อเท็จจริงและประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีข้อข้องใจให้ทราบเพิ่มเติมจากที่ท่านสมาชิกได้ชี้แจงแล้ว ในฐานะที่กระผมเองได้ทำงานอยู่ในหน่วยงานที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายใน และกระผมใคร่ขอเรียนว่า กระผมใคร่ขอกล่าวแทนในนามของข้าราชการพลเรือนตำรวจ ทหาร ซึ่งทำงานอยู่ที่หน่วยงานนี้ ประเด็นข้อที่ ๑ ก็คือเรื่องการประชุมงานระหว่างฝ่ายตำรวจ ฝ่ายทหาร ฝ่ายพลเรือน เกี่ยวกับแนวความคิดอันนี้ ซึ่งขณะนี้ออกมาเป็นรูปร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งความจริงแนวความคิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ทดลองปฏิบัติแล้วด้วยการใช้อำนาจหน้าที่ทางบริหารของผู้ที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการ โดยเฉพาะก็คือผู้ว่าราชการจังหวัดที่สำคัญก็มีอยู่ ๒ จังหวัด คือจังหวัดนครพนมกับจังหวัดอุดรธานี ที่เริ่มต้นก่อนก็คือจังหวัดนครพนม และได้เริ่มมาตั้งแต่เมื่อปี ๒๕๑๕ จากการปฏิบัติเราก็ได้มีเจ้าหน้าที่ทางส่วนกลางทั้งฝ่ายตำรวจ ทหารและพลเรือนที่เกี่ยวข้องไปศึกษา และเราใช้เวลาอีก ๑ ปีเศษในการเขียนแนวทางปฏิบัติขึ้นเป็นคู่มือ ต่อจากนั้นก็ได้นำเสนอรัฐบาลเพื่อขอให้ได้อนุมัติโครงการซึ่งสมาชิกผู้มีเกียรติได้เรียนชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ ที่เราเรียกว่าอาสาพัฒนาป้องกันตนเองหรือ อ.พ.ป. ขณะนี้ทางรัฐบาลก็ได้อนุมัติแล้ว ซึ่งเราเชื่อมั่นว่าในการดำเนินการตามโครงการนี้และถ้าได้มีพระราชบัญญัติเสริมขึ้นก็จะเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น คือทำให้การดำเนินการตามโครงการนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและก็ทำสิ่งที่ฝ่ายบริหารได้ดำเนินการอยู่ขณะนี้ให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องตามกฎหมาย ในโครงการนี้ก็ดีและก็ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ดี ขึ้นอยู่กับแนวความคิดที่ว่าในการรักษาความสงบและความมั่นคงในหมู่บ้าน ในเหตุการณ์ที่เกิดจากสภาพปกติที่มีโจรผู้ร้ายธรรมดา นั้นจำเป็นจะต้องอาศัยพลังจากราษฎรในหมู่บ้านนั่นเอง ดังนั้นเราจึงจำเป็นที่จะต้องหาทาง

LIRT

ที่จะทำให้หมู่บ้านได้มีความเข้มแข็งขึ้น จากที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวว่า เรามีเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง มีตำรวจ ทหารอยู่พร้อมมูลนั้น กระผมคิดว่าเป็นการเพียงพอ ถ้าหากว่าสภาพเหตุการณ์อยู่ในภาวะปกติ แต่ถ้าหากว่าในหมู่บ้านที่มีเหตุการณ์เกินจากสภาพปกติแล้วโครงสร้างที่เรามีอยู่นั้นเท่าที่ได้ปฏิบัติมาไม่เพียงพอ ดังนั้นในการแก้ปัญหาในระยะต้น ๆ เราจึงได้จัดที่เรียกว่า "ชุดคุ้มครองหมู่บ้าน" ซึ่งนั้นก็หมายความว่าใช้กำลังที่มีโครงสร้างอยู่เดิมคือ ตำรวจและราษฎรเข้าร่วมกันเพื่อไปให้ความคุ้มครอง เท่ากับไปให้กำลังแก่ราษฎรในหมู่บ้านที่ห่างไกล ซึ่งก็เป็นผลดี และผลดีอันนี้เป็นผลดีชั่วคราวซึ่งต่อมาก็ทำให้ท่านสมาชิกได้ยกขึ้นเป็นประเด็นเมื่อสักครู่ที่ว่าปัญหาอาวุธ เราจะควบคุมกันได้อย่างไร และก็จิตใจเราจะมั่นใจได้แค่ไหน เรื่องนี้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกอบกับการดำเนินการของรัฐบาลด้วยการดำเนินการตามโครงการ อ.พ.ป. จะทำให้เราสามารถแก้ปัญหานี้ได้ คือในหลักการเกี่ยวกับอาวุธนั้น ถ้าหากว่าเป็นอาวุธสงครามก็จำเป็นจะต้องอยู่ในมือของผู้ที่อยู่ในเครื่องแบบ จะเป็นตำรวจก็ดี ทหารก็ดี อาสาสมัครก็ดี ที่เราเรียกว่าอาสาสมัครติดอาวุธแล้วก็ต้องมีการควบคุมบังคับบัญชา สำหรับในหมู่บ้านนั้นก็จะมีอาวุธที่ต้องตามกฎหมาย ถ้าหากว่ามีความจำเป็นเกินกว่าอาวุธที่ถูกต้องตามกฎหมายก็จำเป็นที่จะต้องให้เพิ่มเติมด้วยการยืมหรือมีมาตรการในการควบคุม เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าในเรื่องอาวุธที่จะให้กับราษฎรในหมู่บ้านตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ดี หรืออาวุธที่อยู่ในมือของราษฎรในรูปแบบ ๆ ก็ดี ก็จะได้มีการจัดระเบียบกันหลังจากที่ได้ดำเนินการตามโครงการ อ.พ.ป. และด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ส่วนในด้านจิตใจนั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่ก็ได้เรียนให้ทราบแล้วว่าขึ้นอยู่กับความมั่นใจในราษฎรของเรา และเชื่อว่าเราจะดำเนินการได้ด้วยการส่งเสริมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยในโครงการ อ.พ.ป. นั้นเราจะได้มีการฝึกอบรมและสนับสนุนในด้านการพัฒนาเป็นหลักใหญ่ให้แก่ราษฎร ซึ่งจะทำให้มีการผูกพันกับทางฝ่ายปกครองในทางจิตใจ ในแง่ที่เกี่ยวกับการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่นั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่ก็ได้เรียนชี้แจงแล้ว ซึ่งกระผมเห็นว่าในทางปฏิบัติเท่าที่กระผมได้ไปศึกษาและก็ได้ไปเรียนรู้จากผู้ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ก็ปรากฏว่าเราสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่มีอยู่ได้ ส่วนเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่มีความจำเป็นตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอแนะไว้ว่า ควรจะมีเพิ่มเติมเกี่ยวกับเป็นที่ปรึกษาขึ้น สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องตามหลักการนี้ ฯ กระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่

LIRT

สามารถดำเนินการได้ และกระผมเองก็มีข้อใคร่จะเสนอซึ่งก็อาจจะสามารถดำเนินการได้ในชั้นพิจารณาก็คือ ชื่อเกี่ยวกับหมู่บ้านไทยอาสา ซึ่งกระผมได้เรียนหารือกับท่านสมาชิกแล้วก็รู้สึกว่าการเห็นชอบหรือท่านสมาชิกส่วนใหญ่เห็นชอบคำว่า “ไทยอาสา” เราก็อาจจะตัดคำว่า “ไทย” อาจจะตัดออกได้ เพราะว่าพระราชบัญญัตินี้ต้องการที่คลุมทั่ว ทั่วประเทศ บางครั้งราษฎรในท้องถิ่นอาจจะเข้าใจผิดว่า เราเน้นในเรื่องเชื้อชาติ ซึ่งความจริงแล้วคำว่า “ไทย” ในที่นี้ก็คือคนไทยทุกคน ถ้าหากว่าจะเกิดเข้าใจผิดเช่นนั้นก็อาจจะตัดออกได้ ในเรื่องเกี่ยวกับบ้านหมู่บ้านเรามีหมู่บ้านอยู่แล้ว ซึ่งเป็นหน่วยเล็กที่สุดในโครงสร้างของเรา แล้วก็เรามีตำบล สำหรับหมู่บ้านไทยอาสาที่อยู่ตรงกลาง ก็อาจจะเขียนว่า “กลุ่มหมู่บ้าน” นี่ถ้าหากว่าเป็นกลุ่มหมู่บ้านอาสาอาจจะสั้นไป ก็อาจจะเต็มได้ว่าเป็นอาสาพัฒนาป้องกันตนเอง ทั้งนี้ก็แล้วแต่ท่านสมาชิก เรื่องที่กระผมใคร่ขอทราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจแก่ท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติก็มีเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ เราได้ใช้เวลาอภิปรายมานานพอสมควร แล้วก็ท่านที่อภิปรายทั้งหมดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติก็มี ๑๒ ท่านแล้วผมขอเรียนหารือว่า จะลงมติกันได้หรือยัง ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าควรจะปิดอภิปรายลงมติได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายได้

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. ของคุณอมร และคุณเอนก เป็นผู้เสนอกับ

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว คุณอมรท่านเสนอไว้ว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ นั้น จะขอให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. เป็นหลัก อันนี้กระผมก็ใคร่ขอความเห็นจากที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าอีกร่างหนึ่งมันเป็นร่างของรัฐบาล ทางรัฐบาลจะมีอะไรเรียนให้ที่ประชุมทราบไหมครับ

นายสมภพ โทตระกูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลไม่มีอะไรที่จะเรียนให้ทราบครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นกระผมขอความเห็นจากที่ประชุมยืนยันอีกทีหนึ่งว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ จะใช้ร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. เป็นหลักในการพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสา พ.ศ. เป็นหลักในการพิจารณา

นายอมร จันทรมบูรณ์ : กระผมขอดำเนินการตามแนวของรัฐบาลครับ ขอใช้
กรรมวิธีการเต็มสภา โดยมีคณะทำงาน ๗ ท่าน แล้วก็ส่งมาในวันพรุ่งนี้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอมติจากที่ประชุมครับ
ว่าให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้โดยใช้กรรมวิธีการเต็มสภา และให้ตั้งกรรมวิธีการพิเศษไป
พิจารณาอีกชั้นหนึ่งตามข้อบังคับ ถ้าจะให้พิจารณาโดยกรรมวิธีการเต็มสภาโดยสมาชิกเสนอ
ต้องมีผู้รับรอง ๓๐ ท่าน ท่านผู้ใดเห็นด้วยในการพิจารณาโดยใช้กรรมวิธีการเต็มสภา โปรด
ยื่นขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกรายชื่อขึ้นรับรองครบจำนวน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญอาจารย์อมรเสนอรายชื่อ
กรรมวิธีการ

นายอมร จันทรมบูรณ์ : กระผมอยากจะเรียนถามว่า ทางรัฐบาลจะเสนอรายชื่อ
๓ ท่านใหม่ครับ

นายสมภพ โตตระกูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอมอบให้อยู่ในดุลพินิจของท่านสมาชิก

นายอมร จันทรมบูรณ์ : กระผมขอเสนอ ๗ ท่าน คือกระผมขอเสนอคุณเอนก
สิทธิประศาสน์

(มีสมาชิกรายชื่อขึ้นรับรอง)

พลเอก เล็ก แนวมาลี : กระผมขอเสนอ พลเอก สายหยุด เกิดผล

(มีสมาชิกรายชื่อขึ้นรับรอง)

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ พลตำรวจโท จำรัส
มังคลารัตน์ ครับ

(มีสมาชิกรายชื่อขึ้นรับรอง)

นายเอนก สิทธิประศาสน์ : กระผมขอเสนอ คุณวิเชียร จะวะลิตครับ

LIRT

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายวิเชียร จະวะลิต : กระผมขอเสนอ นายอมร จันทรสมบูรณ์

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา : กระผมขอเสนอ นายอรรถ วิสูตรโยธาภิบาล

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายวิเชียร จະวะลิต : กระผมขอเสนอ นายชลอ ธรรมศิริ ครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบ ๗ ท่านแล้ว จะมีท่านผู้ใด
เสนอต่อไปอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอชื่ออีก)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอชื่ออีก ก็ถือว่า
ที่ประชุมได้เสนอ ๗ ท่านแล้ว ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภา อ่านรายชื่อกรรมการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อกรรมการ คือ

๑. นายเอนก สิทธิประศาสน์ ๒. พลเอก สายหยุด เกิดผล ๓. พลตำรวจโท จารัส มังคลารัตน์
๔. นายวิเชียร จະวะลิต ๕. นายอมร จันทรสมบูรณ์ ๖. นายอรรถ วิสูตรโยธาภิบาล
๗. นายชลอ ธรรมศิริ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเรียนถามอย่างที่เคยถาม
ท่านกรรมการพิเศษมาแล้วนะครับ ผมรู้สึกที่พลเอก สายหยุด ท่านจะเป็นผู้อาวุโสมากใน
กรรมการนี้ จึงขอเรียนถามว่าท่านจะดำเนินการเรียกประชุมและก่อกำหนดเสนอมาได้
เมื่อไหร่ครับ

พลเอก สายหยุด เกิดผล : เสนอพรุ่งนี้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านบอกว่าจะเสนอเข้าพรุ่งนี้ ก็เห็นจะพอดีเข้าบรรจระเบียบวาระได้ ขอขอบคุณมากครับ

ผมได้รับหนังสือจากรัฐบาลฉบับหนึ่งบอกว่า ตามที่ร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ได้รับการบรรจุระเบียบวาระเป็นเรื่องด่วน เป็นเรื่องที่ ๑ ในระเบียบวาระประชุมวันศุกร์นี้นั้น โดยที่อาจจะมีส่วนเสนอเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา ผมจึงใคร่ขอให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หลังจากร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสาด้วย ซึ่งตามข้อบังคับประธานมีอำนาจที่จะบรรจุเข้าวาระในการประชุม แต่ผมคิดว่าไม่อยากจะใช้อำนาจนั้น เพราะว่าเป็นการพิจารณาซึ่งอาจจะพิจารณาในวันพรุ่งนี้ก็ได้อีก จึงขอความเห็นจากที่ประชุมว่า จะให้ยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นพิจารณาต่อจากร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสาในวันนี้หรือไม่ หรือจะให้พิจารณาในวันพรุ่งนี้ก็แล้วแต่ที่ประชุมครับ

นายแพทย์ อมาตย์กุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ แต่กระผมมีความสงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติทุก ๆ ฉบับที่ได้ผ่านวาระที่ ๑ และผ่านกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ นั้น สภานี้จะพิจารณาให้เสร็จสิ้นในวันพรุ่งนี้ใช่หรือไม่ครับ แล้วท่านประธานจะจัดระเบียบวาระประการใด กระผมขอความกรุณาท่านช่วยกรุณาชี้แจงด้วยครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นความเห็นของผมเอง คือร่างพระราชบัญญัติก็ค้างอยู่วาระหลายเรื่องด้วยกัน พรุ่งนี้ท่านประธานสภานิติบัญญัติของเรา ก็จะกลับมาดำเนินการประชุม ผมคิดว่าท่านคงพยายามที่จะดำเนินการประชุมให้สภานี้พิจารณาเป็นร่าง ๆ ไปจนเสร็จ ถึงจะต้องขยายเวลาเพิ่มขึ้นก็คงจะพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปในวาระที่ ๒ ที่ ๓ ทุกเรื่อง ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น ผมขอมติจากที่ประชุม ที่ประชุมนี้จะเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ยกร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งเป็นร่างของรัฐบาลขึ้นพิจารณาในวันนี้ หรือจะให้พิจารณาเป็นลำดับแรกในวันพรุ่งนี้ ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าควรพิจารณาในวันนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรยกขึ้น
มาพิจารณาเป็นลำดับแรกในวันพรุ่งนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
ยกขึ้นมาพิจารณาเป็นลำดับแรกในวันพรุ่งนี้

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมตั้งใจในเรื่องที่จะเอาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสื่อสารอะไรขึ้นมาเป็นลำดับแรก เพราะว่าสิ่งที่สภาขณะนี้ค้างอยู่แล้วสองอัน ถ้าจะนั่งอย่างไรขอความกรุณาว่าสิ่งที่กรมการติ่มสภาก็กรมการติ่มสภานี้มอบให้เวคกิ้งกรุป (working group) ๒ อันไปปฏิบัติงาน คือเกี่ยวกับเรื่องเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและที่หมู่บ้านไทยอาสา กระผมว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่มอบหมายให้คณะกรรมการการไปทำงานมา น่าจะได้พิจารณาเป็นลำดับแรกก่อนที่จะพิจารณาตามที่ทางรัฐบาลเสนอ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งฯ นี้ ท่านกรมการพิเศษนั้นพิจารณาเสร็จแล้ว เดี่ยวคงจะเสนอกลับมาในที่ประชุมนี้ ส่วนร่างพระราชบัญญัติหมู่บ้านไทยอาสาก็คงจะอยู่ในลำดับเรื่องซึ่งต่อจากระเบียบวาระที่ได้กำหนดไว้ในวันนี้และต่อไปอีกที่หนึ่งทางรัฐบาลได้เสนอมามากกว่าร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพตติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ขอให้พิจารณาเป็นลำดับแรก ร่างพระราชบัญญัติที่กรมการพิเศษ ท่านเลขาธิการฯ บอกว่ากำลังพิมพ์อยู่จะนำกลับเข้ามาสู่ที่ประชุมได้ในไม่ช้า ในระหว่างนี้ทางรัฐบาลโดยท่านพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร ท่านเสนอว่าจะยกร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพตติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ซึ่งอยู่ในระเบียบวาระแล้วขึ้นมาพิจารณาในวาระที่ ๒ ที่ ๓ ให้เสร็จไปเสียเลย ซึ่งอยู่ในลำดับที่ ๔ ของระเบียบวาระการประชุมวันนี้ ซึ่งผมคิดว่าเป็นลำดับที่เราจะพิจารณาต่อไปได้แล้ว

นายทิววงศ์ จังคศิริ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมรู้สึกทึ่งว่าเท่าที่เราได้ประชุมมานี้ นะครับ ในเรื่องการจัดตั้งระเบียบวาระการประชุมนี้ กระผมว่าเราทำเป็นแบบที่ละชั้นที่ละอัน กระผมคิดว่าสภานี้ควรจะตัดสินใจให้แน่นอนว่า เราจะทำอะไรกันนะครับ กระผมคิดว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านกรรมาธิการมาแล้วนี้ควรจะได้รับความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง เราควรจะพูดกันเสียก่อนว่าร่างพระราชบัญญัติอะไรที่ผ่านกรรมาธิการมาแล้วควรจะจัดลำดับอย่างไร ไม่ใช่ว่าเดี๋ยวก็ร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทยจะเข้ามา เดี่ยวก็ร่างพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. เข้ามา กระผมคิดว่าควรจะตัดสินใจกันให้แน่นอนลงไป เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วกระผมจึงอยากจะขอให้ทางสภานี้ร่วมกันพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า ในเวลาที่เรามีเหลืออยู่นี้ครับ เราควรมีการวางระเบียบวาระการประชุมอย่างไร ไม่ใช่พิจารณากันทีละอันเสร็จแล้วก็จะมีคนมาแข่งอีกครับว่าพรุ่งนี้ก็จะมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดระเบียบราชพัสดุ ควรจะขึ้นมาก่อนแล้วก็ไม่มีอันสิ้นสุดไป กระผมจึงขอตั้งข้อสังเกตให้ท่านประธานช่วยกรุณาวางรูปร่างของระเบียบวาระการประชุมของพรุ่งนี้ให้เป็นเรื่องเป็นราว มิฉะนั้นกระผมคิดว่าคงจะมีปัญหามากครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณมากครับ ข้อสังเกตของคุณทิววงศ์ครับ แต่ร่างพระราชบัญญัติเรื่อง ป.ป.ป. นี้มันอยู่ในวาระที่ ๔ อยู่แล้วอย่างที่ผมเรียนนะครับ เพราะฉะนั้นเราจะดำเนินการประชุมต่อไปก็ได้เพื่อที่จะรอร่างที่กรรมาธิการพิเศษกำลังพิมพ์อยู่นั้นจะได้เสนอกลับมาสู่ที่ประชุมนี้

นายทิววงศ์ จังคศิริ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอรบกวนอีกครั้งหนึ่งครับ กระผมมามองๆ ดูไปในที่ประชุมแล้วรู้สึกว่าจะไม่ครบองค์ประชุม อยากจะขอให้ท่านเลขาธิการ ฯ ลองนับดูอีทีเถอะครับว่ามีคนครบองค์ประชุมหรือเปล่าครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาช่วยนับด้วยครับ ท่านเลขาธิการ ฯ โปรดเชิญกรรมาธิการที่ไปประชุมอยู่ข้างนอกเข้ามาร่วมเสียด้วย จะได้ดูว่ามีเท่าไร เพราะมีกรรมาธิการ ๒ คณะกำลังประชุมพิเศษอยู่ข้างบนครับ

(เลขาธิการรัฐสภาได้ให้เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิก แล้วเสนอจำนวนต่อผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จนถึงเวลานี้ที่อยู่ในห้องประชุม
นี้มี ๙๗ ท่าน เลขานุการรัฐสภาบอกว่ามีกรรมการที่นั่งอยู่ในห้องประชุมอื่นอีกหลายท่าน
ถ้ารวมกันแล้วก็ครบองค์ประชุมครับ

นายกมล สมวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ไม่ใช่คนแก่อะไรนะครับ
ก็ยังหนุ่มแน่นตามสมควร แต่มีความรู้สึก ว่า พวกเรานี้จะล้ากันมากเหลือเกิน แล้วก็ถ้าเมื่อ
จะตีความอย่างที่ท่านเลขานุการรัฐสภาพูดนั้น กระผมก็ยังไม่แน่ใจว่า เราจะมีครบองค์ประชุม
หรือเปล่าครับ กระผมว่าการกระทำอะไรก็แล้วแต่ นี่มันอยู่ที่ความพอดี ถ้าเมื่อเราเร่งกัน
มากเกินไปจนไม่สามารถที่จะมีกะจิตกะใจที่จะมาพิจารณาได้อย่างต้องแท้แล้วนี้ กฎหมายที่ออก
ไปแล้วมันไม่ดี กระผมก็คิดว่าเราไม่ควรจะออก กระผมขอเสนอเป็นญัตติครับ ว่าขอให้เลื่อน
การประชุมไปเป็นวันพรุ่งนี้ แล้วจะเอาอย่างไรก็เอาตั้งแต่เช้า เมื่อเรายังสดชื่นอยู่ ตอนนี้อย่า
เต็มที่แล้วครับ ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับกระผม ขอความกรุณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ ครูเพทาย อมาตยกุล ขอเสนอ
ญัตติซ้อนญัตติ ญัตติของกระผมขอเสนอว่า ขอให้โปรดพิจารณาที่คณะกรรมการพิเศษไป
พิจารณาเรื่องอัตราเงินเบี้ยประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่เขาเสนอร่างเสร็จพิมพ์เข้า
มาแล้ว เสร็จอันนั้นแล้วค่อยปิดประชุมวันนี้ครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายเพทาย อมาตยกุล : ของกระผม มีผู้รับรองครบถ้วนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเรียนที่ประชุมว่า ร่าง
พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง ฯ นี้เวลานี้เสร็จแล้ว ไม่ทราบว่าจะแจกให้ท่านสมาชิกทุกท่าน
แล้วหรือยัง ถ้ายังไม่โปรดแจก แล้วก็ผมขอความเห็นจากที่ประชุมด้วยเลยว่าจะให้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา

LIRT

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ พ.ศ. ในวันนี้หรือไม่ หรือจะเลื่อนไปพรุ่งนี้
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้พิจารณาวันนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะพิจารณา
พรุ่งนี้ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้
พิจารณาในวันนี้โดยกรรมการเต็มสภา ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านครับ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เงินประจำตำแหน่ง เงินตำรวจรองค่าใช้จ่ายในทางเดินทาง และเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง
เงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
สภาผู้แทน หรือกรรมการ

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินตำรวจรอง
ค่าใช้จ่ายในทางเดินทาง และเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิก
วุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมการ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรองค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน หรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๓ ทวิ ประธานวุฒิสภาได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

รองประธานวุฒิสภาได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองเดือนละหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔ ~~ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร~~ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองเดือนละสามหมื่นบาท

~~รองประธานวุฒิสภา~~ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองเดือนละสองหมื่นห้าพันบาทถ้วน

~~ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองตามมาตรานี้แล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๕ หรือเงินค่ารับรองตามมาตรา ๖~~

มาตรา ๔ ทวิ ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎรและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองตามมาตรา ๓ ทวิ หรือมาตรา ๔ แล้วแต่กรณี ไม่มีสิทธิได้รับเงินตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖

มาตรา ๕ สมาชิกวุฒิสภา~~และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร~~ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นสามพันบาท กับเบี้ยประชุมวันละห้าร้อยบาท

มาตรา ๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นบาทกับเงินค่ารับรองและเงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัยเป็นเงินเหมาอีกเดือนละห้าพันบาท

LIRT

มาตรา ๗ สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ถ้ารับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งหรือรับเฉพาะเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งของข้าราชการการเมืองแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินพระราชทานตำแหน่งตามมาตรา ๕ และเงินค่าวันรองตามหรือมาตรา ๖

มาตรา ๘ การรับเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไม่มาประชุมในระหว่างสมัยประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา หรือพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภา ให้ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรกจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา หรือเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาหรือเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ใช้นยานพาหนะส่วนตัวเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับค่าพาหนะตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐ เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการ ให้กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรกจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา และเมื่อการประชุมคณะกรรมการได้สิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

LIRT

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรรมการ ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระหว่างสมัยประชุม

ในกรณีที่กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสองมีความจำเป็นต้องเดินทางไปนอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ใช้นานพาหนะส่วนตัวเดินทางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้ได้รับค่าพาหนะตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเรื่องหนึ่งครั้งละหนึ่งร้อยบาท

การประชุมเรื่องใดในวันเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพียงครั้งเดียว

มาตรา ๑๒ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๗ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองหรือเงินประจำตำแหน่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง สส เงินค่ารับรอง และเงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัย นับแต่วันเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๗

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

กองกรรมการ

๒๓ ม.ก. ๑๘

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง
เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ซ้ำ ๆ หน่อยครับ ยังแจกไม่ทั่ว
รออีกสักนิด เห็นจะทั่วแล้วครับ เลขาธิการรัฐสภาโปรดเริ่มอ่านตามที่แก้ไขโดยกรรมาธิการเลย
นะครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง
และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมาธิการ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง
เงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
สภาผู้แทนหรือกรรมาธิการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและ
ประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมาธิการ
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางและเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน หรือกรรมาธิการ พ.ศ.
๒๕๑๑

มาตรา ๓ ทวิ ประธานวุฒิสภาให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองเดือนละ
หนึ่งหมื่นห้าพันบาท รองประธานวุฒิสภาให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองเดือนละ
หนึ่งหมื่นบาท

นายนิธิพัฒน์ ชาลิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยในจำนวนเงิน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่กำหนดไว้ครับ แต่กระผมเห็นว่าเมื่อเราได้แยกเงินประจำตำแหน่ง และเงินค่ารับรองออก
จากกันแล้ว ก็น่าที่จะแยกจำนวนเงินให้เห็นชัดเจนด้วยครับ ว่าแต่ละส่วนเป็นเงินเท่าไรครับ

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ โดยเหตุที่กระผมได้อภิปรายเมื่อตอน
รับหลักการในวาระแรกว่า ตำแหน่งวุฒิสภา ไม่ว่าจะเป็นประธานวุฒิสภาหรือวุฒิสมาชิกธรรมดา
นั้นจะเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติ และเป็นผู้ที่ปกติมีรายได้มากอยู่แล้ว เพราะอาจจะเป็นข้าราชการ
ที่รับบำนาญ มีบำเหน็จบำนาญ และมีหน้าที่อื่น ๆ อยู่ตามปกติ เพราะฉะนั้นกระผมขอถือว่า
เป็นตำแหน่งที่มีเกียรติจึงขอตัดมาตรา ๓ ทวิ ครับกระผมขอเสนอตัดครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดอภิปรายอีกไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกอภิปรายอีก)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายอีก
ผมขอถามมติที่ประชุม จะขอมติของคุณมารุตเสียก่อน ท่านผู้ใดเห็นว่าควรที่จะให้ตัดมาตรา
๓ ทวิออก ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ตาม
ร่างเดิมขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๖ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้
ตัดมาตรา ๓ ทวิ ออก ขอเชิญคุณศิริวงศ์ ครับ

นายศิริวงศ์ จังคศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประธานรบกวนอีกครั้ง
หนึ่งครับ กระผมรู้สึกว่ในที่ประชุมเรานี้ครับจะไม่ครบองค์ประชุมแน่ ๆ ครับ เพราะเท่าที่ดู
ออกเสียงมานี้ะครับออกเสียง ๒๖ - ๒๓ อะไรนี้ กระผมคิดว่าถ้าเราจะทำอะไรนะครับ ขอให้
เป็นไปตามกฎข้อบังคับของที่ประชุมจะดีกว่าครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายกมล สมวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ นอกจากข้อเสนอของคุณศิริวงศ์ ซึ่งผมรู้สึกว่าเห็นด้วยมาก แล้วนี่นะครับ ยังเป็นปัญหาเรื่องการนับอยู่ ทั้ง ๆ ที่ผมเป็นฝ่ายที่รู้สึกว่าเสียเปรียบนี่นะครับ ในการเสนอให้ตัดมาตรานี้ออกไปนี้ กระผมรู้สึกว่าอีกฝ่ายหนึ่งเขาชนะมากกว่า ผมรู้สึกว่า การลงมติเมื่อคืนนี้การนับรู้สึกว่าจะนับพลาดครับ ผมมีความรู้สึกว่า มันชักจะไปไม่ไหวเสียแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะเสนอให้นับใหม่หรืออย่างไรครับ

นายกมล สมวิเชียร : ผมขอเสนอให้นับใหม่ครับ ถ้าเผื่อมีองค์ประชุมครบผมขอให้นับใหม่ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสมภพ ไทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รู้สึกว่าสภาจะไปกันอย่างรวดเร็ว เมื่อคืนนี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอให้ตัดมาตรา ๓ ทวินั้น ผมเข้าใจว่าท่านประธานกรรมาธิการคุณบุญมา วงศ์สวรรค์ ท่านก็คงจะอธิบายถึงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องให้เงินพิเศษแก่ประธานวุฒิสภา หรือรองประธานวุฒิสภา แต่รู้สึกว่าท่านก็คงจะติดตามไม่ทันอย่างไร กระผมก็อยากจะขอให้ท่านได้อธิบายถึงเหตุผลความจำเป็นความเหมาะสมครับ ควรจะได้ฟังเหตุผลในด้านของฝ่ายที่ควรจะมีบ้างครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ผมคิดว่าเป็นการประชุมกรรมาธิการเต็มสภา จะฟังความเห็นท่านผู้ใหญ่บ้างก็ดีครับ เชิญอาจารย์บุญมาครับ

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการเห็นว่าในรัฐธรรมนูญนั้นก็มีบทบัญญัติไว้แล้วว่า

นายเล็ก วานิชอุบล : ท่านประธานครับ ขอประทานอนุญาตครับ ก่อนประชุมต่อไป ขอให้ท่านประธานสั่งเจ้าหน้าที่นับเสียก่อนครับ นี่ท่านประธานไม่สั่งนับ ขอประทานโทษครับ ญัตติที่ขอให้นับใหม่ควรจะนับใหม่ก่อนครับผมว่า ขอประทานอนุญาต

LIRT

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ท่านเลขาธิการรัฐสภา
โปรดนับ

(เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิกเสร็จแล้วเสนอเลขาธิการรัฐสภาแจ้งประธานทราบ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จำนวนสมาชิกเวลานี้มีอยู่
๘๙ ท่านเท่านั้นไม่ครบองค์ประชุม เชิญคุณเพทายมีอะไรอีก

คุณเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อแต่ก่อนมีการนับคะแนนแล้ว
ท่านประธานก็ประกาศออกมาตรา ๓ ทวินันต์พากันไปชนะกันไป กระผมว่าเป็นโมฆะด้วย
ใช้ไหมครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ใช่ครับ

นายเพทาย อมาตยกุล : เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้ขอให้ยกมาพิจารณากัน
พรุ่งนี้ วันนี้ปิดประชุมครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเลิกประชุมครับ
ขอบคุณมาก

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา

สภาสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานจังหวัดสงขลา

అనుబంధం 1 - ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని ప్రధాన పంటలు

0748.722

ပြတိုက်အတွင်းရှိအရာများ

ทรวงศ์ นพ. / /
 ฝ่ายบริหารโครงการฯ กรุงเทพมหานคร กว.

מחיר לא ידוע

1575-1576

ທັງໝົດ ໔ ຄົນ

...27th. Aug....

บทละครศึกษาเรื่อง

Chadwick

အကျဉ်းချုပ်

ປະ ຊາກອນປະຊາກອນທັງໝົດ

รายงานการประชุมครั้งนี้คณะกรรมการยังไม่ได้ตรวจ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้สิ้นสภาพไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ มาตรา ๒๓๔ และโดยที่ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ ๒๔ วรรคสอง บัญญัติว่า “รายงานการประชุมที่ยังมิได้มีการรับรอง เพราะเหตุที่สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงตามวาระหรือเพราะเหตุที่สภาสิ้นสภาพไป ให้เลขาธิการรัฐสภามันท์กเหตุนั้นไว้ และเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมนั้น”

ฉะนั้น จึงขอบันทึกเหตุไว้ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมดังกล่าวข้างต้น

(ลงชื่อ) **ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ**
(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ)
เลขาธิการรัฐสภา